

JOSIP PEČARIĆ:
OZANA RAMLJAK I RADE PERKOVIĆ U MOJIM
ZAPISIMA

Josip Pečarić

**OZANA RAMLJAK I
RADE PERKOVIĆ U
MOJIM ZAPISIMA**

Zagreb, 2024.

© Josip Pečarić, 2024,

Urednica:

Anđela Hodžić

*Uspomeni na dragog prijatelja velikog hrvatskog glumca
i hrvatskog domoljuba Radu Perkovića uz čestitke
njegovoj Ozani na međunarodnoj nagradi za dječji
roman - nagradi kojoj bi se on neizmjereno radovao*

Akademik Josip Pečarić

KAZALO

UVOD	11
OZANI RAMLJAK MEĐUNARODNA NAGRADA ZA DJEČJI ROMAN “KAKO JE BLUNO TRAŽIO LJUBAV” 15	
OZANA RAMLJAK I NJEN OTAC ZAJEDNO U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	18
D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, POVIJESNI PRIJEPORI, ZAGREB, 2006.	18
PREDSTAVLJANJA KNJIGE <i>U BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN GOVORI HRVATSKI</i>	18
M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ, THOMPSON U OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA – BILO JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ, FORTUNA, ZAGREB, 2008.	23
HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA	23
PREDSTAVLJANJA KNJIGE <i>ZLOČINAČKI SUD U HAAGU</i>	41
OZANA RAMLJAK U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	46
ZA HRVATSKE VREDNOTE, ZAGREB, 2007.	46
PREDSTAVLJANJE KNJIGE „KAKO SU RUŠILI HAZU?” U ZAGREBU	46

M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ, THOMPSON U OČIMA HRVATSKIH INTELEKTUALACA – BILO JE I TO JEDNOM U HRVATSKOJ, FORTUNA, ZAGREB, 2008.	51
GOVOR OZANE RAMLJAK	51
RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012. ..	54
RASISTIČKI SUD U HAAGU JE DO SADA JEDINO DOKAZAO DA SU KORDIĆ, GOTOVINA I MARKAČ HRVATI	54
J. PEČARIĆ: PAPA NIJE MOGAO GOVORITI O GOTOVINI, ALI JEST O STEPINCU	69
BOKELJSKA MORNARICA, DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	76
REAGIRANJE ZAJEDNICE BOKELJSKIH HRVATA NA POKUŠAJ CRNE GORE DA OTME BOKELJSKU MORNARICU KAO NEMATERIJALNO DOBRO BOKELJSKIH HRVATA	76
BOKELJSKA MORNARICA NE MOŽE BITI CRNOGORSKO KULTURNO DOBRO, ONA JE 1200 GODINA VEZANA UZ KATOLIČKU CRKVU I ZAŠTITNIKE SVECE NIKOLU I TRIPUNA	81
UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	92
SVI SMO MI BOKELJI	92

RADE PERKOVIĆ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	102
BORBA ZA BOKU KOTORSKU / U BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN GOVORI – HRVATSKI, ELEMENT, ZAGREB, 1999.	102
BOKA I HRVATSKA	102
TRIJUMF TUĐMANIZMA, ZAGREB, 2003.	109
GOSTOVANJE NA MREŽI: FORUM CROATICUM	109
D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, KNJIŽEVNIK MILE BUDAK SADA I OVDJE, ZAGREB, 2005.	112
O MILI BUDAKU, OPET - DESET ČINJENICA I DESET PITANJA S JEDNIM APELOM U ZAKLJUČKU	112

ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL	
HKV-A, 2009.	132
TUĐMANOV REFERENDUM	132
OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI	168
NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI .	176
MARKO FRANOVIĆ, PORTAL	
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.	187
NISAM JA POSTAO HRVAT 1991. GODINE KAO	
NEKI!	187
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	192

UVOD

Raduje me svaki hrvatski uspjeh i nadam se da mi ne zamjerate što u svemu tome ima nešto više kada je riječ o mom kraju koji je danas dio jedne druge države moje Boke kotorske, tj. mojim Hrvatima iz Boke koji su danas žive u RH.

Predsjednica Odbora za kulturu Zajednice Bokeljskih Hrvata Ozana Ramljak, dobila je međunarodnu nagradu »Dragan Radulović« za svoj dječji roman »Kako je Bluno tražio ljubav«, koji je tiskan u izdanju Hrvatskog društva književnika za djecu i mlade.

Ozana je sudjelovala u predstavljanjima nekih mojih publicističkih knjiga. Iako voditeljica zasjenila bi sve nas predstavljajući.

A ono što je meni bilo još važnije bila je kćerka mog dragog prijatelja velikog hrvatskog domoljuba Rada Perkovića.

S njim smo se brat i ja upoznali jednog ljeta u mom rodnom Kotoru. Kada sam se doselio u Zagreb bili smo zajedno na Bokeljskim večerima jer smo njega kao sjajnog glumca i našeg Bokelja pozivali da ih vodi u Zagrebu. Uvijek se rado sjećam njegovih šala na račun braće Pečarić.

Rade nas je napustio prije nepunih šest godina:

IN MEMORIAM: RADE PERKOVIĆ (1938.- 2018.)

17 srpanj 2018

Nakon spektakularnog dočeka Vatrenih i slavlja koje će još dugo potrajati, jedna vijest nas je ovih dana rastužila. U Splitu je preminuo Rade Perković, dugogodišnji intendant splitskog HNK i osnivač Marulićevih dana. Bio je ravnatelj Splitskog ljeta i dobitnik brojnih nagrada i priznanja.

Rade Perković rodio se 1938. u mjestu Krtola u Crnoj Gori. Glumačku školu završio je 1961. u Sarajevu, a od 1963. u angažmanu je u HNK-u Split. Intendant Hrvatskog narodnog kazališta Split i ravnatelj Splitskog ljeta bio je u dva mandata, od 1992. do 1999. Nakon sjajne karijere ni nakon umirovljenja nije prestao režirati, organizirati različite priredbe i kulturne događaje. Bio je veliki domoljub, promicatelj hrvatske kulture, bokokotorske baštine i kazališne umjetnosti. Uvijek vedar, nasmijan i duhovit, poticao je mnoge umjetnike i prijatelje oko sebe. Kao društveno angažiran intelektualac pratio je brojne događaje, osobito kada se stvarala suverena hrvatska država početkom devedesetih, a od samog početka priključio se radu Hrvatske udruge Benedikt.

Pogreb Rade Perkovića bit će u srijedu, 18. srpnja u 18 sati,
na splitskom groblju Lovrinac.

Počivao u miru Božjem!

Silvana Dragun/HUB

<https://hu-benedikt.hr/2018/07/in-memori-am-rade-perkovic-1938-2018/>

ŽIVOTOPIS OZANE RAMLJAK

Ozana Ramljak (Split, 24. veljače 1970.) je hrvatska dječja spisateljica, kroatistica i bivša televizijska voditeljica iz Splita, a živi i radi u Zagrebu. Danas predaje na veleučilištu VERN-u predmete Hrvatsku kulturnu baštinu i Poslovni hrvatski jezik.

Životopis

Rodila se je 1970. u Splitu. U Splitu je pohađala srednju školu gdje je maturirala 1989. godine. Studirala je u Zagrebu na Filozofskom fakultetu gdje je 1994. diplomirala i stekla zvanje profesora kroatistike i južnoslavenskih filologija.

Radila je nekoliko godina kao viša savjetnica za kulturu i prosvjetu u uredu Vlade RH za etničke i nacionalne zajednice ili manjine. Potom je nekoliko godina (1990-te, 2000-te) vodila emisiju *Iz jezične riznice* (Riječi, riječi, riječi¹) scenarista i sugovornika Tomislava Ladana, redateljice Marije Lučić.

Danas je profesorica sveučilišta VERN-a. Predaje govorničke vještine i poslovni hrvatski jezik. 2010. je doktorirala na Filozofskom fakultetu na radiodramskom opusu Ivana Slamniga. 2013. joj je povjereno voditi na VERN-u studij Film, TV i novi mediji.

Znanstvene i stručne radove objavila je u časopisima:

Radovi Zavoda za slavensku filologiju

Mogućnosti

Sudjelovala je u pripremama mnogih emisija Znanstveno-obrazovnog programa Hrvatske televizije.

Djela

Zgodne nezgode, 2004. (ilustrirala Ivana Crnošija-Galović, predgovor Đurđica Ivanišević)

Kvartet u F-duru (ilustrirala Ivana Crnošija-Galović)

Očaranosti, priče u stihu, 2010. (ilustrirala Ivana Crnošija-Galović)

Paučinasta priča, knjiga za djecu, 2013. (ilustrirala Ivana Crnošija-Galović)

Uskrsno jutro, stihovana priča o snovima, knjiga za djecu, 2013. (ilustrirala Ivana Crnošija-Galović)

https://sh.wikipedia.org/wiki/Ozana_Ramljak

U ovoj knjizi dajem tekstove iz mojih knjiga u kojima se spominju i moj dragi prijatelj i njegova kćer.

Akademik Josip Pečarić

**Predsjednica Odbora za kulturu ZBH
dobila prestižnu nagradu**

**OZANI RAMLJAK MEĐUNARODNA
NAGRADA ZA DJEČJI ROMAN “KAKO
JE BLUNO TRAZIO LJUBAV”**

Kim Cuculić
24. travanj 2024

Foto Davor Kovačević

POVEZANE VIJESTI

- Ozana Ramljak predstavila novu knjigu: 'Tik-tok format ne ostavlja puno prostora za uranjanje u dubine koje vrijedi istražiti'

ZAGREB – Hrvatska književnica za djecu, doktorica znanosti Ozana Ramljak, dobitnica je međunarodne nagrade »Dragan Radulović« za svoj dječji roman »Kako je Bluno tražio ljubav«, koji je tiskan u izdanju Hrvatskog društva književnika za djecu i mlade. Peteročlani žiri na čelu s crnogorskom književnicom, dramaturginjom i politologinjom Draganom Kršenković-Brković, između 33 recentna djela dječje književnosti iz zemalja jugoistočne Europe, jednoglasnom odlukom je nagradu dodijelio hrvatskoj književnici. Nagrađena knjiga »Kako je Bluno tražio ljubav« je suvremena alegorijska priča o usamljenom medvjediću Blunu, koji još uvijek ne može izgovoriti slovo

»r«, a već se našao suočen s ozbiljnim obiteljskim problemom.

U priopćenju žiri Nagrade »Dragan Radulović« navodi sljedeće:

– Ovo nježno i razdragano štivo govori o velikim i ozbiljnim temama – o usamljenosti, čežnji i strahu, o otuđenosti i izvnutim vrijednostima u suvremenom društvu. Čini se kao da više ne znamo što je važno, a što površno, niti smo svjesni ozbiljnih posljedica koje nam donosi nedovoljna komunikacija. Autorica knjige izrazila je to na vedar i privlačan način, blizak kako najmlađima, tako i odraslima. Ilustracije Ivane Crnošije-Galović dopunjuju priču, čineći je još inspirativnijom.

Ozana Ramljak je književnica, kroatistica i profesorica Sveučilišta »Vern«, na Odsjeku za filmsko, televizijsko i multimedijско oblikovanje i transmedijsku dramaturgiju, režiju i produkciju. Objavila je brojne znanstvene i stručne radove u hrvatskim i međunarodnim časopisima, uređivala knjige i zbornike, a autorica je i šest knjiga za djecu.

Nagrada »Dragan Radulović« bit će uručena Ozani Ramljak u petak 26. travnja.

<https://zbh.hr/predsjednica-odbora-za-kulturu-zbh-dobila-prestiznu-nagradu/>

**OZANA RAMLJAK I NJEN OTAC
ZAJEDNO U PEČARIĆEVIM
KNJIGAMA**

**D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, POVIJESNI
PRIJEPORI, ZAGREB, 2006.**

**PREDSTAVLJANJA KNJIGE
U BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN
GOVORI HRVATSKI
Govor J. Pečarića u Zagrebu**

Prije svega zahvaljujem se svima nazočnima što ste svojim dolaskom uveličali ovo predstavljanje.

Dozvolite mi da se posebno zahvalim Franjevačkom samostanu Hercegovačkog provincijalata i posebice fra Mladenu Hrkaču što su omogućili ovo predstavljanje.

Zahvaljujem se iznova i sponzorima bez kojih ove, kao i drugih mojih knjiga, ne bi bilo.

Ja sam Kotoranin, a poznato vam je da je prva - donedavno jedina - hrvatska blaženica bila Ozana kotorska. Ali Ozana Ramljak nije vodila ovo predstavljanje samo zbog svog

imena, a vodila ga je izvrsno. Mi Hrvati iz Boke kotorske koji živimo u Hrvatskoj ponosni smo zato što je jedan od nas Rade Perković. A on je Ozanin otac.

A kako se uopće zahvaliti dr. Zlatku Matijeviću, znanstvenom savjetniku Hrvatskog instituta za povijest, predsjedniku Matice hrvatske Igoru Zidiću i akademiku Dubravku Jelčiću? Hvala im na lijepim riječima o knjizi i o mom radu. To što su oni govorili o mom radu u povijesti i publicistici podsjeća me na to kako moje kćerke komentiraju taj moj rad: "Tata napokon piše i knjige koje ljudi mogu čitati." Nekako ispada kao da im je ovo bilo u sklopu našeg pisma "O Mili Budaku, opet - Deset činjenica i deset pitanja s jednim apelom u zaključku", koji do danas ima više od 300 potpisnika. Ponovit ću samo kako povod za «apel», istina, jest podizanje spomen ploče Mili Budaku i polemike koje su se uskovitlale oko toga, a dodatni poticaj našoj inicijativi su očita nastojanja da se od strane jugokomunističkih ideoloških struktura i čitav Domovinski rat i njegovi heroji proglašaju zločincima, a hrvatska država nastala 1991. poistovjeti s onom iz 1941., bolje reći s onim što su jugokomunisti napisali o NDH. Ta nasilna analogija sama sobom otkriva prave inspiracije i pobude svih onih koji bi zločincem i na vješalama rado vidjeli Antu Gotovinu jednako kao i Milu Budaka. Nadam se da nam se i danas još ponetko pridruži i supotpisati naš apel.

Knjiga jest o Boki, ali je posvećena jednom Hercegovcu: dragom prijatelju generalu Slobodanu Praljku. Kada su u Haagu skupili hrabrosti suočiti se s njim, da ponovim riječi koje sam napisao na dan kada je otišao u Haag, pitao sam ga mogu li mu posvetiti svoju knjigu. Mislio je da hoću pisati o njemu i odbio je. Pristao je tek kada sam mu objasnio da se ne radi o tome, već ću mu – kao prijatelju – posvetiti ovu knjigu. Istina, da nije bilo toga, tko zna kada bih je završio.

A čini mi se da nisam mogao izabrati boljih riječi od "skupili su hrabrosti suočiti se s Tobom" generale. Zadnji si otišao tamo, a prvi se vratio. Nedavno su iz toga Suda istjerali i velikog mrzitelja Hrvata Australca Grahama Blewita. A iz Tužiteljstva je u posljednje vrijeme otišlo preko trideset ljudi. Istina, mnogo toga je učinilo da i ti ljudi počnu shvaćati kako je rad u tom sudu sramotan, i da im velike zarade ne znače puno u odnosu na gubitak ugleda zbog rada u tako sramotnom političkom sudištu. Ali, zar nije jedna od tih stvari upravo i to što se trebaju suočiti s generalom Praljkom. Jer kako mi reče jedan poznati hrvatski odvjetnik prije par dana: "Imat će Sud u Haagu grdne muke s Praljkom." Kako i ne bi imali poslije optužbe za sudjelovanje u zločinačkoj organizaciji i zločinačkom pothvatu. Zbog toga što si branio i obranio svoju domovinu. Optužbe dostojne najvećih idiota.

Knjiga o Boki je dakle posvećena jednom Hercegovcu. Čini mi se čak i prirodno ako se zna da je moja prethodna knjiga, ona posvećena Dariju Kordiću, bila "Hercegovac iz Boke". A tu paralelu Boka – Hercegovina, znao sam često spominjati.

Predstavljanje knjige Joška Čelana "Okleветani narod" u prosincu 2000. godine počeo sam ovako: "Priča kaže da je Bog hrvatske krajeve za sebe stvarao. Ne znaš koji je ljepši. A koliko je tek lijepa moja Boka. Doista, ako se ikad itko utrkivao s Bogom u stvaranju ljepote onda su to Hrvati Boke kotorske. Ne zna se što je veličanstvenije. Pa ipak od svih hrvatskih krajeva jedan je doista poseban – Hercegovina. Svakom hrvatskom domoljubu na čuvenje tog imena srce mora zatreperiti na poseban način. Uvijek i iznova njezini sinovi su napadani sa svih strana. Nešto slično sam izgovorio krajem 1992. kada sam bio počasni gost na zabavi Hercegovaca u Melbourneu."

Na tom predstavljanju Čelanove knjige nisam se samo podsjetio svog nastupa u Melbourneu 1992. godine, već i jednog kasnijeg nastupa na tamošnjem hrvatskom radio programu 3ZZZ: "Na pitanje o napadima na Hercegovce u jednoj sam emisiji odgovorio:

- Bio bih sretan da tako napadaju moje Bokelje.
- Zašto? - začuđenom me je upitao voditelj.
- Pa to bi značilo da su moji Hrvati u Boki, a ne Hercegovci, najbolji Hrvati.

Zadnji izbori pokazali su koliko sam bio u pravu. Hrvati BiH su doista najponosniji dio našeg naroda.

Zato je doista strašna spoznaja da su se na takav način Hrvati u Hrvatskoj zahvalili svojim najodanijim sinovima." A i u ovoj knjizi vidjet ćete kako ja svoje Hrvate iz Boke volim usporediti s onima iz Hercegovine:

"Kada Hrvatima iz Boke netko kaže da je ustaša, onda prvo od njega pobjegnu svi Hrvati. Kada to netko kaže Hercegovcu, ovaj ima besplatno piće do kraja života."

To ne znači da smo mi najlošiji, već da je pozicija naših ljudi u Boki vrlo, vrlo teška.

Što reći o samoj knjizi? Povodom tiskanja ove knjige *Zadarski regional* je objavio razgovor sa mnom. Pitali su me: "Naslov nove knjige, vrlo je simboličan – 'U Boki kotorskoj svaki kamen govori – hrvatski'. Što bi to trebalo značiti?"

Odgovorio sam: "Sadržaj te moje simbolične izreke je ono što je još 1941. g. rekao zagrebački nadbiskup dr. Alojzije Stepinac tijekom posjeta Boki kotorskoj: 'Svaki kamen Boke kotorske dovoljno jasno kazuje visoku kulturnu razinu hrvatskog življa, ujedno je najbolji dokaz, tko je zapravo autohtoni element Boke kotorske.'"

Ta nadbiskupova rečenica tiskana je u poznatoj antihrvatskoj knjizi Viktora Novaka "Magnum crimen", Zagreb, 1948., str. 503. "Strašan" krimen zagrebačkoga

nadbiskupa. Interesantno je da jedan Srbin Vasko Kostić u svom tekstu na internetu "Protivljenje silovanju nevjeste Jadrana", poistovjećuje ovu izjavu nadbiskupa Stepinca s mojom izrekom: "To, da svaki kamen u Boki govori hrvatski, Stepinčeve su riječi." Smiješno poistovjećivanje moje simbolične izreke sa sadržajem iste. Ali, najvažnije je da je razumio što je pisac htio reći, zar ne?"

A kad već oni tako dobro razumiju što je pisac htio reći zar nije najbolje da se knjiga tako i zove, bez obzira što se nekome može učiniti da je naslov predugačak, zar ne?

**M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ,
THOMPSON U OČIMA HRVATSKIH
INTELEKTUALACA – BILO JE I TO
JEDNOM U HRVATSKOJ, FORTUNA,
ZAGREB, 2008.**

**HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI
KONCERATA MARKA PERKOVIĆA
THOMPSONA**

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Prihvatanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatili zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da “nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi”. S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da, Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Prof. dr. sc. Nediljko A. Ančić

Akademik Ivan Aralica

Davor Aras, prof.

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik¹

Olga Asić, domaćica

Akademik Smiljko Ašperger

Dipl. ing. Nenad N. Bach, skladatelj

Mile Balen, književnik

Ivan Balić, ekonomist

Katica Balog, politologinja novinarka

Dalibor Barić, konobar

Akademik Slaven Barišić

Prof. dr. sc. Borna Bebek

Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar

Vladimir Benić, dirigent

Nikola Bičanić, mr.sc

Dr. Ivanka Bilić, spec. opće medicine

Nikola Bilić, dipl. inž.

Prof. dr. sc. Ivan Biondić

Dr. Boris Blašković, specijalist opće medicine

Akademik Rafo Bogišić

Mons. dr. Mile Bogović, biskup

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka

Matice hrvatske u Splitu

Vinko Brkan, član HVIDR-e Hrvatske i dogradonačelnik

Trogira

Joso Brkljačić, trgovac

Nada Brkljačić, službenica

¹ Od svega srca podpisujem podršku Marku Perkoviću Thompsonu. Pravi neprijatelji Hrvatske su hrvatske jugoslavenčine. Valjda će se ovaj narod opametiti i to shvatiti. A jednom mora i to biti. Hvala Ti na obavijesti i trudu jer znam da sigurno Ti ovo uporno vodiš. Ja malo nešto radim na području udžbenika. I to je važan front.

Dr.sc Paško Bubalo, zastupnik Hrvatskog državnog sabora
u mirovini
Prof. dr. sc. Nikola Buble
Mr. sc. Vinko Burazer, odvjetnik
Željko Crnolatac, umirovljenik
General Miljenko Crnjac
Zdravko Curkan, umirovljenik
Vinko Cuzzi, županijski sudac
Joško Čelan, novinar i publicist
Emil Čić, glazbeni kritičar i publicist
Jozo Čikeš, predsjednik Pasijske baštine
Tomislav Čolak, prof.
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Prof. dr. sc. don Josip Čorić²

² I u intervjuu prof. Čorića u «Slobodnoj Dalmaciji» od 27. rujna 2008. bilo je riječi o Thompsonu:

BRANITELJ THOMPSONA

- A jeste li čitali komentare da ste vi svećenik desničar jer, citiram, stalno javno zagovarate lik i djelo Marka Perkovića Thompsona i njegov veliki navijač!?

- Nisam navijač nego - Thompsonov branitelj! Branim ga od suludih napada zločestih ljudi, kao što bih branio svakoga drugog nevinoga U svoje vrijeme sam to činio, pod rizikom gubitka slobode, braneći Vicu Vukova Thompsonovu glazbu ne slušam često, ali ne dam na nj, on naprosto nije kriv Zamjeraju mu onaj stih. na ljutu ranu ljutu travu! Da je to ustaški stih!? A meni je ćaća govorio kako je njegov pradjed znao reći na ljutu ranu ljutu travu! Puno, puno godina prije nego što se Ante Pavelić začeo To su obične budalaštine Sad ću malo karikirati, ali zar se ne može reći neću jesti kruh, jer bi me mogao tko optužiti zbog ustaštva. Kruh je, naime, jeo i Ante Pavelić!.

- Moram priznati: ovu vašu usporedbu baš i ne razumijem! Ali Thompsonu zamjeraju zbog ustaških kapa na njegovim koncertima... •

Branko Čulo - dragovoljac i hodočasnik
Jadranka Čuljak Duvnjak, odvjetnica
Josip Čuljat, dipl. oec., nosilac Partizanske spomenice
1941.

Prof. dr. sc. Ante Čuvalo, predsjednik Association for
Croatian Studies/ACS

Prof. Ikica Čuvalo

Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist

Mate Ćavar, umirovljenik

Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog
pokreta za život i obitelj

Prim.dr.sc Egidio Ćepulić, dr. med.

General Ljubo Ćesić Rojs

Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator
Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj³

Prof. dr. sc. Ante Ćorušić

Prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik

Mira Ćurić, novinar

Vlado Dadić, prof.dr.sc

- To su još veće budalaštine Onoj maloju što je kupila ustašku kapu i nosila je na Thompsonovu koncertu, ja, don Josip Ćorić. dao bih dvije po ušima. skinuo joj je i rekao. "Ajde kući, šta ti imaš s ustašama, šta ti znaš o njima, kome su oni donijeli sreće!?! Hrvatskoj sigurno nisu!" Ali., što Thompson ima s njima!?! Zar će on skakati s pozornice i gledati tko u publici ima kakvu kapu!?! To je posao nekoga drugoga, policije! Nije on kriv što mu na koncerte dolaze budaletine s ustaškim kapama. I gotovo!

³ Dragi Josipe,

eto jos jednom odgovaram da i mene staviš u to časno društvo potpisnika...

Prijateljski,
fra Šito

Akademik Žarko Dadić

Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv.
veleposlanik u m.⁴

Ivan Debeljak, dipl. iuris

Zlata Derossi, prof.

Julije Derossi, književnik

Ivan Devčić, mornar

Prof. dr. sc. Goran Dodig

Admiral Davor Domazet Lošo

Željko Dorotić, gospodarstvenik

Dubravka Dragaš, dipl. Arheolog

Tomislav Dragaš, tapetar

Mate Drmić, prof.

Branka Dundović, umirovljenik

Vladimir Dundović, umirovljenik

Dr. sc. Tomislav Dragun⁵

Anđelka Dražić, njegovateljica

Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog lista

Prof. Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja⁶

Prof. dr. sc. Andrej Dujella

Prim.dr.Josip Dujella, spec.patolog

⁴ Debelićev tekst o Thompsonu dan je u slijedećem poglavlju.

⁵ Sa zadovoljstvom potpisujem Vaše pismo tj. potporu Marku Perkoviću Thompsonu. Ispunjava me ponosom da se hrvatski intelektualci hrabro izjašnjavaju i dostojanstveno brane pravo na istinu, ljudsko dostojanstvo i pravo na Hrvatsku ljudskoga lica.

⁶ Za Hrvatsku sam u kojoj nema Straha od riječi ni od djela, Za Hrvatsku u kojoj su sve pjesme prošle i sve ljubavi dobrodošle!!! "Kroz zvonke pjesme Marka Perkovića Tompsona svi se učimo voljeti svoju Domovinu i opredjeljujemo se samo za Istinu!

Vrlo poštovani gospodine Pečarić!

Sa zadovoljstvom potpisujem Vaše pismo tj. potporu Marku Perkoviću Thompsonu. Ispunjava me ponosom da se hrvatski intelektualci hrabro izjašnjavaju i dostojanstveno brane pravo na istinu, ljudsko dostojanstvo i pravo na Hrvatsku ljudskoga lica.

Stipe Ćipa Dukić kat. Svećenik
Josip Dukovac, dipl.ek
Marko Dumančić, odvjetnik
Radoslav Dumančić, pravnik
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Drago Duvnjak, dipl.ing
Marko Duvnjak, profesor
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut
Josip Elez, službenik
Marija Elez, nastavnik u m.
Petar Elez, nastavnik u m.
Alena Fazinić dr.sc
Mario Filipi, novinar
Ante Filipović, brigadir u m.
Milan Fjaka Lelas, umirovljeni pilot
Ivan Gabelica, odvjetnik
Juraj Galac, umirovljenik
Marija Galac, umirovljenica
Zoran Galić, odvjetnik
Sandra Galiot, umirovljenica
Slavko Galiot, prof, dipl. arheolog, pred. Udruge oboljelih
branitelja
Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
Milan Glibota, predsjednik Matice hrvatske Imotski
Mate Gogić, umirovljenik
Marija Seka Golac, umirovljenica
Martin Golac, umirovljenik Tomislav Grahovac, odvjetnik
Dr. sc. Mario Grčević
Josip Dodo Grospić, umirovljenik
Ljuba Grospić, agronom
Milan Grospić, dr. veterine
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof.dr. Petar Gugić

Rajka Gugić, pravnica
Ivana Haberle, predsjednica udruge «Žene u
Domovinskom ratu – Zadar»
Josip Hećimović Nikšić, dipl. inž.⁷
Mate Herman, ugostitelj
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u
Stuttgartu
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog
kulturnog vijeća
Prof. dr. sc. Alojzije Hobljaj
Fra Mladen Hrkač
Mr. sc. Dubravko Hunjet
Srećko Ilić, odvjetnik
Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Lovro Ivin, prof. povijesti
Kornelija Ivos, službenica
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
Akademik Dubravko Jelčić
Jakov Jelić dr.sc.
Vinka Jelić, prof.
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, gl. urednik
Političkog zatvorenika
Josip Jović, kolumnist i publicist
Juraj Jug, umirovljenik

⁷ Pridružujem se svojim potpisom u prosvjedu protiv napada zagrebačkih četokomunista na pjevača Marka Perkovića. Još jednom ponavljam da je sva ta halabuka uvod u likvidaciju, ubojstvo Marka Perkovića. Treba on sam uzeti 24-satno osiguranje. Nije se šaliti s Milanovićima i njegovom handžar divizijom (jeste li ikada pogledali izraz lica Ranka Ostojića?? - u usporedbi s Ostojićevim lice Ratka Mladića je više nalik na lice Majke Tereze).

Zdenka Jug, umirovljenik
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
Marko Jurić, novinar
Ante Jurić, predsjednik Australian Croatian Association
Melbourne
Ing. Zrinko Jurić, tajnik Hrvatske kulturne zajednice u
Stuttgartu
Fra Karlo Jurišić, prof.dr.sc
Dr. sc. Hrvoje Kačić
Don Anđelko Kaćunko, novinar i publicist
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije
Pajo Kanjižaj, književnik
Prof. dr. sc. Ivan Karlić⁸
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Pavao Slavko Keserović, dip. ing.⁹
Dr. Dragan Klarić, liječnik
Jakov Klarić, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Stanislav Kliment

⁸ Hvala Vam da ste mi i ovom prigodom poslali ovaj dopis! Sa velikim zadovoljstvom pridružujem se Vama i ostaloj gospodi u izrazu podrške gospodinu Marku Perkoviću – Thompsonu. Radosna srca stavljam na raspolaganje sebe, odnosno u ovom slučaju svoj potpis potpore.

Poštovani gospodine akademiče,

Slazem se s Vama da previše šute i oni koji bi baš morali dizati svoj glas; dakako da bi nam bilo zasigurno drugačije da smo glasniji i složniji. Ipak, i noćas sam još jednom razaslao e-poštu na 20-ak adresa svojih kolega, zamolivši da reagiraju što prije. Neki su vjerojatno na godišnjem odmoru, no jedan dio već noćas i jutros mi je odgovorio i podržao inicijativu; vjerujem da su i Vama poslali svoj pristanak da ih se uvrsti na popis ...

⁹ Molim Te ubaci me u listu Protivnika Zabrane Domoljublja (nisam znao kako da se prijavim). Mislim da me dobro poznas' - tako da me moz'es' uvijek uvrstiti u liste domoljubnog smisla i za to imas moju punu punomoc'.

Josipa Kliment, ekonomistica
Mate Knezović, odvjetnik
Prof. dr. sc. Pavle Knezović
Zdravko Komšić, predsjednik udruge logoraša Vukovara
Prof. dr. sc. Ivan Kordić¹⁰
Ljerka Koren, službenik-lektor
Vazmoslav Koren, geometar u mirovini
Zvonimir Kos, profesor
Prof. dr. sc. Manja Kovačević
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago¹¹
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Dr. sc. Mario Krnić, docent
Katarina Kronja, viša laborantica u m.
Ankica Krpina, dipl. iur.
Radoslav Krpina, ing. Šumarstva
Stanko Krpina, dipl. ing. kemije
Vjekoslav Krsnik, novinar

¹⁰ Naravno da potpisujem, punim imenom, prezimenom i titulom: prof. dr. sc. Ivan Kordić!

I moram Ti reći da sam pomalo deprimiran. Nevjerojatno je da nam trenutna, posttuđmanovska politika veleizdajnika i pljačkaša Hrvatske želi određivati i što smijemo, a što ne smijemo pjevati.

Ovo je gore nego poslije Hrvatskog proljeća! Samo ne hapse, dakle, ne zlostavljaju tijelo, ali ubijaju dušu. Uvijek sam posjedovao kršćanski optimizam, ali se sada pomalo bojim da ni on nema šanse. Ne znam zašto o Thompsonu štiti službena Crkva. A progon Thompsona progon je Vjere, Ljubavi i Domovine. A to je gore nego "antidiskriminacijski" (zapravo diskriminacijski) zakon.

¹¹ Podupirem umjetnicke, dostojanstvene i profesionalne koncerte M.P. Thompsona, kao i njegove pjesme i pjevanje puno vjere i zdrava rodoljublja.

Dr. Petar Kružić, stomatolog, predsjednik Hrvatskog
Kršćanskog pokreta Stuttgart
casna sestra Aurelina Kutleša, Pakoštane¹²
Dragan Kwiatkowski, akademski kipar
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Pepica Lebar, nastavnica u mirovini
Dr. sc. Damir Letinić, pedijatar
Nevena Letinić, dipl. ing. arh.
Grozdana Leskošek, umirovljenik
Dr. sc. Inga Lisac, sveučilišni nastavnik u m.
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Vladimir Loknar, dr.med. i publicist
Dr. Stjepan Lončarević
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić¹³
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
Jadranko Madunić, prof.
Ante Tonko Mađerić, umirovljenik
Nikola Majnarić, prim.dr.
Dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u m.
Dr. Radoslav Marić, M. D.,¹⁴

¹² Veliki Markane kako ga od milja svi zovemo. Hvala bogu da sa svojom ljubavi za naše svetinje: Boga, domovinu, obitelj! Rodoljubima dižeš duh a onoma koji ne vrijede i trebaju da su našim redovima!

¹³ **Je li Istra Hrvatska?**

Prilikom izglasavanja Zakona o sprječavanju diskriminacije u Hrvatskoj saborski zastupnik Kajin je glasovao za taj zakon. Neposredno nakon toga on traži da se vrši diskriminacija prema Thompsonu i da mu se zabrani koncert u Istri. Je li Istra Hrvatska?

¹⁴ Bio sam na putu u Kanadi. Pokopali smo mog brata Ljubu koji je pobjegao preko granice jos 1953. godine, i pokazao komunistickim zlocincima da oni nisu gospodari cijelog svijeta.

Vladimir Marić, odvjetnik
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik «Hrvatskog lista»
Adalbert Marković, prof. dr.
Željko Maršić
Hrvoje Marušić, gradski vijećnik u Splitu
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Marica Mataija, nastavnik u m.
Vlatko Mataija, nastavnik u m.
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik
Petar Matić, dipl.iur
Akademik Slavko Matić
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni
diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Vlasta Mihavec, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić
Dr. Martin Mikecin, neuropedijatar
Vanja Mikecin, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Ivan Milinković, električar
Mirjana Milinković, službenica
Marko Milinković, privatni namještenik
Nada Milinković, učiteljica u mirovini
Nikola Milinković, mehaničar

Molim vas uvrstite i moje ime u vas popis podupiratelja Marka Perkovica Thompsona. Ovom listom podupiratelja treba bombardirati sve novine i tv postaje svaki dan! I oni to moraju objaviti po svojoj službenoj dužnosti informiranja. Siguran sam da se lista otvori hrvatskom narodu da bi ju potpisali velika većina, a ne samo jedna četvrtina, koliko ih je glasovalo na predsjedničkim izborima!

Josip Miljak, predsjednik Hrvatske Čiste Stranke Prava
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Močnaj, profesor
Ratimir Močnaj, dipl. ing.
Jadranka Modrić, dipl.iur.
Marija Mrakovčić, prof.
Dragica Mršić – Petričević, prof.
Jozo Mršić, književnik
Tvrtko-Andrija Mursalo, diplomat u m.
Prof. dr. sc. Josip Mužić
Nevenka Nekić, književnica
Prof. dr. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog
kulturnog društva Napredak Mostar
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. matematike
Željko Olujić, odvjetnik
Ivan Pandža - Hvidra Zagreb
Josip Papković, mr.sci
Marija Papković, dipl.iur
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik-Robek, prof.
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Ana Pašalić, dipl.iur
August Pavičić, farmer
Ivanka Pavičić, domaćica
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Mladen Pavković, novinar i publicist
Ing Berislav Pavlović, Predsjednik Društva M. Hrvatske,
Vancouver, Canada Pero Pavlović, književnik
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Slavko Pecirep, liječnik¹⁵

¹⁵ Puna potpora Marku Perkoviću Thompsonu. nećemo dozvoliti da niti jedan pjevač ili umjetnik, a pogotovu domoljub završi u ignoranciji

Akademik Josip Pečarić
Šimun Penava, zamjenik predsjednika Hrvatskog
žrtvoslovnog društva
Zvonimir Penović, književnik
Kaja Pereković, bivša predsjednica Društva hrvatskih
političkih zatvorenika
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Stipan Perić, dipl.oec, predsjednik obrtničke komore HBŽ
Marija Perković, nastavnica u m.
Rade Perković, glumac
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Miro Petry, umirovljeni saborski zastupnik
Domagoj Ante Petrić, novinar
dipl.ing Zlatko Pintarić
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. don Bernardo Pleše
Luka Podrug, dipl. iur.
Prof. Jasenka Polić Biliško¹⁶
Nada Pomper, književnica

jednoumlja kao što se dogodilo vrsnom pjevaču Vici Vukovu. Znamo tko je Kajin, znamo tko je Mesić, živio Thompson.

¹⁶ Javljam se s molbom da me uvrstite na popis osoba koje prosvjeduju zbog zabrane održavanja koncerta hrvatskom branitelju i sigurno trenutno najpopularnijem pjevaču, osobito pjevaču hrvatskih domoljubnih i religioznih pjesama - Marku Perkoviću Thompsonu. Vrijednosti o kojima pjeva i koje svojim nastupima promovira su vrijednosti na kojima počiva i na kojima je stvarana stoljećima hrvatska kultura i sreća je što u ovoj kulturnoj pustoši i anarhiji Thomson postoji. Ujedno Vas molim da me redovno obavještavate o akcijama koje poduzimate. Mislim da bi trebali prosvjedovati protiv mnogih poteza hrvatske vlade, a osobito predsjednika, koji to ustvari i nije. Svakako bi trebalo prosvjedovati protiv privatizacije Brijuna osobe koja je podržavala srpsku agresiju na Hrvatsku - Šerbedija - kao i koncerata svih takvih, npr Lepe Brene.

Stjepan Pomper, slikar
Akademik Stanko Popović
Mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
J. Ivan Prcela, urednik i publicist¹⁷
Darko pl. Prebeg mr. stroj. ing.¹⁸
Dr. Antun Predanić, ginekolog
Gordana Primižić, prof. u m.
Zlatko Prtenjača, odvjetnik
Davor Prtenjača, odvjetnik
Dipl.Ing. Franjo Radošević, Predsjednik internacionalnog
savjetodavnog poduzeća
Mr. sc. Jakov Radovčić, paleontolog
Ozana Ramljak, profesor
Toni Ramljak, dipl. oec.
Prof. Markica Rebić, general u mirovini
Danijel Rehak, predsjednik Hrvatske udruge logoraša
Ivica Relković, publicist
Domagoj Rešetar, odvjetnik

Molim Vas, možda možete saznati koliko stipendista Titovog fonda radi na visokim i odgovornim položajima, na Sveučilištu, u Zagrebu, odnosno u Hrvatskoj?

¹⁷ Mnogo cijenjeni akademiče Pečariću,

Uvelike cijeneci i Vaš vjersko-patriotski idealizam i taj isti idealizam Marka Perkovića Thompsona, pridružujem se i ja Vašoj plemenitoj akciji podupiranja toga našega najpopularnijega pjevača. U njemu nam progone i ono malo preživjelih herojskih branitelja naše vječne Hrvatske, dok slave i zaštićuju one koji u vrijeme Titove Strahovlade poklaše skoro cijeli moj naraštaj. Ovome svome POKLANOM naraštaju posvetio sam cijeli svoj život i uvijek mu ostajem vjeran.

J. Ivan Prcela, Urednik-autor OPERATION SLAUGHTERHOUSE
i HRVATSKOG HOLOKAUSTA

¹⁸ Dižem svoj glas za Marka Perkovića Thompsona.

Bojnik Mladen Rogić, dopredsjednik UHDDR-a grada
Zagreba i Zagrebačke županije
Miljenko Romić, akademski slikar
Mladen Roth, eur.ing
Marko Roša, dipl.ek
Nedjeljka Roša, dipl.ek
Fra Nikola Mate Roščić
Vedran Rožić, gradonačelnik Trogira i saborski zastupnik
Božidar Ručević, dipl. inž.¹⁹
general-bojnik Željko Sačić
Martin Sagner, glumac
Iur. Darko Sagrak, predsjednik udruge «dr. Milan Šufllay»
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Višnja Serdar, umirovljenik
Vlatko Serdar, umirovljenik
Dr. sc. Marina Skrobica, dizajner²⁰

¹⁹ Iz ovog u narodu hrvatskom svepodržavajućeg članka, akademika Pečarića, istinitog, pravednog i odlučnog - treba proizaći i pitanje: "Kada će Javno tužilaštvo pokrenuti postupak protiv hrvatskog sabornika Damira Kajina, jer je, mišljenja sam, teško povrijedio regule zakona o izazivanju međunacionalne mržnje povrijedivši sve stanovnike glavnog grada svih Hrvata Zagreba, jer da se u njemu može vikati o ubijanjima nekog etnosa, a u Umagu ne!? Nasuprot tome, ne suprotstaviti se najavama da u Istri mogu pjevati Bajaga i/ili Brena, proširuje uvredu i na većinsko hrvatsko istarsko stanovništvo, a što razotkriva lik i djelo tog, izgleda, vrlo pokvarenog čovjeka.

Takvi su se nekada bojali Vice Vukova i pjesme "To je tvoja zemlja... tu sagradi dom...!" - takvi isti se danas u slobodnoj Domovini boje Marka Perkovića i pjesme "Lijepa li si...!" Na taj sramotni i uvredljiviji čin šute mnogi novinari i mnogi mediji, a da li će i pravna država u neovisnoj i slobodnoj Republici Hrvatskoj!? Pitanje je sad?

Do tada podpisujemo i dalje!

²⁰ Oprostite, nisam razumijela način na koji se šalje podpora. To sve nije bitno. Glavno da je moje ime tamo skupa s imenima onih koji još uvijek

Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić²¹

Stjepan Sraka, dr.stom.

Ivan Stamać, akustičar i skladatelj, izumitelj zvukovnog sustava Morskih orgulja u Zadru

Barbara Stanić, pjevačica

Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik

fra Miljenko Stojić, književnik i novinar

Ivan Strižić, književnik

Jaroslav Stučka, umirovljenik

Ivka Šaban, dipl.ing

Josip Šaban, mr.sc

Matilda Šaban, nastavnik u miru

Milan Šaban, nastavnik u miru

Elizabeta Šajatović, prof. u m.

Petar Šale, odvjetnik

Tamara Šarić, domaćica

Tomislav Šarić, ribar

Petar Šarinić, primarijus dr.med

Ivan Šarolić, književnik

Dr. Danica Šćukanec Predanić, stomatolog

Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

Branko Šerić, odvjetnik

Barbara Šešelj, M.A., knjižničarka

Stjepan Šešelj, književnik

Tvrtko Šešelj, računovođa

Tomislav Šimičević, dipl. ing. građevinarstva

Jasminka Šimičević, dipl. ing. građevinarstva, prof.

vjeruju u slobodnu, čvrstu hrvatsku domovinu. Puno Vam hvala na svemu što radite u tom smislu.

²¹ Čestitam na inicijativi. Potpisujem. Ja bi dodao neka se policija pobrine da pronade one najvjerojatnije provokatore koji na koncertima izvikuju "Ubij Srbina". I to je izgovor Mesiću da kritizira organizaciju takvih koncerata.

Renato Šintić, profesor u mirovini
Božo Škorić, dipl.ing
Kristina Škorić, umirovljeni prof.
Mr. Ljubomir Škrinjar
Branko Šoštar, ing
Adela Šubić, umirovljenica
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Dr.sc Dragutin Taboršak
Ante Nadomir Tadić Šutra, pjesnik
Tuga Tarle, prof. filozofije
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Ana Tomljenović, publicist
Zora Trek-Čižek, upravni pravnik
Akademik Nenad Trinajstić
Zvonimir Trusić, utemeljitelj dragovoljaca Domovinskog
rata, ravnatelj Hrvatskog dokumentacijskog centra
Damir Tučkar, dipl.ing
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Aron Varga dipl. inž.
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Damir Vidović, student
Ljilja Vokić, profesor
Dr. sc. Vladimir Vratović, sv. profesor u m.
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Prof. Vera Valčić Belić
Damir Vidović, student
Boris Vinčić, odvjetnik
Zlatko Vitez, glumac
Zdravko Vladanović, dipl. pravnik, brigadir u m.
Mr. sc. Božena Volarić, sveuč. nastavnik u m.
Rudolf Vouk, prof. dr. sc
Stanko Vrnoga, svećenik

Dr. sc. Petar Vučić

Vlč. Tomislav Vučur, upravitelj Župe Crnac

Dr. sc. Ante Vukasović

Grozdana Vukić, domaćica

Ivan Vukić, građevinski tehničar

Marija Vukić, medicinska sestra

Tomislav Vukić, mornar

Antun Vuković, umirovljenik

Petar Vulić, pjesnik, tajnik Udruge umirovljenih branitelja

Miroslav Zemljak, dipl. inž.

Prof. dr. sc. Ivan Zulim

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Fra Pavao Žmire, prof.dr.sc

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

PREDSTAVLJANJA KNJIGE *ZLOČINAČKI SUD U HAAGU*

**Čavoglave – Dan domovinske zahvalnosti,
5.8.2008.**

Dopustite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim. Organizator ove veličanstvene proslave Dana domovinske zahvalnosti učinio mi je veliku čast što je i ovo predstavljanje uvrstio u program Proslave. Zahvaljujem im se na tome. Zapravo, knjiga je trebala biti tiskana tek u rujnu i vjerojatno bi bila kompletnija – posebice dio o pismima potpore Marku Perkoviću Thompsonu, ali smatrao sam da je mnogo bolje da to bude sada u vrijeme najernjih dana za hrvatsku demokraciju – vrijeme intenzivnih pokušaja ponovne zabrane slobode misli, zabrane hrvatske pjesme, ukidanja ljudskih prava.

Zahvaljujem se i voditeljici Ozani Ramljak što je opet tako sjajno vodila jedno predstavljanje moje knjige. Simbolično je to što da joj je djevojačko prezime Perković. Uvjerili ste se i sami da sam s pravom ponosan na nju. Naime njezin otac proslavljeni splitski glumac i moj dragi prijatelj Rade Perković je Hrvat iz Boke kao i ja.

Naravno i da posebna zahvalnost ide i predstavljajcima knjige. Ponosan sam što su mi i prijatelji.

Damir Pešorda je sjajni kolumnist „Hrvatskog lista“. Vjerujem da ga čitate iz tjedna u tjedan. Bili smo zajedno - jedan do drugoga - na jednoj izbornoj listi iako smo znali da nemamo nikakve šanse u vrijeme kada hrvatski narod voli birati između onih koji su omogućili hvatanje generala Gotovine i onih koji su ga uhvatili. On je napisao i Pogovor u knjizi, na čemu mu također zahvaljujem.

Treba li uopće nešto reći o velikom humanisti profesoru Langu? To da je istinski borac za ljudska prava? Pa on jednostavno voli ljude. Ali i svoj narod! To drugo ga čini nepoželjnim za neke udruge koje se navodno bore za ljudska prava. Zato je čak i on „desničar“. Jer voljeti svoj narod, svoju državu i doprinijeti njenom stvaranju im je kao nešto loše i nazadno. Mo'š mislit. Upoznali smo se davno - na prosvjedima zbog suđenja Virovitičanima. Tada smo nas dvojica smo prvi i uspjeli „probiti“ policijski kordon i zapalili svijeće ispred vrata vojnog suda. Naravno, znamo za mnoge njegove akcije, ali i za njegove tekstove o Thompsonu – možete ih vidjeti i u ovoj knjizi. A zajedno smo vodili akciju oko Pisma hrvatskoj javnosti povodom zabrane Thompsonovih koncerata.

Profesor dr. don Josip Ćorić je uz akademika Dubravka Jelčića pisao i jedan od dva predgovora ove knjige na što sam mu posebno zahvalan. Moram priznati da sam na dragog imenjaka i posebno ljubomoran: ima mnogo više – od mene - tekstova koje su „naše“ novine odbile tiskati. Predstavljao sam njegove knjige pa znam da je to mnogo ugodnija pozicija od ove kada on predstavlja moju knjigu. Zašto? Pa kada govorite prije njega još vas netko i sluša. A tko će vas slušati poslije njega?

Na kraju s posebnim zadovoljstvom zahvaljujem se g. Marku Perkoviću Thompsonu što je prihvatio biti počasnim gostom ove promocije. Mladenka Šarić, u „Večernjem listu“ od 2. kolovoza 2008. navodi i jednu moju tvrdnju koju sam više puta ponovio: „Dok nam akademik Josip Pečarić u nedavnom razgovoru u povodu prosvjednog pisma protiv zabrane umaškog koncerta, primjerice, kaže da je Thompson jedan od najvećih živućih Hrvata, Damir Kajin pjevaču poručuje: “Thompson, go home! Idi u Čavoglave i tamo promiči svoje ustaštvo! U Istri sigurno nećeš!”

Kako je moguće da uopće postoje takvi koji tvrde isto što i Kajin? O tome kako je do toga došlo i tko je u tome sudjelovao iz vani i iz Hrvatske pisao je profesor Lang i njegov tekst dajem u ovoj knjizi. Međutim, uvijek je problem i u nama samima. Zašto braniteljske udruge – što više njih zajedno - ne podnesu kaznene prijave protiv Kaina i svih onih koji javno zagovaraju ovakve tvrdnje? Naime, i u spomenutom tekstu u Večernjem listu doslovce čitamo nešto što je opće poznato: „a u prvim ratnim godinama, s 'thompsonom' visoko podignutim u zrak, u spotu pjesme 'Bojna Čavoglave, uzvikivao 'za dom', dok mu je zbor uzvraćao 'spremni'“. Dakle pjesma se tako izvodila i u Domovinskom ratu i svo vrijeme do danas, a kao takva je postala dio povijesti toga rata. Postala je iznimno važan dio veličanstvenog hrvatskog Domovinskog rata. Evo kako ju je doživljava jedna doktorica znanosti. Dr. sc. Inga Lisac mi piše: „Tomsonovu pjesmu 'Nećete u Čavoglave' prvi sam puta čula u Koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski koncem 1991. na koncertu nakon povratka Branitelja s položaja, a Marko Perković je pjevao u uniformi, duge uvojite kose, izcrpljenog no poletnog izgleda, i djelovao na sve nas takovom snagom čvrstim riječima pjesme i posebnom melodijom kojom je te riječi izražavao da je primio naše ovacije. Ja sam tada bila svjesna: Taj mladi čovjek ima budućnost nacionalnog vođe, a pjesme su mu poput budnica. Sadrže opjevane činjenice, poziv na zaustavljanje nepravde, čovjekoljubivost, domoljubnost, poziv na slogu. Sve skupa je zavijeno u muzičku formu pomalo mističnog melosa, koja doista odiše krševitošću, prekoplaninskim zovom, i pozivom koji odjekuje na daleko, poput surog sokola s Vile Velebita. Slušala sam ga na još jednom koncertu nedavno u Ciboni, i sav dojam se ponovio, Imam i CD i volim to preslušavati, i ne narušava mi sklonost ka

"ozbiljnoj " umjetnosti: klasika, belkanto itd. On stvara jednodušje.“

Taj spot koji se spominje u „Večernjem listu“ pokazuje da Thompsonova pjesma koju napadaju izvorno izvođena na isti način kao i danas tijekom Domovinskog rata. Dakle svi oni koji takvu pjesmu povezuju s nečim drugim a ne s Domovinskim ratom svjesno iskrivljuju sam Domovinski rat i našu povijest i oni koji ju žele mijenjati pokazuju da im je želja mijenjati istinu o domovinskom ratu! A ne znam zemlju koja bi tako nešto tolerirala. Ali ova zemlja sudi, uhićuje osuđuje naše generali samo zato što su obranili Hrvatsku. Zato braniteljske udruge ne trebaju prozivati na to Državno odvjetništvo, kako se to čini u Hrvatskom slovu od 1. kolovoza 2008., već same – ponavljam što više njih zajedno -. trebaju podnositi kaznene prijave protiv svih koji na takav način iskrivljuju Domovinski rat, pa bio to predsjednik države, vlade, kaina, predsjednik židovske udruge s ustaškim pedigreom, ili oni koji zastupaju interese znakovlja protiv kojih smo se u Domovinskom ratu borili. Dovoljan dokaz da se radi o prljavoj zločinačkoj raboti jeste spot koji se spominje u „Večernjem listu“. To je dokaz da oni koji napadaju Thompsona zapravo napadaju hrvatski Domovinski rat. Napadaju hrvatsku državu!

A to što je Thompson stalno na meti svih takvih njemu je na ponos. Pa očito je da u njemu vide najveću prepreku rastakanju ove države. Zar to ne pokazuje koliko sam bio u pravu kada sam napisao, još davno na knjizi koju sam mu svojevremeno poklonio ovdje u Čavoglavama, a i više puta ponovio - da je jedan od najvećih živućih Hrvata.

Na kraju dopustite mi da svima njima, a i još nekim dragim ljudima, poklonim knjigu Mladena Pavkovića „Razgovori s Josipom Pečarićem“, Koprivnica, 2006. Naime sudbina te Pavkovićeve knjige je i najavila ono što se dogodilo s nedavnom matematičkom konferencijom koja je bila

organizirana meni u čast. Unatoč činjenici da je na njoj sudjelovalo 135 znanstvenika iz 27 zemalja hrvatski mediji (i ne samo oni) su je pokušali „sakriti“ od hrvatske javnosti. Željeli su „zaštititi“ hrvatsku javnost od strašne spoznaje da u svijetu znanosti i poneki hrvatski znanstvenik ima popriličan ugled. Naime, Ministarstvo kulture odbilo je Pavkovićev zahtjev za otkup (za knjižnice po Republici Hrvatskoj) poneki od primjerka te knjige. Vjerojatan razlog tomu je ono što je napisao dr. Milan Vuković, a dano je na zadnjoj strani korica:

«Knjigu 'Razgovori s Josipom Pečarićem', trebali bi pročitati svi kojima je Hrvatska u srcu, jer to je jedan nevjerojatno kreativan prikaz rasta i sazrijevanja u znanstvenom, stručnom i nacionalnom pogledu. Knjiga je jasan odgovor svima koji, kao 'velikosrpske sluge', mogu danas u Hrvatskoj izjednačavati agresora i žrtvu, jer, kako kaže pisac, 'takvo izjednačavanje ide u prilog velikosrpskom interesu!'»

Još jednom hvala vam svima što ste došli na današnje predstavljanje!

**OZANA RAMLJAK U
PEČARIĆEVIM KNJIGAMA**

**ZA HRVATSKE VREDNOTE, ZAGREB,
2007.**

**PREDSTAVLJANJE KNJIGE „KAKO SU
RUŠILI HAZU?” U ZAGREBU**

GOVOR JOSIPA PEČARIĆA

Dozvolite mi na početku da vas sve lijepo pozdravim i da se zahvalim što ste došli na današnje predstavljanje knjige *Kako su rušili HAZU?* Posebno se zahvaljujem predstavljajima akademiku Dubravku Jelčiću, prof. dr. Igoru Čatiću, dopisnom članu HAZU prof. dr. Stanimiru Vuk-Pavloviću i saborskom zastupniku prof. dr. Slavenu Letici, kao i profesorici Ozani Ramljak koja je – kako nas je već i naučila – bila duša ovog predstavljanja.

Meni je posebno bilo interesantno to što je ovo predstavljanje najavljeno na internetu, na stranicama

www.znanost.org. Akademik Vlatko Silobrčić najavio ga je nazvavši ga *Imperija uzvraća udarac*. Pomislio sam – baš lijepo kad netko u mom pisanju vidi i znanstvenu fantastiku. Tko bi rekao da u tim tekstovima ima i mašte. Pa svi primjećuju samo logiku. Logiku jednog matematičara pa se govori o matematičaru u povijesti, matematičaru u novinstvu i sl. Znam da neki moji politički neistomišljenici vole zbog toga čitati moje tekstove, a jedan takav saborski zastupnik mi je i čestitao na pismu saborskim zastupnicima danom na str. 268-276. ove knjige. Međutim, brzo sam shvatio da se ne radi o tome. Naime, upitno je što je mašta, a što logika kod kolege Silobrčića. Zašto?

Pogledajmo priču o tzv. «Izjavi za javnost» koju je grupa akademika poslala svim kolegama i koja je bila gromoglasno najavljena u tisku. Izjava počinje ovako: «Potpisujemo ovu izjavu da bismo javno izrazili svoje neslaganje s onim akademkinjama /akademicima koji su glasovali protiv redovitog članstva kolega Miroslava Radmana i Stipana Jonjića.»

Dobivši tu izjavu odmah sam napisao svoj komentar i poslao ga e-poštom onim akademicima koji je imaju. U odgovoru kolege Silobrčića (str. 183.) možemo vidjeti da njemu ovo «neslaganje s onim akademkinjama /akademicima koji su glasovali protiv» postaje: „Izjavom smo dali priliku onima koji žele javno izraziti svoju podršku izboru M. Radmana i S. Jonjića da to i naprave.»

Doista, treba imati puno mašte za ovakvu interpretaciju, zar ne? S tom razlikom što kolega izgleda vjeruje da je ta njegova interpretacija čista logika, a moje interpretacije su znanstvena fantastika. Trebamo li ga razuvjeriti u tome? Ne. To su već učinile kolege akademici. Naime, svi smo dobili «Izjavu» koju je potpisalo šest akademika, a na kraju je – ako su točne priče koje čujem u Akademiji – Izjavu potpisalo njih sedam. Ne znam jedino je li onaj sedmi

potpisnik nema e-poštu, ili je to učinio prije nego što je vidio našu prepisku.

Ali zato je kolega Silobrčić dobio potporu dva znanstvenika od njih 850 na spomenutoj mreži. Komentari su im u duhu znanstvene fantastike kolege Silobrčića. Znanstvenici koji komentiraju nešto što nisu ni vidjeli, ni čuli, ni pročitali!? Ne čudimo im se. Pa naši mediji mogu izluditi mnoge pa zašto ne i mlade znanstvenike.

Ali ostavimo se fantastike kolege Silobrčića, ili u njegovoj interpretaciji «znanstvene fantastike».

Rekao bih par riječi o knjizi. Kao što naslov knjige kaže glavni dio knjige posvećen je nedavnim izborima u Akademiji i hajci koja je poslije toga pokrenuta protiv Akademije. Kao što sam rekao u *Proslovu* «napisao sam dosta knjiga koje su bile sastavljene od mojih tekstova objavljenih po raznim dnevnim novinama i tjednicima. Ova knjiga je trebala biti drugačija samo u tome što većina mojih tekstova nije objavljena. Preciznije rečeno, nisu ih htjeli objaviti. Naime, medijska hajka na Akademiju očito je bila dobro planirana. Tu i tamo je poneki akademik i mogao po nešto objaviti. Ja baš i nisam. To i ne čudi s obzirom da je moj stav o tom izboru, ali i o sličnim pričama u i oko Akademije, bio itekako poznat. Ali, to je i jasan pokazatelj što se s tom hajkom željelo postići. Svojim tekstovima pridodao sam reakcije same Akademije ili pojedinih kolega akademika, kao i prof. dr. Matka Marušića koji je bio dosta eksponiran u cijeloj 'priči'. Međutim, zbog želje da čitatelji budu što točnije informirani izvršio sam izbor tekstova koji su se pojavljivali u tisku. Ti tekstovi su dani u *Prilozima* uz pojedine tekstove ili su čak cijela neka poglavlja sastavljena od njih. Pri tome sam se trudio da budu dani svi najvažniji tekstovi koji zastupaju i jednu i drugu stranu. Pogotovu one koji su napadali Akademiju. Jer oni najviše govore o onima koji su rušili HAZU!»

A kada govorimo o izborima u HAZU treba uvijek imati u vidu kako se radi o izboru u jednu nacionalnu akademiju, pa je logično da na izbor pojedinih kandidata utječe mnoge druge stvari. Samo pismo akademika Zvonimira Devidéa ih je potenciralo. Dakle radi se i o ne samo o znanstvenim razlozima, bez obzira što je već sam prijedlog izbora kolege Radmana bio smiješan: Radman je želio iz jedne ravnopravne sekcije u kojoj ima nobelovaca prijeći u onu drugu u kojoj ih nema. Valjda mu ne odgovara društvo nobelovaca. Kada znamo da se Radmana i Đikića danas uspoređuje s Nikolom Teslom i Ruđerom Boškovićem i ne čudi što kolegi Radmanu ne odgovara društvo nobelovaca, zar ne?

Zato je u knjizi moralo ući i puno toga oko MedILS-a, oko tzv. «hrvatskih rasnih tvrdnji», GMO hrane i sl. Ali ostalo je još puno materijala oko tih pitanja. Vjerojatno bi svaka od ovih tema – zasigurno MedILS i tzv. «hrvatske rasne tvrdnje» - zasluživala posebne knjige. Materijali sakupljeni u ovoj knjizi mogli bi biti osnova za takve knjige.

Za onu o MedILS-u puno sugestija dao je prof. Vuk-Pavlović u ovom tekstu koji je pripremio za ovo predstavljanje. Meni je MedILS bio posebno interesantan zbog činjenice da se on spominjao i kod izbora. Kolegu Radmana se predlagalo zbog njegova «nastojanja da unaprijedi znanost u Hrvatskoj» i to ne znanstvenim radom već tako što će se u Institutu u Splitu «obrazovati mladi osobiti talenti». Dakle, akademika Radmana smo trebali danas izabrati zbog nečega što će on uraditi u budućnosti. Slično onome u MedILS-u. Traži zgradu, a on će osigurati ostalo, a potom mu i to ostalo treba osigurati Hrvatska. A Institut nije hrvatski! Ali, bilo bi još dobro da se radi samo o tome. Mi imamo situaciju da mnogi naši talenti ne mogu danas dobiti ni status novaka, a ogromna sredstva se mogu ulagati u taj institut da bi se neki drugi talenti mogli

školovati u budućnosti. Ima li tu logike? Osim u svijetlu Silobrčićeve znanstvene fantastike!

Prof. dr. Ivo Biondić i ja razmišljali smo i o knjizi u svezi s «hrvatskim rasnim tvrdnjama». Vjerojatno bi joj i naslov bio onaj isti koji u ovoj knjizi ima moj tekst o tome: *Radman protiv Einsteina*. Koliko je samo naše jugonostalgicare uzbudila činjenica da su genetska istraživanja dala potporu neslavenskom podrijetlu Hrvata. A koliko je znanstvenika stradalo zbog tih teorija. I danas im je rasizam, po časopisu «Nature», ako znanost dovede do «potencijalno pogubnog učinka na međuetničke odnose na području Balkana». Treba znanost prilagoditi da do toga ne dođe, zar ne? Još smo mi s tzv. znanstvenom fantastikom dobro prošli, je još uvijek nismo optuženi za rasizam!

Tko zna hoće li se u budućnosti ostvariti i najava prof. Letice – dakle knjiga koja bi se zvala *Čovjek koji je uskrisio Lazara*, ili *Čovjek koji će posijati sjeme života na Veneri* ili još bolje *Čovjek koji je pobijedio smrt*? Pa radi se o ljudima koji drže da su u rangi Tesle i Boškovića. Tko zna, možda misle da su i iznad njih! Članak prof. Letice iz «Hrvatskog lista», a koji je dan na kraju ove knjige, pokazuje da je moguća i takva knjiga s tim što će je vjerojatno napisati netko tko misli kao ja, a ne netko od onih na koje je mislio prof. Letica. Ali, nikad se ne zna! Vidjet ćemo!

**M. KOVAČEVIĆ I J. PEČARIĆ,
THOMPSON U OČIMA HRVATSKIH
INTELEKTUALACA – BILO JE I TO
JEDNOM U HRVATSKOJ, FORTUNA,
ZAGREB, 2008.**

GOVOR OZANE RAMLJAK

Dame i gospodo,

lijepo vas pozdravljam i s radošću i ponosom vam čestitam veliki praznik – Dan pobjede i domovinske zahvalnosti!

Biti 5. kolovoza u Čavoglavama postala je već lijepa tradicija zahvaljujući prije svega iznimnoj energiji, talentu i volji našeg poznatog pjevača, i ne samo pjevača, Marka Perkovića Thompsona, koji je u ovom trenutku s nama kao počasni gost i kojeg od srca pozdravljam. A osobita mi je čast pozdraviti i msg. Antu Ivasa, biskupa šibenskoga.

U ovu pobjedničku čavoglavsku tradiciju danas ćemo utkati i predstavlanje jedne knjige. No nije to obična knjiga i njezin autor nije običan autor. Naime, akademik Josip Pečarić jedan je od vodećih svjetskih matematičara, autor više knjiga, između ostaloga i glavni urednik međunarodnog časopisa *Mathematical Inequalities & Applications*, ali o njegovoj znanstvenoj djelatnosti malo ćete čuti u našoj javnosti; kao što je malo poznato da je u lipnju ove godine u trogirskom hotelu Medena održana međunarodna znanstvena konferencija *Mathematical Inequalities & Applications 2008.* u njegovu čast, povodom

njegova šezdesetog rođendana, na kojoj je sudjelovalo 135 matematičara iz 27 zemalja. U sustavnom prešućivanju prolazi i njegov golemi publicistički rad; on je, naime, autor ili suautor više od 20 publicističkih knjiga u kojima hrabro, pošteno i beskompromisno ukazuje na sve one bolne točke naše prošlosti i sadašnjosti koje nas, budući zamagljene, nedorečene, iskrivljene, izmanipulirane, trajno opterećuju. Tisak o svemu tome uglavnom nema što reći kao da pokazuje kako na djelu izgleda sjajna, duhovita i ironična rečenica Stanislava Jerzyja Leca: „Prozor u svijet može se zatvoriti novinama.“

Knjiga na čijem smo se predstavljanju danas okupili nosi naslov *Zločinački sud u Haagu*, ali nije to knjiga koja se bavi isključivo Hagom; splet je to raznovrsnih tekstova koji govore o svim haškim sjenama koje su pale na našu svakodnevicu i koje tako uspješno pridonose stvaranju letargične i turobne atmosfere, atmosfere rezignacije, zatupljivanja, niveliranja, atmosfere u kojoj bi zaista bilo moguće povjerovati da su svi isti, da je svaka misao uzaludna, da je svaka borba besmislena, da se sve može kupiti i da se čak ni neko opće civilizacijsko, nacionalno, ljudsko poštenje ne isplati. Ali nije istina da su svi isti, nije istina da je svaka misao uzaludna i borba besmislena. I nije istina da ne postoji druga mogućnost nego prepustiti se struji, prestati se nadati, polagano se predati. I baš stoga, baš u ovim vremenima, naša odgovornost velika je jer naša domovina ima naše lice, a to lice sami moramo umiti, sami se moramo uspraviti, sami moramo podignuti čelo, vratiti dostojanstvo, sami moramo raščistiti puteve kojima ćemo ići.

Stara kineska narodna poslovice kaže - Blato može dragulj uprljati, ali ga ne može pretvoriti u blato – i bilo bi je se dobro sjetiti svaki put kad nam se učini da od blata ne vidimo dragulj.

I na kraju, nedavno sam u jednom razgovoru čula nedoumicu o tome u kakvoj su se to čudnoj vezi našli akademik Pečarić i Thompson. A veza je, zapravo, vrlo logična. U svim ovim napadima na Thompsona koji su u posljednje vrijeme poput plimnog vala prekrili Hrvatsku, lako je prepoznatljiv isti onaj mentalitet na koji akademik Pečarić već dugo i sustavno ukazuje i bespoštedno ga raskrinkava – mentalitet kojem su neke istinske vrijednosti istinski problem, među njima čak i ono najosnovnije ljudsko pravo na vlastito mišljenje, pravo na koje se upravo svi ti napadački raspoloženi selektivni demokrati i selektivni humanisti iz našeg javnog života i sami pozivaju, istovremeno se upinjući da u pluralizmu glasova opstane samo njihov glas.

Ali i ovom knjigom akademik Pečarić, po tko zna koji put, jasno poručuje:

Mi ne smijemo i nećemo šutjeti.

Ne, mi ćemo misliti, pisati, govoriti i – pjevati!

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

RASISTIČKI SUD U HAAGU JE DO SADA JEDINO DOKAZAO DA SU KORDIĆ, GOTOVINA I MARKAČ HRVATI

Akademik Josip Pečarić, profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zagrebu, bavi se teorijom matematičkih nejednakosti. Objavio je oko 800 znanstvenih radova (bio je deseti svjetski matematičar čiji je broj radova prešao 500), te više priručnika i 15 monografija enciklopedijskog karaktera o nejednakostima (7 na engleskom izdale su poznate izdavačke kuće u svijetu). Zbog njegovih doprinosa matematici međunarodni časopis Banach J. Math. Anal. (na CC i SCIE listi od prvog broja) posvetio mu je jedan svezak.

Međutim, s akademikom Pečarićem nismo razgovarali o matematici nego o aktualnim političkim temama. Za takav korak odlučili smo se zbog činjenice da je zahvaljujući svojim političkim stavovima akademik Pečarić sustavno prešućivan i ignoriran. Provjerite i zbog čega...

HRsvijet: Srpski mit o Jasenovcu je „alat“ preko kog je u vrijeme nekadašnje države sotonizirana svaka ideja o nastanku Hrvatske države. Čini se da se ista praksa nastavila i u neovisnoj Hrvatskoj. Kako je to moguće?

Zato što se u Hrvatskoj dogodio obrat. Sada imamo na vlasti one koji su uvijek bili protiv neovisne hrvatske države, ili oni koji su u službi onih svjetskih moćnika koji nikada nisu prihvatili postojanje hrvatske države. Sjećam se da sam još 1992. godine o tome govorio australskim Hrvatima, kazavši da ti moćnici nisu uspjeli onemogućiti stvaranje neovisne Hrvatske s pomoću velikosrpske agresije pa će pokušati s onim što je kod našeg naroda nažalost uvijek uspijevalo: zavadi pa vladaj!

HRsvijet: Poznate su vaš polemike s Ivom i Slavkom Goldsteinom i njihovim proklamiranjem jugoslavenskih teza i dogmi. Kako gledate na aktivnosti ovog dvojca i njihovih sljedbenika u krivotvorenju novije hrvatske povijesti?

Kada znamo da otac Slavko ima možda završenu srednju školu, trebalo bi biti čudno takvo pitanje, zar ne? Ali potpuno je na mjestu. Jedan poznati hrvatski povjesničar mi je jednom rekao da sin Ivo uvijek pita tatu hoće li nešto prihvatiti kao temu za doktorat. Vjerovali ili ne!

A na krivotvorenju hrvatske povijesti ne sudjeluju samo oni. Ima ih još na Filozofskom fakultetu, pišu i udžbenike po kojima uče naša djeca. A isti su veoma aktivni kad god postoji neka antihrvatska akcija. Sjetimo se samo koliko je vike bilo, cijela Hrvatska se tresla, kada je na Thompsonovu koncertu na Jelačić placu među 130 tisuća posjetitelja bila jedna kapa sa slovom „U“. Iza toga je stajao tata Goldstein. Zar Vam nije smiješno to veličanje ustaškog pokreta od strane tate Goldsteina?

A poznato je da se oni koriste lažima. O tome su pisale i kolege Ive Goldsteina, a ja sam sâm iskusio kako to izgleda kada su u Slobodnoj Dalmaciji lažno interpretirali moje riječi, uz tvrdnju da će sve učiniti da ne bih i dalje objavljivao moje „laži“. I gle čuda! Doista, Slobodna

Dalmacija nije htjela objaviti tekst u kome sam pokazao da su oni ti koji ne govore istinu!

Srbi su tvorcima teze o „genocidnosti hrvatskog naroda“, dočim Haag nastoji dokazati postojanje navodnog „zločinačkog pothvata“. Jedan ste od rijetkih koji otvoreno govori o tim sličnostima. Kako to tumačite?

Zato što im je isti cilj. Svjetskim moćnicima je jasno da ne mogu vratiti sve na staro. Ipak smo pobijedili u ratu i to tako da su Srbi, kako Milošević reče, bježali kao zečevi. Ostao im je samo Sud u Haagu i ono „kadija te tuži, kadija te sudi“. I presude su im takve. Do sada su i Kordiću, i Gotovini i Markaču dokazali samo da su Hrvati. Naime, sve optužbe koje su sličile nekakvim optužbama odvjatnici su odbacili, tako da su ih osudili na osnovu „zločina“ koji su dostojni psihijatrijskih slučajeva. Kako tužitelji i suci u Haagu vjerojatno nisu psihički poremećene osobe, vjerojatnije je po srijedi rasizam koji ih rukovodi u optuživanju i osudi ljudi samo zato što su to što jesu. Zato je to za mene rasistički sud, a takvi su i njegovi nalogodavci.

HRsvijet: Haški sud ste svojedobno otvoreno nazvali zločinačkim sudištem u Haagu. Događaji i vrijeme potvrdili su vaše teze. Što je po vama primarni cilj jednoga takvog tijela?

Sud u Haagu, po nalogu svjetskih moćnika, sudi najistaknutije predstavnike hrvatske borbe za slobodu. Zapravo, sve su te presude presude Ocu hrvatske države akademiku Franji Tuđmanu. To u Frankfurter Allgemeine Zeitungu od 19. svibnja 2011. sjajno opisuje kršćansko-demokratski zastupnik u njemačkom Bundestagu Klaus-Peter Willsch. Već sam naslov njegova teksta puno govori: **Mrtvačka sinoda u Haagu**

Godine 897. u Rimu se dogodio jedan znameniti spektakl. Tada svježe izabrani papa Stjepan VI., suočen sa sumnjama u zakonitost svog imenovanja, svom je prethodniku Formozu, devet mjeseci nakon njegove smrti, upriličio crkvenopravni sudski proces. Tijelo pape Formoza tada je izvučeno iz groba, navučena mu je papinska odora te je postavljeno na tron. Ishod presude mrtvačke sinode znao se već od samog početka. Ona je Stjepanu bila potrebna da bi si osigurao vlastiti legitimitet.

Slična farsa dogodila se je i na Međunarodnom sudu za ratne zločine u bivšoj Jugoslaviji u Haagu 15. travnja 2011. Tog je dana sudsko vijeće proglasilo krivim pokojnog hrvatskog predsjednika Franju Tuđmana za progon pobunjenog srpskog stanovništva prilikom ponovnog preuzimanja hrvatskih područja koja su bila pod srpskom okupacijom. Time ga je sud stavio u isti koš s drugim mrtvacom: Slobodanom Miloševićem.

Ta je presuda skandalozna, nepravedna i opasna.

Skandalozna, jer sud time naknadno pruža moralnu nadogradnju politici ekvidistance prema agresoru i žrtvi koju su u najboljem slučaju provodili „posebni prijatelji“ Hrvatske. S obzirom da Haškom sudu, za razliku od rimske kurije iz 9. stoljeća, nije dopušteno suditi mrtvacima, on je u zatvor poslao hrvatske vojne zapovjednike Antu Gotovinu i Mladena Markača: na 24, odnosno 18 godina...

Iznimno je značajno da imamo prijatelje i u svijetu koji su svjesni zločinačke uloge toga „suda“. Zločinačke i zbog toga što oni sude i svima nama, našoj djeci i unučadi, samo zato što smo željeli slobodu, borili se i izborili za nju usprkos njihovoj želji da je nikada ne ostvarimo!

HRsvijet: Erasmus Gilde, pokušaj Mesićevog puča iz 1994., Mesić-Račanov dolazak na vlast 2000., Documenta, Rekom, Haški sud – sve skupa izgleda kao dio jednog te istog plana izravno uperenog protiv onih koji su dali nemjerljiv doprinos u stvaranju i obrani moderne Hrvatske države?

Da, sve je to dio jednog te istog projekta kako uništiti ono što su branitelji i narod ostvarili pod vodstvom Oca hrvatske države akademika Franje Tuđmana. Ja uvijek ponavljam, pa ću i ovdje, riječi kineskog filozofa i ratnika Sun Tzua:

Najveća umjetnost je slomiti otpor neprijatelja bez borbe na bojnopolju. Samo indirektna metoda može jamčiti pravu pobjedu (...) Iskoristite rad najnižih i najodvratnijih ljudi. Širite nejedinstvo i svađe među građanima neprijateljske zemlje (...) Poništavajte sve vrjednute. Budite velikodušni u ponudama i darovima da biste kupili informacije i ortake. Svugdje smjestite svoje ljude. Nemojte štedjeti ni u novcu, ni u obećanjima, jer to donosi visoke kamate.

A ljudi koje je Sun Tzu opisao kao najniže i najodvratnije ima u Hrvatskoj mnogo. Na to su nas upozoravali i Šenoa, i Matoš, i Šegedin i Tuđman (Šenoa – tvrdeći da Hrvati znaju biti samo sluge, i Matoš – tvrdeći da Hrvati imaju više izdajica nego svi ostali narodi Europe zajedno, Šegedin je bio šokiran činjenicom da među Hrvatima ima tako mnogo pojedinaca koji strasno mrze svoj narod, a Tuđman govoreći o 20 posto onih koji ne vole Hrvatsku).

HRsvijet: Stjepan Mesić se iz „petnih žila“ zalagao i zalaže za procesuiranje i pritvaranje hrvatskih branitelja kao i za političku osudu prvog hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana. Međutim, istovremeno je Mesić jedan od najvjernijih odvjetnika

obrane lika i djela šumskog maršala Josipa Broza i protivnik istraživanja istine o komunističkim zločinima. Kako je moguće da su u dva mandata Hrvati birali za predsjednika političkog Jugoslavena?

Zapravo, kao da ste opisali sve one koji ne žele i koji su se sve vrijeme borili protiv hrvatske države. Pa zar i Broz nije rekao da će prije Sava poteći uzvodno nego će Hrvati imati državu? O fenomenu povratka onih koji ne vole hrvatsku državu na vlast nedavno sam govorio na Okruglom stolu HIP-a *Pamćenje i suvremenost*, a moje je izlaganje tiskano na Portalu HKV-a. Međutim, možda je dovoljno ponoviti jednu zgodnu priču. Kada sam 1992. godine došao u Australiju na poziv sveučilišta La Trobe (Melbourne), javio sam se tamo našim ljudima. Već na prvom susretu s nekim našim istaknutim ljudima upozorio sam ih, kroz šalu, na nas – Hrvate iz domovine:

Znate, svi mi koji smo odrasli u komunizmu imamo jednog malog crvenog u svojim glavama. A znate, operacije na mozgu su vam najteže. I sam ponekad otkrijem da sam postupio onako kako diktira taj mali crveni. Onda odem pred zrcalo i pljunem u gada.

Takvih mojih nastupa sjeća se i gosp. Zdenko Maričić iz Geelonga koji piše u *Vjesniku* od 22.veljače 1994.god.:

Poznati hrvatski matematičar, naš Bokelj Josip Pečarić, reče nam prije dvije godine da se u učvršćenju države Hrvatske i ostvarenju demokracije valja budno paziti „ideojugoslavenčića“ koji se, pritajen, još uvijek nada, a kod nekih jugonostalgičnih Hrvata, strpljivo je skriven negdje u malom mozgu.

Bio sam u posjetu Melbourneu i 2000. g. Rekli su mi:

„Profesore, na izborima je pobijedio onaj Vaš 'mali crveni u glavi'.“

I, evo, pobjeđuje i dalje.

HRsvijet: Mnogi kritičari naglašavaju kako je Ivo Josipović nastavio provoditi Mesićevu politiku, samo na puno suptilniji i opasniji način. Slažete li se s tom ocjenom?

Apsolutno. Zato često znam prosvjedovati kada netko za akademika Tuđmana kaže da je „prvi hrvatski predsjednik“. Zašto? Zato što je on jedini hrvatski predsjednik. Ostala dva su predsjednici RH. Koristiti za nekoga pridjev „hrvatski“ možete samo kada oni „debelo“ dokažu da su zaista hrvatski. Za njih ne znam jedino trebam li koristiti pridjev jugoslavenski ili srpski za ono što rade. Mesićevu veleizdajničku ulogu dokazao je prof. dr. sc. Miroslav Tuđman u knjizi *Vrijeme krivokletnika*. Evo samo nekih od pokazatelja koji potvrđuju slično djelovanje drugog Predsjednika RH:

1. Od 1995. godine imamo stalne napade na one koji prave razliku između agresora i žrtve, tj. na one koje prave razliku između ratnog zločina i zločina u ratu. Ratni zločin se definira u Ženevskoj konvenciji od 12. kolovoza 1949. (PROTOKOL I. i PROTOKOL II.). Odredba članka 3. stavak 1. Protokola II. kaže:

Ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države!

2. Stručnjak za pitanje ratnog zločina s Pravnog fakulteta u Zagrebu jest prof. dr. sc. Ivo Josipović, koji je oyakve poglede na kraju elaborirao u knjizi RATNI ZLOČINI –

Priručnik za praćenje suđenja, Osijek, 2007, skrivajući od hrvatske javnosti sve ono što je u međunarodnom pravu u suprotnosti s željenim postavkama. Na primjer, spominje Ženevsku konvenciju, ali ne i spomenuti citat.

3. Josipović je autor Deklaracije o predaji nadležnosti Haaškome tužiteljstvu za Oluju i Bljesak. Time je napisana i optužnica i presuda generalima.
4. Suprotno pravnim normama tvrdio je da generali trebaju otići na Sud i dokazati nevinost.
5. Čestita Sanaderu na uhićenju generala Gotovine.
6. Na završetku suđenja Josipović je izjavio kako su se zločini dogodili i za to netko mora odgovarati. Kada to kaže na završetku suđenja nevinima – jasno je da želi njihovu osudu. Danas se svi iz Haaga, vlasti u Hrvatskoj i mediji u Hrvatskoj drže tog naputka!

A da i ne spominjemo sve one njegove izjave i u Sarajevu i na susretima sa srpskim predsjednikom.

HRsvijet: Mnogi smatraju da je početkom devedesetih bilo potrebno provesti lustraciju. Međutim, je li to bilo moguće napraviti u ratom zahvaćenoj državi?

Nije!

HRsvijet: Mnogi se i danas zalažu za lustraciju. Međutim, rijetki priznaju da je lustracija provedena u obrnutom smjeru. Dakle, provedena je lustracija nad onima koji su stvarali i branili Hrvatsku državu. Je li danas lustracija nad pripadnicima jugoslavenskog režima uopće moguća?

Kako bi bila moguća kada je svakim danom u Hrvatskoj sve više i više u njihovim rukama? U medijima su postigli njihovo jednoulje, što je i logično. Jeste li primijetili da je poslije najnovije presude u Haagu dva dana bilo slobode u medijima. Nije bilo antihrvatskog jednoulja. Tih „jugoslava“ nije bilo nigdje, a kad bi se i pojavili izgledali

su tako bijedno. Zato oni ne smiju dopustiti slobodu. Tko želi da svi vide takovu njihovu bijedu. Pa ipak je i o njima Sun Tzu pisao kao o najnižim i najogavnijim ljudima, zar ne?

To ponekad izgleda i smiješno. Tako kada je 2008. g. u Trogiru organizirana međunarodna matematička konferencija meni u čast (povodom mog 60. rođendana), mediji su to prešutjeli (nazočilo je oko 130 znanstvenika iz 27 zemalja, a radovi su objavljeni u tri sveska u dva naša časopisa). A zapravo i nije slučajno. Ja pričam o politici i hrvatskoj povijesti na način koji se ne sviđa ni njima niti njihovim gazdama. Ljudi imaju poseban odnos prema matematici, pa bi mogli pomisliti: Kad to govori i piše netko tko je tako dobar u matematici, možda je sve to i istina. Zato je bolje da me nema u medijima. Kad me nema, kao da ne postojim, zar ne?

HRsvijet: Vladajući HDZ u javnosti želi stvoriti takvo ozračje i uvjeriti javnost kako je Balkanska unija zapravo alternativa Europskoj Uniji. Međutim, istovremeno je jako veliki broj onih koji ukazuju kako je regionalna politika koju proklamira EU siguran putokaz prema Balkanskoj uniji, jugosferi, odnosno četvrtoj Jugoslaviji. Kako gledate na to pitanje?

Ja spadam u ovu drugu grupaciju i o Balkaniji sam pisao i prije desetak godina. Evo što sam čuo nedavno u Akademiji. Bila je tamo neka znanstvena delegacija iz EU-a. Pitali su moje kolege što će nam tolika sveučilišta. Pa kada uđemo u EU dovoljno će biti da školujemo samo prvostupnike tzv. bakalare. Naše bi bilo da među njima detektiramo najbolje i da im ih pošaljemo, oni će ih dalje školovati, raditi kod njih, a oni će nam dati za to nešto novca i vratiti nam ih kada budu imali 50-tak godina. Kolege misle da to nije većinsko mišljenje u EU-u. Ali, vjerojatno većina u EU-u i zna

razliku između agresora i žrtve, znaju da međunarodni zakoni jasno prave razliku između agresora i žrtve, pa ipak njihovo sudište sudi naše generale, zar ne? Smiješno mi je kada nam sada neki kažu da sud u Haagu nije sud EU-a, nego UN-a. Kao da za taj „sud“ nije vezivan svaki korak ulaska u EU. Doista misle da su Hrvati budale, zar ne?

HRsvijet: Hrvati u BiH su konstitutivan narod, barem na papiru. Međutim, njihova prava su svakim danom sve manja, jednostavno nestaju u političkim igrama i igricama pod protektoratom međunarodne zajednice. Ako Hrvati u BiH ne mogu zadržati svoju ravnopravnost, kako će jedan posto Hrvata u okvirima EU-a zadržati svoja prava?

To je normalno jer su prava Hrvata u Hrvatskoj sve manja i manja. Dok Hrvatska ne bude doista u hrvatskim rukama, dotle će Hrvatima biti loše bilo gdje, a samim tim i u BiH gdje ih, poslije Hrvatske, ima najviše i gdje su na papiru ravnopravni.

HRsvijet: Hercegovac iz Boke naziv je vaše knjige posvećene Dariju Kordiću. Zbog čega su hercegovački Hrvati i hrvatsko iseljeništvo dežurni krivci u današnjoj Hrvatskoj? Zbog čega uopće takav naziv knjige?

Hercegovac sam iz Boke zato što su Hercegovci iznova i iznova najnapadaniji Hrvati. A zašto je to tako najbolje je vidjeti iz onoga što je za Hercegovce svojevremeno rekao veliki hrvatski književnik Slobodan Novak komentirajući Finkielkrautov intervju u Hrvatskom obzoru:

... moram još posebno reći, da je ono što izjavljuje o Hercegovcima, čista blasfemija. Očito, inspirirala ga je uvijek ona ista hrvatska inteligencija, koja je započela svoju rasističku hajku najprije o bijelim čarapama i vicevima, a sada dotjerala do paničnog alarma: čuvajte se Hercegovaca! Ne: čuvajte se

Branka Horvata, Žarka Puhovskoga, raznih Lorigerica, Čičaka, Đukića, leptir-mašni, luđaka, nadaleko zaudarajućih komunjara; ne čuvajte se bjelosvjetskih spisateljica, publicistkinja, novinarki; ne čuvajte se Sorosa i njegovih pornografskih tiskovina u Zagrebu, Splitu i Rijeci – nego čuvajte se onih koji su tako krvavo branili Hrvatsku, jer su joj najodaniji sinovi, i kojih se Hrvatska nema zašto čuvati, jer oni čuvaju nju.

Zar nije prirodno da su oni koji čuvaju Hrvatsku, ujedno i njeni najodaniji sinovi, prvi bili na udaru onih koji ne žele Hrvatsku?

HRsvijet: Hrvati u BiH se grozničavo bore za vlastitu opstojnost. Službeni Zagreb se deklarativno zalaže za BiH i jednakopravnost naroda i građana. Čemu takvo licemjerje službene hrvatske politike?

Zar nije licemjerno slaviti „Oluju“, a dopustiti da se pobjedničkim generalima sudi? Zar niste kao rujanje doživjeli i pohvale američkih dužnosnika kada su hvalili naše vlasti što su jedino one izručile generale pobjedničke vojske da im se sudi? A kada su u tome morali slušati želje svjetskih moćnika, zar možete očekivati da će se drugačije postaviti i prema Hrvatima u BiH?

Zar nije licemjerno tvrditi da su presude u Haagu za njih neprihvatljive, kada znate da su osam dana prije njih usvojili u Saboru zakon kojim se obvezuju dalje suditi našim braniteljima po smiješnim dokazima „Suda“ u Haagu?

Pogledajte samo odnos hrvatskih vlasti prema suđenju „Šestorki“ iz BiH u Haagu. Potpuno se slažem s mišljenjem koje je povodom predstavljanja 18. knjige generala Praljka napisano na Portalu HKV-a:

Svjestan da je optužba i moguća presuda u procesu tzv. Šestorici Hrvata iz BiH još opasnija i dalekosežnija za RH od već donesene prvostupanjske presude generalima Gotovini, Čermaku i Markaču, general Slobodan Praljak učinio je izniman ljudski i intelektualni napor te u 18 knjiga objedinio izvorne dokumente, podatke i svjedočenja o ratu u BiH te je analizama i argumentacijom dokazao pravednost hrvatske borbe za slobodu i neovisnost.

Iako su sve do sada objavljene knjige tiskane u više tisuća primjeraka i sustavno odašiljane hrvatskim političkim institucijama (predsjedniku RH, Vladi i Saboru), intelektualnoj eliti (HAZU, MH, DKH), javnim medijima i značajnim pojedincima kao i na utjecajna mjesta u svijetu (vladama, parlamentima, političarima), ostale su neprepoznate i bez odjeka u hrvatskoj i svjetskoj javnosti. Izuzetan intelektualni napor generala Praljka, njegovo sjajno analitičko zaključivanje i strpljivo dopiranje do istine koja ruši umjetnu tezu Haškog tribunala o agresiji RH na BiH, prekrile su poslovična hrvatska šutnja i kukavičluk, dok svijet ionako ne brine istina ili presuda na lažnim i iskonstruiranim činjenicama.

Jedan izniman čovjek uradio je više za obranu Hrvata i Hrvatske od lažnih optužbi od hrvatskih vlasti. Zar na njegovom primjeru ne vidimo koliko je bio veliki Slobodan Novak kada je pisao o onima koji čuvaju Hrvatsku i njezini su najodaniji sinovi?

HRsvijet: Izborna je godina. Mnogi analitičari naglašavaju kako između SDP-a i HDZ-a nema značajnijih programskih razlika. Vidite li mogućnost zajedničkog nastupa državotvorne opcije?

I SDP i HDZ služe svjetskim moćnicima. Tako je Račan poništio odluku Hrvatskog državnog sabora o nenadležnosti „Suda“ u Haagu za vojno-redarstvene odluke i donio „Josipovićevu“ Deklaraciju o kojoj sam već govorio. Kada nije smio i uhititi Gotovinu, onda je na vlast došao Sanaderov HDZ koji je to učinio. To sam svojevremeno i predvidio rekavši: Kad gazda mjenja slugu, uvijek nađe boljeg slugu!

HRsvijet: Uz to što ste jedan od najvećih živućih matematičara, akademik ste i iznimno plodan pisac. Zbog čega hrvatske intelektualne elite uporno šute na sve što se čitavo jedno desetljeće događa Republici Hrvatskoj?

Ne postoji mjerilo po kome se može reći za nekoga to što Vi tvrdite o meni kao matematičaru. Zato ću vam samo citirati što o meni piše u knjizi o 150 godina HAZU-a:

Josip Pečarić, profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu u Zagrebu, bavi se teorijom matematičkih nejednakosti. Osnivač je seminara „Nejednakosti i primjene“ na Matematičkom odjelu PMF-a, koji je do sada dao 27 doktora matematičkih znanosti. Boravio je više godina kao gostujući profesor u Australiji i Pakistanu, gdje je također bio voditelj novih doktoranada. Osnivač je i glavni urednik četiri međunarodna matematička časopisa, tiskana u Zagrebu. Jedan od njih je prvi hrvatski matematički časopis na SCIE listi, a drugi je jedini hrvatski matematički časopis i na CC i SCIE listi i to od prvog broja. U literaturi je Pečarićevo ime vezano uz niz nejednakosti (jednakosti) i neke postupke. Npr. o Mond-Pečarićevoj metodi objavljena je monografija, a u monografiji P. S. Bullena o sredinama najcitiraniji je autor (citira se 105

njegovih radova i 7 monografija). Objavio je oko 800 znanstvenih radova (bio je deseti svjetski matematičar čiji je broj radova prešao 500), te više priručnika i 15 monografija enciklopedijskog karaktera o nejednakostima (7 na engleskom su izdale poznate izdavačke kuće u svijetu). Zbog njegovih doprinosa matematici međunarodni časopis Banach J. Math. Anal. (na CC i SCIE listi od prvog broja) posvetio mu je jedan svezak.

Intelektualci obično žive od plaće, koju dobivaju od države! To ponekad postaje komično. Zar vam nije izgledala komično moja akademija kada su svojevremeno tadašnjeg predsjednika Mesića zvali da im drži predavanje iz povijesti. Akademikima povjesničarima predavanje je držao jedan pravnik. A nedavno je mojoj akademiji sada već bivši predsjednik bio stručnjak i za ekonomiju. A kao predsjednik se pokušao miješati i u uređivačku politiku moga matematičkog časopisa. Da umreš od smijeha!

HRsvijet: U hrvatskim medijskim i kulturnim krugovima na površinu su isplivali projugoslavenski kadrovi. Što je s državotvornom hrvatskom opcijom među intelektualcima?

Zapravo odgovorit ću Vam isto ono što sam rekao na slično pitanje u razgovoru na HKV-u:

Ja i nisam najpogodnija osoba da „pametuje” o tome. Vjerojatno Vam je poznato da sam stajao iza mnogih akcija koje su pokretane među hrvatskim intelektualcima. Kada smo izašli s otvorenim pismima za zaštitu Marka Perkovića Thompsona mediji su vjerovali da smo kadri načiniti ovo što je sadržano u Vašem pitanju. Rukovodeći se „Načelom sv. Franje” nagovorili smo profesora Miroslava Tuđmana da bude kandidat. Vjerovali smo da to što

iza tog prijedloga stoje hrvatski akademici kao što su Aralica, Barišić, Jelčić (pa i ja, ali i ne samo ja) i mnogi drugi hrvatski intelektualci, na kraju i Hrvatsko kulturno vijeće, predstavlja dovoljnu garanciju da nam državotvorni Hrvati vjeruju. Objašnjavao sam kako nam mediji ne će biti skloni i da nam mogu pomoći samo dvije stvari: bez obzira sto je Tuđman najbolji kandidat ipak je on Tuđman – i to mora probiti tu blokadu. Ali to nije dovoljno ako ne budemo jedinstveni. Naravno, pokazalo se da smo bili oholi i da se baš ne drži do naših mišljenja. Kako sam jednom rekao: Svi su za jedinstvo pod jednim malim uvjetom – da baš on bude glavni. Kada danas vidimo koliko “lidera” imamo, zar nije bolje da ja šutim? Tada sam bio ohol vjerujući da mi nešto značimo. Danas znam da je bolje šutjeti i ne biti ohol.

HRsvijet: Radite li na kakvoj novoj knjizi?

U tisku mi je knjiga (pretpostavljam da me pitate o nematematičkim knjigama): *Rasizam Suda u Haagu /15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud?* Knjiga će biti predstavljena u Dvorani Vijenac, Nadbiskupijski pastoralni institut, Kaptol 29 a, Zagreb, u četvrtak, 9. lipnja u 19 sati. Predstavit će je: Ozana Ramljak, profesor, prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, Mate Kovačević, novinar i publicist, akademik Dubravko Jelčić i, naravno, ja.

HRsvijet, 1. lipnja 2011.

J. PEČARIĆ: PAPA NIJE MOGAO GOVORITI O GOTOVINI, ALI JEST O STEPINCU

9. lipnja 2011. u Zagrebu je predstavljena knjiga akademika Josipa Pečarića „Rasizam suda u Haagu“. Knjigu su uz autora predstavili: prof. Ozana Ramljak, prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, gospodin Mate Kovačević i akademik Dubravko Jelčić. U nastavku donosimo izlaganje samog autora, akademika Josipa Pečarića popraćeno slikama Oskara Šarunića sa samog događaja
Akademik Josip Pečarić:

JE LI PAPA GENERALA GOTOVINU PROGLASIO SVETIM?

Prije svega dozvolite mi da vas sve lijepo pozdravim. Pozivnica je upućena i Predsjedniku RH, predsjednici Vlade RH, ministrima, glavnim tajnicima, predsjedniku Sabora, klubovima zastupnika, veleposlanicima. Svima im se zahvaljujem. I onima koji su se ispričali kao Predsjednik RH i onima koji nisu. Zapravo, svojedobno je na promociji jedne moje knjige bila i tajna policija, pa je bolje da svi budu izravno obaviješteni, zar ne?

Zahvaljujem se Nadbiskupskom pastoralnom institutu što su nam ustupili ovu prekrasnu dvoranu za današnje predstavljanje. Posebna zahvala g. Frani Marusiću koji je (po tko zna koji put) omogućio da se ova knjiga tiska. Nadasve se zahvaljujem današnjim predstavljateljima. Zapravo i nisam siguran da im se trebam zahvaliti. Poznato je da je akademik Jelčić itekako grješan što sam se dao u publicističke vode. I to toliko puno da imamo i zajedničke knjige. Druga dva predstavljača, profesor Tuđman i Mate

Kovačević izravno su suodgovorni i za nastajanje ove knjige. Naime, kada sam, poslije rasističkih presuda u Haagu, popisao sve svoje tekstove koji su se isključivo bavili tim „sudom”, Mate je, a potom i Miro, tražio da sve te članke objavim kao knjigu. Poslušao sam njihovu sugestiju i da pošaljem ministrima zahtjev za financiranjem knjige. Zapravo je to bio test jer su u to vrijeme govorili o tome ono što znaju da narod misli. Trebam li se uopće zahvaliti gđi Ozani Ramljak, kada ona uvijek sve nas zasjeni pa svi jedva čekaju da mi završimo svoju priču da bi ona opet došla na red?

Koristim ovu prigodu da se zahvalim supotpisnicima Pisma Haaškom tribunalu. Pismo ima već više od 360 supotpisnika, a potpisivanje traje i dalje. Zapravo, knjiga koju danas predstavljamo pokazuje da ne treba ovo pismo poslati onima koje rasizam vodi u njihovom odlučivanju. Prava adresa treba biti Vijeće sigurnosti UN-a i to kao pismo akademika (do sada nas je potpisalo osam) i biskupa, a sa svim drugima kao supotpisnicima.

Zahvala bi trebala biti sve što autor u ovakvim prigodama treba reći. Ali, ja ću po običaju prekršiti to zlatno pravilo.

Vjerojatno smo svi još uvijek po dojmom posjeta Svetog Oca. Svi danas razmišljaju o porukama ovog posjeta, pa i ja. Mene muči pitanje koje će vas vjerojatno šokirati:

Je li Papa generala Gotovinu proglasio svetim?

Uoči posjeta Svetog Oca Ivan Miklenić u Glasu Koncila piše:

...haška presuda hrvatskim generalima 15. travnja – koja je, kao što je opće poznato, izazvala golemo jednodušno nezadovoljstvo, razočaranje i novu ranu većini pripadnika hrvatskoga naroda i Katoličke Crkve u Hrvatskoj – dala je još jednu novu dimenziju tom pastoralnom i državnom pohodu. Hrvatski nadbiskupi, članovi Stalnoga vijeća HBK-

a, u svojoj poruci pred Papin pohod doslovno su istaknuli: „Sveti otac Benedikt XVI., poglavar Katoličke Crkve, vrhovni autoritet suvremenoga čovječanstva, dolazi nama Hrvatima u vremenu kad je povrijeđeno dostojanstvo našega naroda da bi nas ojačao u vjeri u Boga, apsolutnoga gospodara povijesti.“ Premda nitko u Katoličkoj Crkvi u Hrvatskoj i ne pomišlja da bi papa Benedikt XVI. trebao javno zauzimati stav o toj nepravednoj prvostupanjskoj haškoj presudi, sam njegov dolazak u Hrvatsku potvrda je neokrnjenoga dostojanstva hrvatskoga naroda...

Naše neokrnjeno dostojanstvo? Zar je moguće da to misli g. Miklenić. Pa svi znamo koliko je puno istine u Thompsonovu stihu:

*Jučer gledam sliku naroda
baca cvijeće po herojima
a već sutra pobjednike sude
prodaše ih za Judine škode*

Kako Miklenić u daljnjem tekstu kaže da je naše dostojanstvo danas ranjeno, a znamo da „neokrnjeno” i „ranjeno” isključuju jedno drugo, vjerojatno je mislio kako je naše dostojanstvo u očima Svetog Oca – neokrnjeno.

Doista, Sveti Otac nije mogao izravno govoriti o presudama. Jasno je da se sve ovo vrijeme tzv. detuđmanizacija (tj. rashrvaćivanje našeg naroda) provodi udarima na ponos i dostojanstvo našeg naroda. Vrhunac tog udara upravo su presude našim generalima!

Kada se pitamo što je netko želio postići nekim svojim postupkom, najbolje je vidjeti po rezultatima koji su polučeni tim postupkom. A nedvojbeno je da su ponos i dostojanstvo našeg naroda ovim posjetom doista porasli.

Presude u Haagu su na razne načine u izravnoj vezi i s Katoličkom crkvom. Uoči posjeta Svetog Oca na to nas upozorava talijanski tjednik *Espresso* pišući o epizodi kada je glavna tužiteljica Carla del Ponte „zaratila" i s Vatikanom zbog generala Ante Gotovine, koga je navodno skrivala Crkva u Hrvata. Iz teksta lako možemo razabrati divljenje prema ponosu i dostojanstvu generala Gotovine, u odnosu na hrvatsku Vladu (*Del Ponteova je nakon fijaska u Vatikanu bila izrazito bijesna. Iskalila se i na tadašnjem premijeru RH Ivi Sanaderu*). O tome više možete vidjeti u trećem pismu ministrima. Bilo je jasno da će se i nasljednik Carle del Ponte na isti način odnositi prema današnjoj Vladi, zar ne?

Naravno, Papa nije mogao govoriti o Gotovini. Ali mogao je o Stepincu. Podsjetimo se samo nekih njegovih riječi izgovorenih u našoj katedrali o našem blaženiku:

Ovu se večer želimo u molitvi i pobožnosti prisjetiti blaženoga Alojzija Stepinca, neustrašivoga pastira, primjera apostolskog žara i kršćanske čvrstoće, čiji herojski život još i danas prosvjetljava vjernike hrvatskih biskupija, podržavajući ih u vjeri i crkvenom životu. Zasluge toga nezaboravnoga Biskupa bitno proizlaze iz njegove vjere: u svojem je životu uvijek čvrsto upravljao pogled na Isusa i Njemu se uvijek suobličavao, sve do toga da je postao živa slika Krista, pa i Krista patnika. Upravo zahvaljujući njegovoj čvrstoj kršćanskoj savjesti, znao se oduprijeti svakom totalitarizmu, te u vrijeme nacističke i fašističke diktature postao braniteljem Židova, pravoslavnih i svih progonjenih, a potom, u doba komunizma, „odvjetnik“ svojih vjernika, napose mnogih progonjenih i ubijenih svećenika. Da, postao je „branitelj“ Boga na ovoj zemlji, jer je

postojano branio istinu i pravo čovjeka da živi s Bogom.

Na montiranom političkom procesu Stepinac je osuđen. Osuđen je onaj koji je spasio mnoge, bez obzira na to kome narodu pripadaju. Na montiranom procesu u Haagu, iz istog razloga su osuđeni i naši generali. To i slijepac može razabrati iz same presude. Odvjetnik generala Gotovine kaže:

Raspravno vijeće je zaključilo da su transkripti sa sastanka na Brijunima, kao i Gotovinina naredba za napad u Oluji dvosmisleni te da Raspravno vijeće treba vidjeti rezultate operacije Oluja kako bi utvrdilo je li bilo udruženog zločinačkog pothvata...

Sagledali su i zaključili da je bio zločinački pothvat. Znamo da je glavni rezultat Oluje bilo spašavanje 100 000 – 150 000 muslimana u Bihaću. Generalu Gotovini je to bio drugi put da ih spašava. To je njegov zločinački pothvat zbog kojega je osuđen. Sigurno je da blaženi Stepinac nije spasio toliko mnogo ljudi. Zar ta paralela nije ono sto su prepoznali mnogi koji napadaju Svetog Oca zbog njegova govorenja o Stepincu. Pa što je logičnije od toga da jedan papa u katedrali u kojoj je stolovao jedan blaženik govori o tom blaženiku?

Koliko smo bili u pravu mi koji smo odmah upozoravali na to, potvrdio je ovih dana i Mario Borghezio, talijanski zastupnik u Europskom parlamentu. On je izjavio, nakon uhićenja Ratka Mladića, u razgovoru za talijanski radio Sole-24, kako je Mladić za njega domoljub; da su Srbi u BiH mogli zaustaviti napredovanje islama u Europi, ali su, na žalost, bili spriječeni. Prema pisanju talijanskog tiska, do sada su se samo dvojica političara distancirala od njegove izjave. Je li onda uopće čudno zašto Mladićeви zločini u

Hrvatskoj nisu zločini? Zašto im zločin u Škabrnji nije zločin?

Naravno, ja sam u svom pitanju istakao samo generala Gotovinu. „Zločin“ koji smo zapravo mi napravili spašavanjem tolikog broja muslimana od stravičnog pokolja koji im je bio namijenjen, a koji bi bio mnogo, mnogo veći i strašniji od onoga u Srebrenici, još je i veći jer je bilo planirano da se poslije takvog pokolja Srbi proglašaju pobjednicima u ratu. Borghezio samo javno govori istinu – ono što se ne smije javno reći.

Ali takav je današnji EU. Zapravo iz povijesti Katoličke crkve baštini ono što je bilo najgore. To je sjajno opisao njemački zastupnik Klaus-Peter Willsch kada je presude našim generalima usporedio s jednim događajem iz crkvene povijesti. Naime, 897. g. tadašnji papa Stjepan VI. upriličio je sudski proces – protiv svog pokojnog prethodnika na prijestolju sv. Petra, Formozusa. Mrtav papa je doista izvučen iz groba, navučena mu je papinska odora – i stavljen je pred sud gdje se od početka znalo, kakva će biti presuda: kriv je.

Willschu je jasno ono što je svima. Sve presude Hrvatima su presude mrtvome hrvatskom Predsjedniku. Zato bi mi zapravo trebali zamjeriti što sam u naslovu ovog teksta stavio generala Gotovinu (on je kao i Stepinac osuđen živ). Svi znamo da je za „zločin“ spašavanja tolikog broja muslimana najveći krivac predsjednik Tuđman.

Tuđman je kriv i što uopće postoji hrvatska država.

Tuđman je kriv što svjetskim moćnicima nije uspjelo instalirati nekakvu srpsku državu u Hrvatskoj.

Tuđman je kriv što je od vojske te kvazidržave napravio, kako kaže Slobodan Milošević, zečeve! A time je ponizio svjetske moćnike, jer je ona stvorena po njihovoj želji i za ostvarenje njihovih interesa.

Itđ., itd.

Zar Sveti Otac Benedikt XVI. zato ne govori o našoj misiji u EU-u, kao što je i Sveti Otac Ivan Pavao II. govorio o nama kao o narodu nade? Griješe oni koji tvrde da smo malobrojni za tako nešto. Zar tračak svjetla u mraku ne znači puno?

Zato vas zapravo pitam je li pravo pitanje u naslovu trebalo biti:

Je li Sveti Otac zapravo proglasio Oca hrvatske države akademika Franju Tuđmana svetim?

Portal HKV-a, subota, 11. lipnja 2011.

**BOKELJSKA MORNARICA,
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

**REAGIRANJE ZAJEDNICE
BOKELJSKIH HRVATA NA POKUŠAJ
CRNE GORE DA OTME BOKELJSKU
MORNARICU KAO NEMATERIJALNO
DOBRO BOKELJSKIH HRVATA**

25. studenoga 2021.716

Potaknuti smo istupiti najavom da Crna Gora nominira Bokeljsku mornaricu pred UNESCO kao crnogorsko nematerijalno kulturno dobro, dakle, na način da isto istrgne iz korpusa hrvatske baštine i katoličke tradicije. Već pred više godina smo jasno upozorili na prijetecu opasnost otkimanja iz memorije hrvatske baštine ovih tradicija kao i na hrvatsku autocenzuru. Posebno smo tada ukazivali, a danas je aktualizirano, kako je bitno voditi brigu upravo na onim područjima gdje su Hrvati starosjedilački narod, kao i na onom političkom prostoru s kojim su Hrvati ušli u jugoslavenske političke zajednice 1918., poput: Srijema i Boke Kotorske. Upravo na tim dijelovima na kojima Hrvati žive kao starosjedilački narod provođeno je naseljavanje drugih naroda, kako ne bi poslije 1945. došlo do referenduma. Ti prostori su bez ijednog pravno-političkog akta izglasanog od strane tadašnjih komunističkih hrvatskih političkih tijela predani SR Crnoj Gori

Nesnalažljivost hrvatskih vlasti ili bolje rečeno nedostatak vizije i jasne politike zemlje koja je članica EU-a, s visokim standardima zaštite nacionalnih manjina, dovodi u pitanje općenito i ugled Republike Hrvatske. Propust Republike Hrvatske, prije svega njezine vanjske politike od osamostaljenja Crne Gore kroz djelovanje Ministarstva vanjskih poslova i europskih integracija, do nedavno, kada su se pokrenuli neki procesi, a posebno aktualne ministrice Ministarstva kulture i medija, djelovali su ponajprije protiv interesa hrvatskog autohtonog naroda u Crnoj Gori, i ubrzanog procesa asimilacije, odnosno crnogorizacije nad preostalim članovima manjinske autohtone zajednice. Poslije normalizacije političkih odnosa, prelaženja preko aktivne uloge Crne Gore u agresiji na Republiku Hrvatsku (više desetina tisuća njenih građana sudjelovali su u agresiji na Republiku Hrvatsku od 1991. do 1995. godine), neplaćanja odštete, obilježavanja mjesta stradanja i koncentracijskog logora Morinj na adekvatan način, hrvatska strana iznova pokušava graditi političke odnose s istom političkom crnogorskom garniturom, koja *nota bene* kontinuirano vlada trideset godina i provodi smišljeni proces crnogorizacije, i srbizacije hrvatske kulturne baštine. Začudeni smo kako Ministarstvo kulture i medija kroz cijeli niz hrvatskih vlada nije sustavno reagiralo na otimanje hrvatske baštine i preimenovanja Pomorskog muzeja Kotor u Pomorski muzej Crne Gore (za manje upućene zgrada je donacija Kotorskog biskupa a prvi postav od Bokeljske mornarice)

Potrebno je stoga spriječiti:

memoricid (uništavanje povijesne svijesti pripadnika manjinskog naroda, njihovih tradicija, etnografskog i etnološkog naslijeđa),

kulturocid (proglašavanje kulturne baštine manjine baštinom većinskog naroda),

lingvovid (zatiranje materinskog jezika manjine),
schoolocid (onemogućavanje pripadnicima manjine otvaranje škola na materinskom jeziku).

Činjenica je da Hrvati nemaju: ustrojeni manjinski školski sustav, na što se Crna Gora obvezala, nemaju Institut za istraživanje hrvatske baštine na području Crne Gore, nemaju proporcionalnu zastupljenost prema kulturnoj baštini u kulturnim institucijama. Hrvatska država je usprkos neispunjavanja svih gore navedenih premisa iznova pokušavala zajednički nominirati dio hrvatske kulturne nematerijalne baštine izvan sadašnjih političkih granica, ali i kao dio velike zajednice Hrvata Boke kotorske koji isti fenomen obdržavaju od sedamdesetih godina 19. stoljeća u Splitu i drugim hrvatskim gradova, znajući da je preko pola stoljeća Bokeljska mornarica imala sjedište u Zagrebu (admiral Vladislav Brajković je upravljao Bokeljskom mornaricom iz Zagreba). Hrvatska država nije reagirala na istupe Crne Gore na stranim izložbama predstavljajući hrvatsku kulturnu baštinu kao crnogorsku. Nažalost, nije se reagiralo, a znajući da ista politička garnitura vlada Crnom Gorom u kontinuitetu i da nisu prošli proces pokajanja i odustajanja od agresije – sada u obliku memoricida. To najbolje oslikava novi primjer preimenovanje plivališta u Kotoru, kada je uklonjeno ime hrvatskog antifašiste Nikše Bućina i davanja imena zapovjednika straže koncentracijskog logora u Morinju, gdje su stotine Hrvata iz Hrvatske i Boke mučeni. Hrvatskim zatočenicima iz Boke nametnut je postgenocidni sindrom posramljivanja, a to se prešutno radi s poduljom listom otete hrvatske kulturne baštine koja je nelegitimno oteta (Zmajevićeva palača, treći Gospin otok u Boki – Žanjica npr.).

Anton Sbutega kao admiral i Uprava Bokeljske mornarice Kotor proveli su višegodišnji proces crnogorizacije Bokeljske mornarice, i isto tako dekristijanizaciju funkcije

Bokeljske mornarice, čija se nominacija trebala obaviti po uzoru na nominaciju Feste sv. Vlaha kao Tripunjdanske svečanosti, koje su dio katoličke i hrvatske baštine Kotora i Boke kotorske. Treba podsjetiti da je Anton Sbutega tvorac (ili jedan od tvoraca) tzv. Dobrotskog sporazuma koji je pomogao defragmentaciji hrvatskog biračkog tijela u Crnoj gori pred posljednje izbore (pojašnjenja radi okupio je viđene Hrvate kako bi dali podršku politici DPS , a ne Hrvatskoj stranci (HGI) koja je izgubila te izbore).

Stoga, u trenutku još jednog udarca hrvatskom narodu Boke, držimo da je hitno potrebno provesti ustrojavanje posebnog dijela Ministarstva kulture za hrvatsku prekograničnu baštinu na hrvatskim povijesnim područjima, gdje su Hrvati starosjedilački narod, a ne dijaspora: Srijem i Boka kotorska (u kojoj su Hrvati u stanju nacionalne manjine na svom starosjedilačkom prostoru), Bosna i Hercegovina (Hrvati kao konstitutivni narod), kao i za hrvatsku baštinu u drugim državama, poput baštine Dubrovačke Republike u Italiji i Turskoj. Na taj bi se način postiglo puno inkorporiranje baštinske cjelovitosti u sagledavanju integralnoga hrvatskog kulturnog i duhovnog prostora koji se sada nalazi izvan političkih granica Republike Hrvatske, poštujući pritom političke i povijesne stvarnosti suvremenih europskih standarda. Hrvati Boke s njihovom kulturnom i tradicijskom baštinom Crnoj Gori predstavljaju most prema Zapadu. Uz to Republika Hrvatska sukladno međunarodnim ugovorima mora zaštititi preostalo hrvatsko stanovništvo i njegovu kulturu, te zahtijevati da Crna Gora ispoštuje međudržavne ugovore i uspostavi autonomni hrvatski školski sustav kao i institucije za istraživanje hrvatske kulturne i znanstvene baštine. Sve je ovo minimum kada znamo da država Crna Gora, kao agresor nije platila nikakvu ratnu odštetu Republici Hrvatskoj. Prvi čin dobre volje bio bi uspostava

međudržavne komisije za provedbu gore navedenog procesa koji bi spriječio provođenje postgenocidnog sindroma nad hrvatskom zajednicom u Crnoj Gori.

Bokeljska mornarica u Hrvatskoj je organizirana putem hrvatskih bratovština (HBBM809 Zagreb, Rijeka, Split, Pula i Dubrovnik) sa stoljetnom tradicijom održavanja proslave sv. Tripuna u Zagrebu, Splitu, Rijeci, Puli i Dubrovniku. Održavanje žive tradicije bokeljskih Hrvata u Republici Hrvatskoj, kroz postrojavanje odreda i postavljanje kola sv. Tripuna, omogućilo je da se bokeljske Hrvate, danas percipira kao etničku skupinu koja i dalje postoji na ovim prostorima. Upravo se kroz ovu bratovštinu bogate povijesti jednog kraja i naroda, jedino mogao zaustaviti nemilosrdni proces memoricida i kulturocida ove preživjele skupine najjužnijih pripadnika hrvatskog naroda. Uznapredovali postupak crnogorizacije donekle je osujećen snažnim djelovanjem članova Zajednice bokeljskih Hrvata iz Republike Hrvatske, Hrvatskih bratovština Bokeljske mornarice 809, te hrvatskih domoljuba i prijatelja Bokeljske mornarice.

Za ZAJEDNICU BOKELJSKIH HRVATA

predsjednik mr.sc. Srećko Đuranović

zamjenik predsjednik Luka Perković

izvršni tajnik Marijan Banelli

glavni tajnik Tomislav Brguljan

Članovi Znanstvenog savjeta

izv. prof. dr. sc. Roko Mišetić,

doc. dr.sc. Ozana Ramljak,

dr.sc. Vinicije B. Lupis

<https://zbh.hr/reagiranje-zajednica-bokeljskih-hrvata-na-pokusaj-crne-gore-da-otme-bokeljsku-mornaricu-kao-nematerijalno-dobro-bokeljskih-hrvata/>

HRVATSKA I SVIJET

UOČI UVRŠTENJA NA POPIS KULTURNE BAŠTINE UNESCO-A

BOKELJSKA MORNARICA NE MOŽE BITI CRNOGORSKO KULTURNO DOBRO, ONA JE 1200 GODINA VEZANA UZ KATOLIČKU CRKVI I ZAŠTITNIKE SVECE NIKOLU I TRIPUNA

PIŠE AHMET KALAJDŽIĆ

3. prosinca 2021.

Ovog vikenda su u ime Zajednice bokeljskih Hrvata zbog najave da Crna Gora nominira Bokeljsku mornaricu pred UNESCO-m kao crnogorsko nematerijalno kulturno dobro, na način istrgnuća iz memorije hrvatske baštine i katoličke tradicije, javno ispred vodstva Zajednice istupili predsjednik Srećko Đuranović, njegov zamjenik Luka Perković te izvršni i glavni tajnik Marijan Banelli i Tomislav Brguljan te Roko Mišetić, Ozana Ramljak i Vinicije Lupis u ime Znanstvenog vijeća.

Prozvali su admirala Antuna Sbutegu i Upravu da provode višegodišnji proces crnogorizacije i dekristijanizacije Bokeljske mornarice, a Republiku Hrvatsku da nije reagirala na istupe Crne Gore na stranim izložbama kad su hrvatsku kulturnu baštinu predstavljali kao crnogorsku te

pozvali da se spriječi memoricid, kulturocid, lingvocid i schoolocid.

Pomorski muzej Crne Gore u Kotoru čuva memorabilije
Bokeljske mornarice
Tonci Plazibat/Cropix

HRVATSKO, NE CRNOGORSKO

Reakcija je odjeknula u hrvatskoj javnosti, ali je Hrvate u Boki kotorskoj dodatno podijelila. U Kotoru se iznova priča da nema manje nacionalne zajednice a veće razjedinjenosti. Predsjednik Upravnog odbora Bokeljske mornarice Aleksandar Dender ističe da Crna Gora nikada nije UNESCO-u predlagala Bokeljsku mornaricu kao crnogorsku nego kao kulturno dobro Crne Gore te ju je 2013. proglasila nacionalnim kulturnim dobrom te će 10. prosinca u Parizu biti upisana na svjetsku listu nematerijalne baštine UNESCO-a:

Dio oružja Bokeljske mornarice iz fundusa Pomorskog
muzeja Crne Gore u Kotoru
Tonci Plazibat/Cropix

-Bokeljska mornarica i Kotor su u Crnoj Gori i stoga su kulturno dobro Crne Gore, ali identitet nije i ne može biti crnogorsko kulturno dobro jer Crna Gora nikada nije sudjelovala u stvaranju niti održavanju Bokeljske mornarice kao kulturnog dobra. Stoljećima su to uvijek radili katolici a Bokeljska mornarica je 1200 godina vezana uz katoličku crkvu i svoje zaštitnike sv. Nikolu i sv. Tripuna.

Zajedničku nominaciju dvije države nisu uspjele dogovoriti, ali smo bili podijeljeni i mi u Mornarici koju vodi starija generacija, još s dosta mentaliteta bratstva i jedinstva. Osim formalnih kontakata ministarstava kulture, Hrvatska nije dovoljno radila da Crna Gora prihvati zajedničku ideju! Nakon prve nominacije 2019. slijede pritisci i lobiranja iz Hrvatske, ali je već bilo kasno- kaže Dender i podsjeća da je nakon Domovinskog rata bilo prijedloga da u Kotoru promjenu ime u Hrvatska bratovštine Bokeljske mornarice:

HRVATSKA I SVIJET ZAPUHALI NOVI VJETROVI| BILI SMO U KOTORU: Hrvati su naučili na provokacije, poput preimenovanja bazena, no sad im se ponovno prijeti: ‘Ustaše treba protjerati!’

(<https://dubrovacki.slobodnadalmacija.hr/dubrovnik/vijesti/hrvatska-i-svijet/bili-smo-u-kotoru-hrvati-su-naucili-na-provokacije-poput-preimenovanja-bazena-no-sad-im-se-ponovno-prijeti-ustase-treba-protjerati-1124662>)

HRVATSKA I SVIJET SLIJEDIT ĆE IH I DRUGI|
Jugaši ne žele u kotorski bazen otkad je dobio ime po
Zoranu Gopčeviću, čuvaru iz zloglasnog ratnog logora
Morinj!

(<https://dubrovacki.slobodnadalmacija.hr/dubrovnik/vijesti/hrvatska-i-svijet/jugasi-ne-zele-u-kotorski-bazen-otkad->

je-dobio-ime-po-zoranu-gopcevicu-cuvaru-iz-zloglasnog-ratnog-logora-morinj-1121897)

-To je povijesno neprihvatljivo: kroz 12 stoljeća u Mornarici su u ogromnoj većini Hrvati i uvijek su bili Kotorska ili Bokeljska mornarica. Nacionalni prefiks se nikad nije koristio! Bratovštinama u Hrvatskoj smo predlagali da bez uvjeta prihvate naš Statut i da ne budu hrvatske bratovštine nego bratovštine u Hrvatskoj. Nismo protiv hrvatskog imena, samo za izmjenu prefiksa! Ako su bratovštine dio matice u Kotoru, tad moraju poštivati naš Statut i ime. Nisu pristale ni uz pokušaje bivšeg predsjednika Joza Đurovića čiji je pomiriteljski stav na Skupštini hrvatskih bratovština preglasan. Izabran je Ivo Škanata čiji se početni rigidni stav jako ublažio i počeli smo suradnju dok nije zapelo s zajedničkom nominacijom.

Predsjednik Upravnog odbora Bokeljske mornarice
Aleksandar DenderTonci

Plazibat/Cropix

Ovaj žestoki stav Zajednice bokeljskih Hrvata je neprimjeren aktualnim odnosima: trebali su spoznati stvarne činjenice a ne iznijeti niz neistina, osobito o ulozi admirala! Kod nas prevladava pomirljiv stav i nada da ćemo jednog dana biti zajedno s bratovštinama te ne reagiramo na proglas. S 18 kulturnih dobara na popisu UNESCO-a Hrvatska ima ogromno iskustvo u nominacijama, ali je lani odbijena nominacija za upis Tripunjdanskih svečanosti na listu nematerijalne baštine bokeljskih Hrvata! Mislim da dosje nije bio dobro napisan ili Hrvatska lobiranjem i potporom nije dovoljno stala iza prijedloga? Jer, tradicija bokeljskih Hrvata zaslužuje veću potporu struke i politike u Hrvatske. Mislim da slijedi ponovna nominacija, ali je neusporedivo lakši put da i hrvatske bratovštine budu dio baštine UNESCO-a, da uz mali napor prihvate naš Statut i da praktički budemo jedno. Poštivanje Statuta je jedini uvjet Bokeljske mornarice u Kotoru za bokeljske bratovštine u Hrvatskoj- apelira Dender.

PRIJEPOR O PRIPADNOSTI

A predsjednik Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore Zvonimir Deković kaže da je Hrvata u Crnoj Gori 0,97 posto a više od 95 posto u Bokeljskoj mornarici koja je, po predanju prvi put kolo zaplesala 13.siječnja 809. po donošenju moći sv. Tripuna u Kotor:- Otad su mornarica i sv. Tripun neodvojivi od hrvatskog naroda i Katoličke crkve u čijem je krilu nastala. I admiral se izjašnjava kao Hrvat ali je pristao u prvoj nominaciji navesti da je Bokeljska mornarica tradicija koja se održava u čast kulta, bez spomena Katoličke crkve, Hrvata i sv. Tripuna. To je mogao biti kulturocid jer je odnarođeni dio Hrvata, poglavito u Upravi Bokeljske mornarice, zbog raznih benefita koje bi možda mogli osobno imati, pristao na nominaciju

Mornaricu kao kulturnog dobra Crne Gore bez spomena Hrvata katolika i sv. Tripuna!

Predsjednik Hrvatskog nacionalnog vijeća Crne Gore
Zvonimir Deković

Tonci Plazibat/Cropix

Prvo su reagirali HNV, HGI, pojedini intelektualci i Ministarstvo kulture RH. Kao kompromis, u drugoj se nominaciji upisuje da je Bokeljska mornarica kulturna baština katolika Hrvata, Crnogoraca itd. i da se održava u čast sv. Tripuna! Nemamo spora s tim jer su Kotor i Mornarica u Crnoj Gori i to je kulturno blago države Crne Gore, ali nije crnogorsko jer ga nisu stvarali Crnogorci nego Hrvati i to je hrvatsko kulturno blago multikonfesionalne Crne Gore. No, toga nema u reagiranju dijela hrvatskih bratovština a opravdanje Mornarice i admirala za prvu nominaciju UNESCO-u bilo je da "u 1212 godina tradicije Bokeljske mornarice nikada nije upisano kojem narodu pripada pa neće ni sada jer pripada svima koji se s njom

identificiraju". U izmijenjenoj nominaciji se izrijeком navodi tradicija katolika Hrvata- kaže Deković i naglašava da često Hrvati Bokelji koji danas žive u Hrvatskoj nemaju dobru percepciju o hrvatskoj zajednici u Boki:- Nemaju senzibilitet i nedostaje brža, češća i bolja komunikacija s našom zajednicom u Boki!

Nakon katastrofalnog potresa travnja 1979. Bokeljska mornarica je zaplesala kolo kako bi podigla moral stradalnicima

Tonci Plazibat/Cropix

Često nam upravo oni koji 10- 15 godina nisu kročili u Boku konformistički iz Zagreba ili Rijeke, drže sentence što trebamo raditi. Zauzimanjem HNV i HGI prvi put u 1200 godina povijesti upisano je da je Bokeljska mornarica dio baštine katolika Hrvata, vezane isključivo uz kult sv. Tripuna. Načinili smo veliki iskorak jer je bivši premijer Duško Marković hrvatskom zastupniku HGI Adrijanu

Vuksanoviću u Skupštini odgovorio da Hrvati neće biti upisano u nominacijski list! No, postigli smo kompromis i pokazali da smo malobrojni ali utjecajni. S velikom sigurnošću tvrdim da prijevora oko Bokeljske mornarice uopće ne bi bilo da je više od polovice članova, od admirala do mornara, javno izjavilo da su vezani uz Katoličku crkvu i da su dio hrvatskog naroda. Omalovažavaju HNV i HGI dok vlasti Crne Gore razgovaraju s njima koji iz vrha Bokeljske mornarice kažu da nisu Hrvati nego Bokelji. Naravno, tada se ovo događa - kaže Deković i kompromis naziva pobjedom.

ČEKAJU 10.PROSINAC

- Čekamo 10.prosinca da vidimo što će biti upisano na popis UNESCO-a. Ako ne bude kompromisa, reagirat ću kao i cijela hrvatska zajednica, nevladin sektor i političke stranke te tražiti ravnopravno mjesto u građanskoj multietničkoj i multikonfesionalnoj Crnoj Gori. Potpisnici proglašenja su preoštri iako kao nevladina udruga ne mogu tako razgovarati s vrhom vlasti Hrvatske niti Crne Gore. Crna Gora se kroz turističku ponudu hvali divljom ljepotom, ali se mogu pohvaliti i kulturnom ljepotom Boke kotorske i Crnogorskog primorja koja je dominantno kulturno blago hrvatskog naroda.

Neinformiranost ne opravdava ali stvara zablude. HNV izvrsno surađuje s Hrvatskom bratovštinom Bokeljske mornarice 809. iz Zagreba i nikad nije bilo istupa bez usuglašavanja stavova. HNV i HGI razgovaraju s vodstvom države Hrvatske o rješavanju strateških važnih pitanja za hrvatsku zajednicu u Crnoj Gori. Ponavljam: neznanje o tome ne opravdava nevladinu udrugu da javno iznosi netočne podatke jer su Hrvatima izvan matice zemlje 2021. data mnogo veća sredstva no ikad dosad.

<https://dubrovacki.slobodnadalmacija.hr/dubrovnik/vijesti/hrvatska-i-svijet/bokeljska-mornarica-ne-moze-biti-crnogorsko-kulturno-dobro-ona-je-1200-godina-vezana-uz-katolicku-crkvu-i-zastitnike-svece-nikolu-i-tripuna-1148105>

UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

SVI SMO MI BOKELJI

By ZBH.hr

SVEČANA AKADEMIJA U HRVATSKOM POMORSKOM MUZEJU

Svečanom akademijom u Hrvatskom pomorskom muzeju u Splitu proslavljena je 150-ta obljetnica slavljenja Svetog Tripuna i Bokeljske mornarice u Splitu.

Skup je u ime organizatora ove manifestacije pozdravio vrlo emotivnom govorom Luka Perković, Predsjednik HBBM Split i zamjenik predsjednika Zajednice bokeljskih Hrvata.

U ime supokrovitelja ove manifestacije skupu su se obratili sa vrlo emotivnim i domoljubnim govorima gospodin Ivica Puljak, splitski gradonačelnik, gospodin Blaženko Boban, župan Splitsko-dalmatinski, u ime Vlade Republike Hrvatske, ministar vanjskih i europskih poslova, gospodin Gordan Grlić Radman i gospodin Neven Pelicarić, izaslanik Predsjednika Republike.

Svi govornici su imali nastupe prožete ljubavlju i poštovanjem prema Hrvatima Boke i njihovom borbom za očuvanje tisućljetne kulture i tradicije Hrvata na tim prostorima. Isto su tako svi naglasili da je dužnost i obveza nas Hrvata u Domovini, da damo svu moralnu, materijalnu i političku potporu očuvanju Hrvatskog bića u Crnoj Gori.

U svim je govorima posebno isticana potreba za jedinstvom domicilne i iseljene Boke, posebno naglašavajući da samo RH ima oko 10.000 Hrvata i Crne Gore.

U ime Katoličke crkve skupu se obratio nadbiskup Splitsko-dalmatinski , koji je posebno naglasio ulogu katoličke crkve u očuvanju svih vrijednosti Hrvata u Boki i Baru.

Akademik prof.dr.sc. Radoslav Tomić , u govoru prožetom emocijama, kao i svi njegovi prethodnici, podsjetio nas je na tisućljetnu povezanost Dalmacije i Boke kotorske kao njenog neraskidivog dijela, nasilno otetog od strane nenarodnog komunističko-titoističkog režima.

Mimohod Hrvatskih bratovština bokeljske mornarice iz Splita, Rijeke, Pule, Dubrovnika i Zagreba splitskom rivom.

SVETA MISA U KATEDRALI SVETOG DUJMA

U katedrali Svetog Dujma održana je koncelebrirana Sveta misa uz nazočnost nadbiskupa splitsko-dalmatinskog Marina Barišića, kotorskog biskupa Ivana Štironju i

Dražena Kutlešu nadbiskupa koadjutora, te brojnih svećenika i vjernika.

Svojoj propovjedi biskup Štironja osvrnuo se je na povijesne veze Splita i Kotora, i sadašnju potrebu još veće povezanosti i jedinstva svih Hrvata u zaštiti opstojnosti Hrvata na svojim vjekovnim ognjištima u sadašnjoj Crnoj Gori.

Mali Admiral

Biskup Ivan Štironja

KOLO SVETOG TRIPUNA NA PERISTILU

Postrojavanje postrojbe

BISKUPI I UGLEDNICI U KOLU

Biskupi sa Bokeljima

SVI U JEDINSTVU I VJERI

U ime Zajednice bokeljskih Hrvata , kao supokrovitelja ove manifestacije zahvaljujemo se Predsjedniku Republike Hrvatske, Predsjedniku Vlade Republike Hrvatske, gradonačelniku grada Splita, Županu Splitsko-dalmatinske županije , ministarstvu Vanjskih i europski poslova RH, Ministarstvu kulture RH, svim visokim crkvenim dužnosnicima, Hrvatskom pomorskom muzeju, svim sponzorima i financijskim podupirateljima ove manifestacije na velikom doprinosu ovom događaju.

Posebna zahvala svim mornarima i časnicima Bokeljske mornarice iz Bratovština Splita, Rijeke, Pule, Dubrovnika i Zagreba, bez kojih ne bi bilo ove proslave.

Velika zahvala vrijednim splitskim organizatorima na čelu Lukom Perkovićem, Androm i Ivom Tripovićem i njihovim suradnicima.

I na posljetku svim Hrvatima iz Boke i Hrvatske, koji su došli na ovaj događaj, kao i divnim građankama i

građanima našeg hrvatskog Splita na sudjelovanju i potpori braći u Boki.

<https://www.viber.com/invite/3310b9d89a791ca01eb1545bb0b0e910f2dafd60ff658d174aeec50f23b113e/7>

FIDES ET HONOR

Čelnici ZBH , Ozana Ramljak, Srećko Đuranović, Tomislav Brguljan, Luka Perković, Anton Polak sa nadbiskupom Marinom Barišićem i biskupom Ivanom Štironjom.

BOKELJI ČESTITAJU HAJDUKU 111 ROĐENDAN

<https://zbh.hr/svi-smo-mi-bokelji/>

<https://hrvatskonebo.org/2022/02/14/svi-smo-mi-bokelji/>

**RADE PERKOVIĆ U
PEČARIĆEVIM KNJIGAMA**

**BORBA ZA BOKU KOTORSKU / U
BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN
GOVORI – HRVATSKI, ELEMENT,
ZAGREB, 1999.**

BOKA I HRVATSKA

Vjesnik HAZU 1 - 3 / 1996, 63 - 66

Na dan jedine hrvatske svetice, blž. Ozane Kotorke, dakle, 27. 4. 1995., održao sam u Dubrovniku, u dominikanskoj crkvi, predavanje “Hrvatska i Zaljev hrvatskih svetaca”. Završio sam ga sljedećim riječima:

“Ako se itko igdje u svijetu utrkivao s Bogom u stvaranju ljepote onda su to Hrvati Boke kotorske. Ne znaš čije je djelo veličanstvenije”.

Da spomenem samo podatke, koje sam toliko puta već istakao, a to je da se po službenim crnogorskim izvorima 66 posto pokretnog i više od 40 posto nepokretnog spomeničkog blaga te republike nalazi u Boki kotorskoj, pa ispada da više od 50 posto spomeničkog blaga Crne Gore pripada hrvatskom narodu.

Srbi su, uništavanjem hrvatske kulturne baštine u ovom ratu postigli da je svijest o značenju te naše baštine i te kako prisutna kod naših ljudi. A koncentracija hrvatske kulturne baštine u Boki je zaista izuzetna pa je očito da hrvatski narod i hrvatska država mora voditi brigu o njoj.

Boka je “Zaljev hrvatskih svetaca”! Treba li naglašavati, posebno poslije dočeka Svetog Oca u Zagrebu, što katolicizam, pa prema tome i Zaljev hrvatskih svetaca znači hrvatskom narodu, a samim tim i hrvatskoj državi.

Hrvatska država je po svome Ustavu obvezna brinuti se o svim Hrvatima izvan Hrvatske pa prema tome i o Hrvatima Boke kotorske.

Sve to čini da je briga o sudbini Boke kotorske u cjelini i hrvatskog naroda u njoj jedan od bitnih interesa hrvatske države i hrvatskog naroda!

Poslije “Oluje” i svega onoga što je ona proizvela, na žalost, položaj Hrvata u Boki, a posebice u Tivtu, je iznimno pogoršan. Sličan je onom iz 1991.: anonimni pozivi, prijeteća pisma, a od 1000 izbjeglica iz Hrvatske, koji su doselili u Crnu Goru, poslije “Oluje”, samo u Tivat je naseljeno 200! Da citiramo ponešto iz prijetećeg pisma koje su dobile ugledne hrvatske obitelji u Tivtu:

“Ne odete li sami na vrijeme, noć će gutati vašu djecu i vaše obitelji. Pohrlite po pozivu gospodina Tuđmana u Hrvatsku, jer srpskih vjekovnih ognjišta tamo ima više nego što ima vas”.

(Pismo prenose nezavisni crnogorski mediji.)

Sve je isto kao i 1991. Isto, iako se toliko toga promijenilo! Zar je moguće da ništa nisu naučili iz svog kraha i u Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini?

Zar ne vidite da su mnoge gradove, mnoge krajeve i u Hrvatskoj i u BiH etnički bili potpuno očistili, a da je krajnji rezultat ispao da su etnički očistili sebe same. Ono što su gradili cijelo ovo stoljeće izgube u par dana. A podatci iz popisa pučanstva iz 1910. i 1991. govore koliko su kretanja u Kninu i Boki bila slična. Recimo ponovno da je u 1910. u Kotoru, Herceg Novom i Tivtu bilo 69, 70, odnosno 95 posto katolika, dakle uglavnom Hrvata, a 1991. tek 7,2 i 23 posto. Dovođenjem etničkog čišćenja tih gradova imali bi zaista istovjetnu situaciju onoj iz kraljevskoga grada Knina.

Zar ne shvaćaju još uvijek kolika je snaga HV, koju međunarodni vojni stručnjaci uspoređuju s izraelskom armijom? Očito ne, kada u srbogorskim državnim medijima i ove 1995., kao i 1991., govore o hrvatskim “neosnovanim pretenzijama” spram Prevlake. Tvrdnja na istoj liniji velikosrpskog idiotizma kao i tvrdnja srpskog generala Slavka Lisice (“Nin” od 27. siječnja 1995.) da su Hrvati “uzurpirali Jadran, a na štetu srpskog naroda”.

Naravno, takvo ponašanje Srba i njihovih satelita može se uvijek objašnjavati i onim, da parafraziramo Miloševića, ”Srbi ne znaju da rade, ali znaju da biju (nemoćne i nenaoružane)” (danas je popularnije “Srbi ne znaju da rade, ali znaju da begaju”). Naime, u Boki je po popisu iz 1991. ostalo oko 7 posto Hrvata, idealno za one koji ne znaju da rade, ali znaju da biju, zar ne?

Međutim, ozbiljniji analitičari velikosrpske politike morali bi ozbiljno uzeti u obzir srpsko sondiranje terena za

razmjenu Boke za Baranju. Naime, takvo pitanje je postavio jedan “nezavisni” srpski novinar Branimiru Glavašu.

Sigurno je Crnoj Gori, najmanje u interesu da je pitanje granice s državom koja ima tako moćnu armiju kao što je Hrvatska vojska, i dalje otvoreno. Pogotovo što je jedina granica koju su imali Crna Gora i Hrvatska, istodobno i granica između Boke kotorske i Crne Gore.

Velikosrpskim stratezima to odgovara kao još jedna ucjena Crnogoraca, jer zaista, mnogi su u Crnoj Gori uplašeni da će ostati bez Boke (uostalom i mnogi u Srbiji da će ostati bez Srijema). A mnogima i među crnogorskom oporbom teško je prihvatiti da je Boka hrvatska zemlja - pa čitav život su i učeni da je to neosporno crnogorski teritorij i povijesno i kulturno itd.

Naravno, nama u Hrvatskoj su u živu sjećanju i Konavle i Župa i Dubrovnik, pa je normalno što mnogi danas i smatraju da Crna Gora mora biti kažnjena za učinjene zločine time što će Boka biti vraćena matici zemlji. Zato je i gospodin Glavaš odgovorio da će Baranja sigurno biti u sastavu Hrvatske, a on nema ništa protiv toga da tu bude i Boka.

Izgleda da velikosrpski stratezi misle da će Hrvatska, zbog svega toga, u nekoliko dana osvojiti Boku, a zatim je njihovi saveznici mogu proglasiti agresorom i tako isposlovati da oni zadrže Baranju. Još ne shvaćaju kada bi se to i desilo Hrvatska bi to učinila tako da bi ipak ispalo onako kako reče gospodin Glavaš. A još 1991. ti isti saveznici (uključujući tada i SAD) obećali su im Jugoslaviju s Hrvatskom u njoj. Hrvatska je priznata početkom 1992.!

Godine 1992. obećali su joj Bosnu i Hercegovinu. Nisu je dobili!

Godine 1993. (tada bez SAD) obećali su im u BiH ono što su osvojili i režirali rat između žrtava velikosrpske agresije. Hrvati su ratom spriječili da bude kako su oni zamislili, što je i rezultiralo Washingtonskim sporazumom i dobivanjem SAD-a na hrvatsku stranu, 1994. Ove godine su im omogućili da osvoje “zaštićene” zone Srebrenicu i Žepu, ali rezultat je da je skoro cijela Hrvatska slobodna, oslobođen je veliki dio BiH, a već je očito da će i Banja Luka, taj simbol etničkog čišćenja, biti sve drugo ali ne i u nekakvoj srpskoj državi. Sad im se obećava 49% BiH. Zar su sigurni da će to i dobiti? Naravno, u Hrvatskoj je svima jasno da Hrvatska vojska neće prelaziti hrvatske granice osim ako bude napadnuta. Tada je sve moguće.

Zato je, upravo za pučanstvo Boke kotorske, od iznimne važnosti da spriječe dovršetak etničkog čišćenja Boke. Mogao bih reći da štiteći Hrvate Boke štiti samo sebe.

A da su mnogi u Boki i Crnoj Gori toga svjesni pokazuje bijedni odziv na sadašnju mobilizaciju od 5 do 10%, a i to kako je tekla inicijativa pokrenuta preko podgoričke “Pobjede” početkom kolovoza za “popis praznih kuća” kako bi se “zbrinuli krajišnici u Crnoj Gori”. Zahvaljujući crnogorskim nezavisnim medijima, kao i stavovima općinskih organizacija Socijaldemokratske partije i Liberalnog saveza, pokušaj “humane konfiskacije” praznih kuća, naravno hrvatskih, donekle je osujećen, ali ne i zaustavljen.

Konfiskacija hrvatskih kuća, spomenuto prijeteće pismo, paljenje objekata u Donjoj Lastvi kod Tivta, čiji je vlasnik Hrvat Dejan Brkan učinili su situaciju u Tivtu krajnje eksplozivnom. Zato je o tome izvjestilo ministra unutarnjih poslova Crne Gore Filipa Vujanovića, izaslanstvo Liberalnog saveza CG. Naravno bez nekih vidnijih rezultata.

Jasno je zašto se upravo crnogorska oporba na čelu s Liberalnim savezom CG bori za Hrvate Boke kotorske. Boreći se za Hrvate bore se sami za sebe, bore se za neovisnost Crne Gore i njezinu europsku usmjerenost. Hrvati Boke, srbizacijom Boke, koja je na djelu, gube zavičaj, ali Crnogorcima je ta borba BITI ILI NE BITI. Oni se bore za opstanak svog naroda!

Naravno njima je jasno da kao što danas Srbi nude Boku za Baranju, isto tako sutra mogu ponuditi Albaniji Bar i Ulcinj za nešto drugo. Uostalom, kao što su Talijanima nudili Istru, Srbima je uvijek lako nuditi tuđe, za nešto što bi oni dobili. Dok je uloga Engleske, Francuske i Rusije u rješavanju balkanske krize bila presudna, to im nije ni bilo teško ali, vremena se mijenjaju! Kao da to još ne shvaćaju.

Crnogorskoj oporbi je jasno i da bez Hrvata u Boki velika kulturna baština Boke ostaje bez svojih baštinika, da Boka postaje ljepotica bez duše. Jer Hrvati su doista duša Boke kotorske.

Na žalost, crnogorska oporba nije tako moćna da bitno promijeni stanje. Zato je od iznimna značenja pitanje što može učiniti hrvatska država.

Jasno je da o sadašnjem stanju u Tivtu i cijeloj Boki, Hrvatska je dužna, i po svom Ustavu, izvjestiti sve relevantne čimbenike u svijetu. Međutim, to nije dovoljno. Vidjeli smo što znači kada su hrvatski borovnici od branitelja postali osloboditelji! Za nadati se je da je i hrvatska vanjska politika na isti način promijenila svoju obrambenu poziciju. Vjerujem da postojanje tako moćne vojske kao što je HV, omogućuje hrvatskoj politici da se ne pomiri sa sadašnjom kompromisnom formulom - američkim ustupkom saveznicima Engleskoj, Francuskoj i Rusiji, a to je da Srbija bude nagrađena za učinjen genocid dobivanjem polovice Bosne i Hercegovine, dobivanjem

Crne Gore i dobivanjem Srijema, Bačke i Banata, kao i Kosova.

Kako je Boka kotorska jedna od bitnih hrvatskih interesa, Hrvatska ne može prihvatiti da ona bude u sastavu jedne takve države kakva je današnja Jugoslavija - države u kojoj su Hrvati izloženi genocidu i kulturocidu.

Zbog toga je vitalni hrvatski interes da Crna Gora bude neovisna država, kao što su i sve druge republike bivše Jugoslavije. Za nadati se je da će Hrvatska uspjeti uvjeriti u to svoje saveznike, u prvom redu SAD i Njemačku, i da će ove države mnogo aktivnije pomoći crnogorskoj oporbi i svima onima koji se bore za neovisnost Crne Gore. A Crna Gora, odvojena od Srbije, sigurno će biti okrenuta Europi. Time će i Boka kotorska, taj zaljev hrvatskih svetaca biti zajedno s Crnom Gorom tamo gdje i pripada - dio Europe. Europska Crna Gora je jamac za sve ono hrvatsko u Boki Kotorskoj, a to hrvatsko u njoj i jest ulaznica za pripadanje zapadnom svijetu gdje, na žalost, igrom sudbine, Crna Gora nije dugo pripadala.

Sadašnja situacija, tj. srpska Crna Gora predstavlja hranjenje veliko-srpskih apetita, osigurava nastavak velikosrpske politike, a samim tim vitalni hrvatski interesi bit će stalno ugroženi.²²

²² Izlaganje na tribini "Boka i Hrvatska" koja je u organizaciji Hrvatske matice iseljenika održana 22. rujna 1995. Sudionici tribine bili su: Rade Perković, intendant HNK u Splitu, dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, hrvatski književnik i prof. dr. sc. Josip Pečarić.

TRIJUMF TUĐMANIZMA, ZAGREB, 2003.

GOSTOVANJE NA MREŽI: FORUM CROATICUM²³

Ovaj put čast mi je najaviti Vam svog profesora dr. Josipa Pečarića, čovjeka koji me kao studenta zadužio mnogim spoznajama o Hrvatstvu, čovjeka kojeg sam slijedila kao vlastitog oca ratnih zagrebačkih (hrvatskih) godina.

Sjećam se i nikada neću zaboraviti jedan događaj. Na Trgu se postavljao spomenik Banu Jelačiću. Imali smo redovna predavanja iz matematike. Oko 200 studenata iščekivalo je u dvorani predavanje prof. Pečarića. Ušetao je u dvoranu, pogledao nas čudno i rekao: «Što vi radite ovdje?» Začudeno smo ga promatrali i netko je progovorio: «Došli smo na predavanja!» Odgovorio je ostrim glasom: «Zar je moje predavanje danas bitnije od čina koji se događa na Trgu? Razočarali ste me. Izvolite svi napustiti ovu dvoranu, studenti su uvijek bili u prvim redovima kad se branila Hrvatska!» Napustio je dvoranu, a mi smo odšetali na Trg.

Akademik Josip Pečarić bit će gostom nekoliko dana na FORUMU CROATICUMU. Bez vremenskih ograničenja će se uključivati i nastojati svima odgovoriti

²³ U knjizi je dano skraćeno gostovanje na Forumu Croaticumu

na postavljena pitanja. Ovakav način gostovanja želja je gospodina Pečarića koji se nada da će nam pokušati dati odgovore na mnoga pitanja koja nas progone.

Dragi profesore, ovom zgodom želim Vam se za sve zahvaliti. Iako ovo gostovanje najavljujem kao jedan od urednika FORUMA CROATICUMA morala sam si dopustiti malo subjektivnosti. Hvala Vam i za Vaš posljednji govor koji ste održali u Imotskom povodom predstavljanja knjige «Kalvarija moga sela», Ljube Medvidovića, knjige svjedočanstva o Blajburgu, o stradanju i mučeništvu žitelja ovog zaseoka.

Vaša Suzana

(...)

man on the moon, Možete li nam konkretnije opisati trenutno stanje u Zaljevu Hrvatskih svetaca glede statusa Hrvata?

Koga možete navesti od Hrvata Boke uz vas i Don Branka koji se ističe u svom djelovanju na planu očuvanja Hrvatske prepoznatljivosti Hrvatke Boke Kotorske?

Po vašim saznanjima da li je realno očekivati da najnovija istraživanja u svemiru konačno uspiju u nakani empirijskog dokazivanja teorije relativnosti i pratite li taj projekt znanstvenika?

"Konkretnije"? Ja sam ipak u Zagrebu. Ali sigurno je danas mnogo bolja situacija od one tijekom rata, ili od one koja bi nastala da pobijede prosrpski orijentirani Crnogorci (Crno-Srbi :)).

Recimo u Tivtu je promovirana knjiga mr. Vande Babić koja govori o don Srećku Vuloviću i donosi pretisak njegovog dijela "Tko su starosjedioci Boke kotorske". Jasno je da su to Hrvati. Dakle radi se o knjizi jake hrvatske orijentacije.

Prepuna dvorana u Tivtu. Pozitivne recenzije iz crnogorskog tiska, napadi iz prosrpskog tiska u C.G.

U Hrvatskoj - recimo - o takvim knjigama ćete rijetko što naći u tisku.

Na primjer, o promociji moje knjige "Pronađena polovica duše" - par redaka u Večernjaku, ali veliki prikaz sa slikom u Večernjaku - izdanju za BiH :)))) U drugim novinama ništa.

Vjerojatno don Branko i ja najviše radimo po tom pitanju. Ali to je vezano i za mogućnosti - on je svećenik, a ja sam puno uradio u svojoj struci pa si sebi mogu dopustiti da danas radim ono što je bitnije, a da ne osjetim previše na ovom svom stručnom planu.

Drugih ima. Baš jučer su me na promociji mojih knjiga u Trnovčici pitali za Radeta Perkovića iz Splita koji je Hrvat iz Boke i jedna izuzetna državotvorna pojava kod nas. Tu su bivši predsjednik Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809, prof. dr. Zvonimir Janović, njegov brat Stanko Janović (bivši saborski zastupnik iz iseljništva; on živi u Njemačkoj pa se njegovo djelovanje i ne osjeća dovoljno). Ima i drugih iz Bratovštine koji djeluju manje ili više. Naravno, danas imamo i dva hrvatska društva u samoj Boki...

Sve u svemu sve pokazuje da smo tipični Hrvati. Recimo, don Branku je milija ova vlast, a meni ona Franjova :)))

Jedan moj veliki prijatelj je doktorirao na teorijskim istraživanjima u tom području. Vjerojatno bi vam on na to pitanje mogao više odgovoriti, ali živi u Sežani. Mogu Vam dati njegovu adresu ili tel.

(...)

**D. JELČIĆ I J. PEČARIĆ, KNJIŽEVNIK
MILE BUDAK SADA I OVDJE,
ZAGREB, 2005.**

**O MILI BUDAKU, OPET
DESET ČINJENICA I DESET PITANJA
S JEDNIM APELOM U ZAKLJUČKU**

U povodu najnovije medijske hajke na Milu Budaka, u kojoj na nedostojan način, osim notornih neznalica, sudjeluju i ostrašćeni njegovi politički mrzitelji, a da bi se dokazala vjerodostojnost načela depolitizacije pravosuđa i afirmacije pravnih kriterija u pravnoj državi, što je po svojim Ustavnim odredbama Republika Hrvatska, iznosimo deset činjenica i postavljamo deset pitanja.

Evo najprije tih činjenica:

1) Mile Budak, zagrebački odvjetnik i član Hrvatske stranke prava, koji je pred kraljevskim sudom u Kraljevini SHS, svibnja 1925., branio komunističkog prvaka Vladimira Čopića, tada već i autor dviju zapaženih knjiga književne proze, "ličkih priča" *Pod gorom* i "zapisa jednog malog intelektualca" *Raspeće*, tiskanih u nakladi Matice hrvatske, napadnut je 7. lipnja 1932., oko podneva, u kućnoj veži zgrade u Ilici 10, po naredbi beogradske vlade a u organizaciji Uprave policije u Zagrebu. Atentat su izvela trojica policijskih plaćenika zadavši mu nekoliko udaraca željeznom šipkom po glavi. Liječen je u zagrebačkoj bolnici 38 dana.

2) Sedam mjeseci kasnije, zajedno sa suprugom Ivkom, otišao je u emigraciju i pristupio Ustaškom pokretu.

3) U Zagreb se vratio, mimo suglasnosti Ante Pavelića, 6. srpnja 1938.

4) Odmah objavljuje roman u četiri knjige *Ognjište*. O tom romanu napisano je nekoliko desetaka najpohvalnijih prikaza kako u hrvatskoj tako i u srpskoj i u slovenskoj književnoj kritici, a jedan od njih napisao je i Josip Horvat u "Jutarnjem listu" 31. srpnja 1938. pod naslovom *Lička "Ilijada"*. *Reprezentativno djelo hrvatske književnosti*. Njegovu ocjenu do danas nitko nije osporio relevantnom književno-kritičkom prosudbom.

5) Obnavlja suradnju i prijateljstvo s Vlatkom Mačekom, ali poslije osnutka Banovine Hrvatske uhićen je 15. veljače 1940. i zadržan u zatvoru bez sudskog rješenja do 12. travnja.

6) Toga dana nađena je mrtva u zdencu Budakova vinograda njegova supruga Ivka. Ni do danas nisu rasvijetljene okolnosti njezine tragične smrti, koja ga je psihički utukla. Obolio na žuči i neposredno prije ustrojstva NDH operiran, tako da je 10. travnja 1941. dočekaao u bolnici ne sudjelujući u proglašenju NDH.

7) U Vladi NDH zauzimao je položaj ministra bogoštovlja i nastave i nije bio inicijator tzv. "rasnih zakona", njih je donijela Vlada pod pritiskom Nijemaca, ali je na tome mjestu zavlacio koliko god je mogao i odgađao njihovu primjenu, zaštićujući kako Židove tako i Srbe koji su se našli kao profesori zagrebačkoga Sveučilišta, o čemu je svojedobno, još u doba komunističke vlasti, iznio činjenice Jaroslav Šidak. Nije poznat ni jedan jedini slučaj, da je ikome izravno nanio ikakvo zlo. Njegov pomirljivi govor na velikom političkom zboru u Virovitici ocijenilo je i beogradsko (Nedićevo) "Novo vreme" 19. kolovoza 1941. "glasom razbora iz Hrvatske". Dok je obavljao ministarsku

službu njegov osobni vozač bio je Židov, a cijelo vrijeme NDH održavao je prijateljske odnose s nekoliko zagrebačkih židovskih obitelji, pa ga je njemački policijski ataše denuncirao zbog toga svojoj vladi. Kao poslanik u Berlinu nije imao nikakva političkog utjecaja, a kao ministar vanjskih poslova uvjetovao je, dosta grubo i sasvim nediplomatski, uspostavu odnosa s Mussolinijevom Talijanskom Socijalnom Republikom Mussolinijevim odricanjem od Rimskih ugovora, zbog čega je bio prisiljen podnijeti ostavku. Time prestaje njegova politička aktivnost u Hrvatskoj.

8) U svibnju 1945. nije bio zarobljen od partizana, kao što piše "Vjesnikov" novinar, nego su ga engleske vojne vlasti izručile jugoslavenskim partizanima 18. svibnja 1945.

9) Sudski proces vođen je protiv njega i još nekih suoptuženika pred Vojnim sudom II. armije u Zagrebu 6. lipnja 1945. Osuđen je na smrt vješanjem, a presuda je izvršena već sljedećeg dana, 7. lipnja 1945., na 13. obljetnicu zagrebačkog atentata na nj! Za grob mu se ni danas ne zna.

10) Dokumentacija kako o provedenoj istrazi tako i o procesu pred sudom nije nikada bila predočena javnosti niti je bila dostupna znanstvenim istraživačima, niti je do danas proučena u cjelini.

A evo i pitanja:

1) Jesu li atentatori na Budaka 1932. i njihovi naredbodavci počinili zločin?

2) Je li cjelokupni proces, od istražnog postupka do suđenja pred Vojnim sudom II. armije u Zagrebu mogao biti korektan i pravno valjan s obzirom na činjenicu da je, uz tako tešku optužbu, istraga provedena za jedno popodne, a suđenje trajalo samo nekoliko sati, da su se i istraga i suđenje vodili bez branitelja i bez saslušavanja

svjedoka obrane, čak i bez prava na žalbu, pa je tako teška kazna izvršena već sljedećega dana, ni dvanaest sati nakon izricanja presude? Jesu li i danas, u Republici Hrvatskoj, pravno respektabilni i takav proces, i osuda koja je na njemu donesena, a najzad i njeno izvršenje?

3) Je li takvim suđenjem izvršen prema njemu ratni zločin, i to nakon završetka rata?

4) Je li bilo regularno ubojstvo njegove 20-godišnje kćeri Grozde? Nakon što su je rastavili od oca, vojne vlasti Jugoslavenske armije pogubile su je negdje kod Škofje Loke, a prema nekim glasovima i silovali, bez ikakve optužbe, bez ikakve istrage, bez ikakva suđenja. Ubijena je, očito, samo zato jer je njegova kći, a nikakva dokumentacija o tome ni danas nije poznata, kao što je nepoznat i njezin grob. Je li takva likvidacija ratni zločin? I to ratni zločin izvršen poslije rata?

5) Je li uvjerljivo kad dokazani ratni zločinci svoju žrtvu svrstavaju bez ikakvih dokaza u red ratnih zločinaca?

6) Rečenica "Srbe na vrbe", koju je izrekao u Varaždinu, a za koju je i sam priznao prijateljima, kad su mu zbog nje prigovorili, da mu je "izletjela", nije njegova rečenica: nju je prvi izrekao 1914. Slovenac Marko Natlačen, kojemu to nije smetalo da u vrijeme Kraljevine Jugoslavije bude istaknuti član slovenske Klerikalne stranke Antuna Korošeca, a onda, kao takav, sredinom tridesetih godina postane i ban Dravske banovine! To međutim nije isprika za nj. Budaku se ona ne može oprostiti, ali je li ta krivnja dovoljna da ga se proglasi ratnim zločincem? Ne bi li regularni sud povezao tu rečenicu s onom željeznom šipkom i proveo potrebna vještačenja, koja se nameću sama po sebi?

7) Ako je proces Budaku bio politički proces, kao što su to bili i mnogi procesi pred komunističkim sudovima, uključujući i one poslije "hrvatskog proljeća", a teško bi

bilo dokazati da oni to nisu bili, po kojoj to logici neki tvrdi zagovornici pravne države i depolitizacije sudstva danas, u Hrvatskoj, istodobno odobravaju političke procese u razdoblju od 1945. do 1990., i prihvaćaju njihove osude, pa se štoviše osuđenike na njima usuđuju i kvalificirati najtežim izrazima, težim i od onih koji su bili navedeni i u optužnici i u osudi (što bi čak moglo biti i kažnjivo)? Ne otkrivaju li se time oni sami kao filokomunisti jugoslavenske orijentacije? A ako to doista jesu, a teško bi nas mogli uvjeriti da nisu, zašto se otvoreno ne očituju takvima, umjesto što se kukavički kamufliraju demokratskim načelima (koja, kad su bili u prilici, sve do 1990., *in praxi* ni sami ne samo da nisu poštovali nego su ih naprotiv svjesno gazili)? I nije li onda vrijeme da Republika Hrvatska, kao pravna država, koja ne primjenjuje političke kriterije u svome pravosuđu, izjavi, jednom zauvijek, da ne priznaje pravnu valjanost bilo kojeg političkog procesa u prošlosti, kao ni moralne i političke konzekvence koje iz njih proizlaze (uz pridržavanje prava da u pojedinim kaznenim predmetima, kao što je i ovaj, ako je potrebno, provede pravno regularnu obnovu procesa)?

8) Ima li među našim eminentnim pravnim ekspertima i znanstvenim autoritetima ikoga tko bi, danas i ovdje, bio voljan – ne *sposoban* nego upravo *voljan!* – dokazati nevjerodostojnost komunističkog antifašizma zbog raskoraka između komunističke teorije, izražene u zakonima i javnim deklaracijama, i komunističke prakse, ispunjene svakodnevnim i različitim nasiljima i zločinima prema vlastitim građanima, što je potvrdio i sam Josip Broz znamenitom izjavom 1972. u Prištini, da se sudci ne moraju držati zakona “kao pijan plota” (doslovce tako!), čime je i sam priznao ne samo pravnu nevjerodostojnost nego i nezakonitost komunističkog sudstva, pa nepriznavanje komunističkog antifašizma i njegova pravosuđa ne znači i

osporavanje antifašizma kao jednoga od temelja Republike Hrvatske, notificiranoga i u preambuli njezina Ustava, nego upravo obratno, znači priznavanje tih temelja, ali u izvornom, demokratskom značenju tog pojma?

9) Jesu li "Vjesnik", "Novi list" i neke druge tiskovine, odlučivši pisati o Budaku, mogli naći novinare kvalificiranije za tu temu, novinare koji o Budaku nešto i znaju, novinare koji ne bi ponavljali stare i dubiozne kvalifikacije u pravnom smislu nevjerodostojnih sudova? Tako npr. ne bi novinar "Vjesnika", očito ne razumijevajući pojmove o kojima piše, osporavao ono što nikada nitko nije ni tvrdio, naime da je Budak bio "reformator" hrvatske književnosti?

10) Hrvatska je danas pluralistička a ne jednoglasna i nije li "Vjesnik", kad je već želio čuti mišljenje hrvatskih građana o Budaku, mogao u onoj svojoj anketi zapitati nešto i građane koji nikada nisu bili integralni Jugoslaveni, a najmanje u presudnim godinama za hrvatsku slobodu 1989./1990.? Zar u Hrvatskoj danas nema i takvih intelektualaca, i ne samo intelektualaca, koji "u ono vrijeme" nisu bili ni svjedoci optužbe na tadašnjim političkim procesima, ni UJDI-jevci, niti su danas njihovi duhovni trabanti? I, najzad, zašto većina medija u Hrvatskoj danas dopušta čuti samo njihov glas? Skrivajući se iza demokratskih fraza, kriptokomunistička manjina u Hrvatskoj medijski je ovladala gotovo cijelim duhovnim prostorom, krivotvoreći naše javno mišljenje; je li njihova mimikrija "hrabrost" ili podlost? Je li teško razabrati njihov cilj?

Legitimni demokratski zahtjev glasi vrlo jednostavno:
audiatur et altera pars!

Spomenik (ili spomen-ploča) Mili Budaku u Svetom Roku – da ili ne? To je pitanje samo povod ovome tekstu, ali ne i bitno pitanje koje ovoga trenutka traži urgentni

odgovor. Štoviše, to pitanje se možda ne bi ni postavljalo, kad bi nam bio poznat grob Mile Budaka. Ali on je nepoznat i danas. A osnovno je ljudsko pravo svakoga čovjeka, da ima svoj grobni humak, da se za nj zna i da bude obilježen.

Potpisujemo ovaj tekst kao apel. Ne želimo uzurpirati ulogu regularnoga nadležnog suda ni prejudicirati njegovu odluku. Očekujemo da Republika Hrvatska, dosljedna u provođenju načela pravne države, pridonese svoj udio i da nadležna tijela, *i to po službenoj dužnosti, pokrenu obnovu političkih procesa održanih u doba komunističke i drugih totalitarističkih vlasti*, pa tako i procesa protiv Mile Budaka. Neka se uzmu u obzir svi dokumenti, koje budu podnijeli i optužba i obrana, neka se pravnom nepristranošću, *sine ira et studio*, prosudi njegova objektivna krivnja i neka se izrekne pravomoćna, pravno regularna i na zakonu utemeljena presuda. Svi ćemo je priznati i poštivati.

Ovaj apel je otvoren za svakoga tko ga bude želio naknadno supotpisati.

U Zagrebu, kolovoza 2004.

Mirko Alilović, umirovljenik

Teo Andrić, dipl. ing. pričuvni bojnik HV

Akademik Ivan Aralica, književnik

Jakov Aralica, profesor

Rudolf Arapović, novinar i publicist

Dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik, Slavonski
Brod

Stjepan Asić, dizajner, Tajnik HSK-a Australije

Don Miljenko Babaić, katolički svećenik, bivši politički
zatvorenik i ratni vojni kapelan

Branimir Babić

Mr. sc. fra Marko Babić, prof. teologije

Martin Babić

Dr. Jozo Badrov, spec. oralni kirurg

- Marija Bakota, umirovljenica, Zagreb
Miro P. Bakrač, profesor
Mirsad Bakšić, dipl.iur., brigadir HV i predsjednik Udruge
“Dr. Safvet beg Bašagić”
Mile Balen, književnik
Žarko Barač, prof. matematike i fizike
Miljenko Baloković, knjižničar Nacionalne i sveučilišne
knjižnice
Josip Baotić, dipl. oec. kib., direktor INTERCON-a,
međunarodnog savjetovanja za strateški razvitak
društva
Tadija Barun, dožupan Splitsko-dalmatinske županije
Ivan Bastjančić, dipl. ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Mate Bašić, novinar
Vladimir Bebek, pukovnik u m.
Mr. sc. Ivan Bekavac, publicist
Ante Belas, VŠS ekonomist
Ante Beljo, ravnatelj HIC-a
Josip Berić, hrvatski branitelj
Niko Bete, pjevač
Nada Beuc, profesor, tajnica Ogranka Matice Hrvatske
Makarska
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.
Dr. sc. Ivan Biondić, sveučilišni profesor
Goran Ante Blažeković, informatičar
Miroslav Boban, hrvatski branitelj
Akademik Rafo Bogišić
Đina Bonković, službenica
Milan Boras, dipl. ing.
Gojko Borić, novinar
Damir Borovčak, dip. ing. i publicist
Ante Bošnjak, iseljenik
Ivan Bošnjak, poduzetnik

Kruno Bošnjak, akademski kipar i profesor ALU u m.
Fra Frano Botica
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka
Matice hrvatske u Splitu
Frane Brajko, hrvatski branitelj
Josip Brkljačić, umirovljenik
Nada Brkljačić, činovnica
Damir Brzica, utemeljitelj i predsjednik udruge
"Ujedinjeni Hrvati svijeta"
Dr. Ivan Brzović, liječnik u Kupresu
Dinko Budić, dipl. ekonom.
Dr Marijo Budimir, stomatolog
Suzana Budimir, dipl. ing., profesorica
Gordan Bule, gospodarstvenik
Matija Bulić, domaćica
Mr. sc. Jure Burić dr. med., prvi župan Dubrovačko-
neretvanski i bivši zastupnik u Hrvatskom Državnom
Saboru
Jure Caktas, kapetan duge plovidbe, Savjetnik za pomorski
i intermodalni transport
Nevenka Crnko, umirovljenica
Mladen Čataj, zubotehničar
Vladimir Čataj, dr. veterine
Emil Čić, publicist, muzikolog i glazbenik
Fra Milan (Karlo) Čirko
Dr. sc. Ivan Čizmić, znanstveni savjetnik
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Željko Čop, hrvatski branitelj
Branka Čorak, službenica
Ivica Čapin, ekonomist
Marko Čavar, umirovljenik
dr. Ružica Čavar predsjednica hrvatskog pokreta za život i
obitelj
Ivo Čoza, dipl. ing.

Dr Ante Ćurić, spec. parodontolog, dentalni i oralni
patolog
Daniel Dasović, ing. građevinarstva, Podaca
Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, sveučilišni profesor
Miodrag Demo, brigadir HV
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, profesorica
Dr Ferdinand Diklan, stomatolog
Tonka-Marija Dobrinić, umirovljenica
Mira Donadini, socijalna djelatnica u m.
Zvonko Dragić, novinar, Mostar
Tomislav Držić, novinar
Dr. sc. Andrej Dujella, sveučilišni profesor
Mr. sc. Ivan Dujmović, umirovljenik
Dr. sc. Senadin Duraković, sveučilišni profesor
Ante Duvnjak, gospodarstvenik
Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut, član
Predsjedništva Ogranka Matice Hrvatske Makarska
Lepan Emil
Nela Eržišnik, glumica
Ivan Fičko, pukovnik u m.
Boris Flego, umirovljenik
Vlado Franjević, kulturno-likovni radnik, Lichtenstein
Vladimir Fuček, sudac u m., predsjednik URV "Hrvatski
domobran"
Ivan Gabelica, dipl. iur.
Srećko Gabrilovac, dipl. ing.
Nikola Gadže
Marko Gale, obrtnik
Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
Anka Glavina Kovačić, umirovljenica
Dara Glavina, laborantica
Ivan Glibić, dipl. ing.

Vijana Grgurević, med. sestra
Branimir Grubelić, odvjetnik
Dr. sc. Petar Gugić, sveučilišni profesor
Rajka Gugić, dipl. iur.
Ante Gugo, novinar i publicist
Marijan Horvat-Mileković, književnik
Dr. Ivan Huljev
Mijo Ilić, hrvatski branitelj
Ivan Ivanda, profesor, član predsjedništva Ogranka Matice
Hrvatske Makarska
Dr. Luca Ivanda, specijalist školske medicine
Mr. sc. Nenad Ivanković, novinar, publicist i predsjednik
HONOS-a
Ilija Ivezić, filmski i kazališni glumac
Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
Željko Jakić, politolog, Belgija, predstavnik HSK pri
Vijeću Europe
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor
Dr. sc. Jere Jareb, profesor emeritus Saint Francis
University, Loretto, USA
Akademik Dubravko Jelčić, književnik, znanstveni
savjetnik u m.
Dr. Milan Jelić, dipl. oekon., ekonomist u m., Argentina
Ivan Jindra, novinar
Darinka Jonjić, politička uznica i nastavnica u m.
Tomislav Jonjić, odvjetnik i publicist
Dinko Jonjić, dugogodišnji politički zatvorenik, danas
odvjetnik u Imotskom
Josip Jović, novinar i publicist
Fra Ivan Jukić
Dr. sc. Josip Jurčević, znanstveni savjetnik
Anto Jurendić, predsjednik udruge Uzdanica 90. ATJ
Lučko
Marko Jurič, novinar

- Dr. Ivan Jurić, novinar, Metković
Zdenko Jurinić, dipl. ing. kemije u m.
Dr. sc. Fra Karlo Jurišić, umirov. profesor teologije i
povijesti
Marina Jurišić, članica predsjedništva Ogranka Matice
Hrvatske Makarska
Ivan Juroš, dipl. ing.
Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije
Vinko Kalinić, književnik
Halili Kamber, službenik
Pajo Kanižaj, književnik
Pavao Slavko Keserović, dip. ing., Melbourne, Australija
Ing. Nikola Kirigin, prvi predsjednik Hrvatskog svjetskog
kongresa
Jure Knezović, predsjednik Hrvatskog društva političkih
zatvorenika
Marija Knezović, zubni tehničar
Dr. Zlata Knezović
Dr. sc. Ivan Kordić, filozof i teolog, sveučilišni profesor i
publicist
Mr. sc. Marica Kordić, nakladnik
Zdravko Kordić, prof. i književnik - pred. DHK HB –
Mostar
Ivica Korman, djelatnik HNK
Zvonimir Kos, umirovljenik
Dr. Tomo Kovač
Mario Kovaček, student
Stjepan Kovaček, strojovođa
Tomica Kovaček, vet. tehničar
Verica Kovaček, med. sestra, narednik HV u m.
Mate Kovačević, novinar

- Željko Kovačević, dipl. ing. el., savjetnik direktora HEP
Elektrodalmacija Split, član MENSE, Zmaj od
Radobolje u DBHZ, bivši predsjednik NK Hajduk
- Ivan Krešić, dipl. ing.
- Mijo Krešo-Lovrić, dipl. ing., politički zatvorenik
- Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
- Barbara Kovačić, prof.
- Marko Krilić, ing., Busovača
- Ante Krmpotić, profesor
- Marijan Krmpotić, profesor
- Vjekoslav Krsnik, novinar
- Dr.st Petar Kružić - Stuttgart
- Ivan Kujundžić, akademski kipar
- Dr. sc. Nedjeljko Kujundžić, sveučilišni profesor
- Tonči Kunjašić, poduzetnik
- Akademik Ivan Kušan, književnik
- Vladimir Kürner. dipl. ing.
- Ivan Lacković-Croata, slikar
- Miro Laco, profesor, pukovnik HV u m.
- Josip Laća, književnik
- Fra Milan Lapić
- Dr. P. Vjekoslav Lasić, dominikanac, politički zatvorenik
- Ana Lemić, profesorica, ravnateljica gimnazije
- Mate Lendić, ravnatelj Crvenog križa, Makarska
- Dr. sc. Hrvoje Lorković, sveučilišni profesor
- Ana Luetić, umirovljenica
- Dr. sc. Branimir Lukšić, sveučilišni profesor
- Zvonko Kajfeš, umirovljenik
- Željko Keglević, umirovljenik, Chicago (Ill.), SAD
- Dražan Keleminec
- Dr. sc. Ivan Kordić, filozof i teolog, sveučilišni profesor i
publicist
- Mr. sc. Marica Kordić, nakladnik
- Dr. sc. Jure Krišto, znanstveni savjetnik

Dr. sc. Milan Kruhek, znanstveni savjetnik
Ante Madunić, dipl. iur.
Mirjana Majnarić, umirovljenica, Zagreb
Dragutin Majstorović, ing.
Duško Malešević, akademski slikar i profesor
Ante Mandić, dipl. ing.
Vinko Mandurić, ekonomist
Ivan Maras, invalid Domovinskog rata
Mato Marčinko, dipl. iur, publicist, dugogodišnji politički
zatvorenik
Domagoj Margetić, novinar i publicist, predsjednik UNRH
Dr. Radoslav Marić, M. D., ABOG, LMCC, FLEX,
ECFMG, Ansonia, SAD
Vlado Marić, odvjetnik
Žarko Marić, profesor i novinar
Ivica Marijačić, novinar
Slobodan Markić, dipl. ing.
Dr. sc. Ante F. Markotić, sveučilišni profesor
Dr. Vlatko Martinić
Frano Marušić, dipl. ing.
Mario Marušić, novinar i publicist
Mile Maslač, književnik
Marija Mataija, učiteljica u m.
Vlatko Mataija, učitelj u m.
Marko Matanović, umirovljenik
Mr. sc. Ivica Matičević, asistent
Jozo Matić, narednik HV-a u m., invalid Domovinskog
rata
Marko Matić, dipl. prav. i književnik -Zagreb
Dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik
Vedran Meić, hrvatski branitelj
Vlatko Menix, predsjednik udruge povratnika u BiH
Dr. sc. Anđelko Mijatović, znanstveni istraživač i publicist
Dr. Martin Mikecin, spec. pedijatar i neuropedijatar

Vanja Mikecin, profesor
Marko Mikulandra, redatelj i dramski pisac
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Fra Stanko Milanović Litre (Jure)
Mile Milković - Production Operations Manager –
Vancouver, Kanada
Josip Miljak, poduzetnik
Fra Frano Mirković
Bosiljko Mišetić, odvjetnik
Đino Mladineo, prof., Komiža, otok Vis
Ratimir Mocnaj, dipl. ing.
Ana Mocnaj, profesorica, tajnica AMCA-e Kanada
Vladimir Mrkoci, profesor
Tinka Muradori, akademska glazbenica
Dr. sc. Jasmina Mužinić, znanstvena suradnica
Mislav Mužinić, dipl. ing.
Ante Naglić, hrvatski branitelj
Prof. dr. Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog
društva Napredak Mostar
Igor Nikolić, umirovljenik, Clearwater (Florida), SAD
Mr. Boris Nikšić, povjesničar i latinist, Zagreb
Josip Nikšić, dipl. inž. kem. tehnologije, Šibenik
Ivan Nogalo, gospodarstvenik
Javor Novak, publicist
Zvonimir Novosel, str. tehničar
Iva Nuić, nastavnica i književnica - Drinovci
Tomislav Nuernberger, dipl. ing. matematike
Mato Obrul, djelatnik HNK
Željko Olujić, dipl.iur., odvjetnik
Ivan Orešković, profesor, ravnatelj strukovne škole
Sebastijan Palić
Ivan Pandža, invalid Hrvatskog domovinskog rata
Marko Pandža
Ile Papić, dipl. ing. prometa

Tone Papić, dipl.ing.arh., akad. slikar
Ivo Paradžik, umirovljenik
Ivica Pavelić, hrvatski branitelj
Jelka Pavičić, knjižničarka
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Tomislav Pavičić, dipl. ing., menadžer, predsjednik
Hrvatskog
Kulturnog Društva Uzajamne Pomoći sa Dock Sud-a,
Avellaneda, Argentina
Robert Pavičić, dipl. ing.
Dr. sc. Mate Pavković
Mladen Pavković, novinar i publicist
Dr. sc. Dragutin Pavličević, sveučilišni profesor
Pero Pavlović, mr. sci. i književnik - Neum Mostar
Don Pero Pavlović, katolički svećenik, Ravno
Dr. sc. Davor Pavuna, fizičar
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pečarić, sveučilišni profesor
Jelena Pečarić, profesorica
Kornelija Pejčinović, javni radnik
Marija Pejić, članica predsjedništva Ogranka Matice
Hrvatske Makarska
Kaja Pereković, umirovljenica
Dragutin Perić, Konjic
Dr. sc. Nedjeljko Perić, sveučilišni profesor
Ratko Perković, umirovljenik
Marija Perković, nastavnica u m.
Rade Perković, glumac
Branimir Petener, dipl. ing. i publicist
Slavko Petračić, dipl. ing.
Petar Petric, dipl. ing.
Dora Petrić, službenica
Ivica Petrović, profesor na sveučilištu u Mostaru
Nenad Piskač, književnik

Luka Podrug, dipl. iur.
Vlado Polgar, dipl. ing.
Valentin Pozaić, Družba isusova, profesor moralne
teologije
Vlatko Previšić, profesor
Dr Ana Prolić, stomatologinja
Dr Luka Prolić, spec. oralni kirurg
Božo Protrka, ekonomist
Stipe Puđa, dipl. oec, ratni dopisnik HINE
Dr. sc. Zvonimir Puškaš, znanstveni suradnik u m.
Fra Dominik – Ratko Radić
Dr. sc. Zvonimir Radić, predsjednik Domagojeve
zajednice
Tomislav Raguž, dipl. oec.
Juraj Rajčević, ugostitelj
Filip Rajčević, ugostitelj
Milka Rajčević, ugostiteljica
Ankica Ravlić, profesorica, predsjednica Ogranka Matice
Hrvatske Makarska
Tomislav Reškovic, poduzetnik
Dr. Milan Ribičić
Kocijan Rigert, bojničnik u m. Antiterorističke jedinice – ATJ
– Lučko
Dragutin Rotim, odvjetnik
Joso Rukavina, građ. tehničar, hrvatski branitelj, Sveti Rok
Maja Runje, profesorica
Martin Sagner, dramski umjetnik, zastupnik u Hrvatskom
državnom saboru od 1990. do 1995.
Mag. iur. Darko Sagrak, predsjednik Udruge “Dr. Milan
Šufflay”
Ante Santini, hrvatski branitelj
Ivica Sentić, gospodarstvenik, pričuvni pukovnik HV
Dr.sc. Jadranka Sertić, sveučilišna profesorica
Magdalena Sever, studentica sociologije

Vjekoslav Sironić, HT tehničar
Marko Skejo, pukovnik u m.
Dr. sc. Marina Skrobica
Ružica Soldo, prof. i književnica - Široki Brijeg
Velimir Soldo, pričuvni poručnik HVO
Ekrem Spahić, novinar i publicist
Božidar Spitzer, profesor
Dr. Stjepan Sraka, stomatolog
Ing. Siniša Srzić, zamjenik gradonačelnika grada
Makarske
Branko Stančić, dipl. ing.
Zdravko Stanišić, umirovljenik
Ivica Stepinac, umirovljenik
Dragutin Stilinović, dipl. ing. arh.
Dr. sc. Aleksandar Stipčević, sveučilišni profesor
Fra Miljenko Stojić, književnik – Mostar
Ivan Strižić
Matilda Šaban, tajnica u osn. šk.
Milan Šaban, nastavnik u m.
Kata Šamadan
Jurica Šarić, tehničar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, predsjednik
Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Stjepan Šešelj, književnik
Ilija Leopold Šikić, Basel
Ivanka Šimunić, med. sestra
Milan Šimunić, autoprijevoznik
Dr. sc. Ante Škegro, viši znanstveni suradnik
Ante Škrabić, nastavnik, dopredsjednik Ogranka Matice
Hrvatske Makarska
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar, biolog
Dr. sc. Hrvoje Šošić
Adela Šubić, umirovljenica

Roman Šule, hrvatski branitelj
Vlado Tadej, redatelj
Fra Vladimir (Ante) Tadić
Branko Tinodi, dipl. pravnik
Branka Tinodi, profesorica
Marko Tokić, professor
Mijo Tokić, prof. i književnik, Tomislavgrad
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Dr. med. Berislav Tomac, Hagen, Njemačka
Zlatko Tomičić, književnik
Augustin Tomić, obrtnik
Dr. iur. Željko Tomašević, pričuvni časnik HV-a
Dr. sc. Luka Tomić, dopredsjednik Ogranka Matice
Hrvatske Makarska
Tomislav Tonšić, hrvatski branitelj
Goran Trdin, profesor
Tihomir Trdin, dipl.ing.preh.teh.
Dr. sc. Miroslav Tuđman, sveučilišni profesor
Nenad Udiljak, dipl. ing.
Fra Jakov Udovičić, Imotski
Dr. sc. Nikica Uglešić, sveučilišni profesor
Dr. sc. Đurđica Vasilj, sveučilišna profesorica
Ivo Vasilj, dipl. ing.
Mr. sc. Mario Vasilj, profesor na sveučilištu u Mostaru
Dr. Vlade Vicić, stomatolog, pjesnik, kantautor i politički
uznik.
Đuro Vidmarović, književnik
Ivan Viluk, dipl. ing.
Julija Vojković, graf. urednica i dizajnerica
Dr. sc. Rudolf Vouk, sveučilišni profesor
Ivan Vragović, umirovljenik
Dr. sc. Vladimir Vratović, sveučilišni profesor u m.
Duje Vlastelica, ing. teh., pukovnik HV u m.
Zdenka Vratović, dipl. oec.

Mladenka Vrljićak, dipl. ing. arh.
Andrija Vučemil, književnik – Rijeka
Dr. sc. Petar Vučić, pravnik i politolog
Rudi Vučić, akademski glazbenik, ravnatelj glazbene škole
"I. Lukačića", Šibenik
Ante Vukasović, sveučilišni profesor u m.
Nada Vukasović, profesor u m.
Ive Vukić, gradj. tehničar
Marija Vukić, med. sestra u m.
Ljubo Vukoja, ekonomist
Ante Vuković, Stuttgart
Bože Vukušić, publicist
Marija Vuletić, profesorica
Dr. Nikola Vuletić
Igor Zidić, ravnatelj Moderne galerije, predsjednik Matice
hrvatske
Ivan Zlopaša, predsjednik Udruge za očuvanje hrvatskih
nacionalnih interesa u BiH "Pogledi"
Dr. Milan Zoretić, dipl. ing., sveučilišni profesor,
Argentina
Marin Zrilić, student prava
Emil Kazimir Žeravica, hrvatski pisac i član DHK iz Pule
Dr. sc. fra Pavao Žmire
Dr. sc. Darko Žubrinić, sveučilišni profesor²⁴

²⁴ Dok je knjiga bila u tisku g. Darko Sagrak nas je obavijestio o pristigla potpisa još 403 osobe većinom iz Kanade. Također je čuo i s drugih strana (npr. iz Rijeke, Slavenskog Broda), da su i tamo neformalne grupe građana provodile akciju i dobile nove potpisnike Apela.

**ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA.
PORTAL HKV-A, 2009.**

TUĐMANOV REFERENDUM

**HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA
REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU
SA SLOVENIJOM**

Predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman zatražio je od Vlade da raspiše referendum sa sljedećim pitanjem:

Jeste li za to da se pitanje granica sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnom sudu pravde?

DA NE

Prof. Tuđman je predložio da se referendum održi na isti dan kada i predsjednički izbori.

Podsjećamo hrvatsku javnost na sljedeće:

- još 19. svibnja 2000. godine u Ankoni predstavnici Vlade Republike Hrvatske, Vlade talijanske Republike, i Vlade Republike Slovenije, zaključili su i potpisali MEMORANDUM O SUGLASNOSTI IZMEDJU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE, VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE I VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE O USPOSTAVI ZAJEDNIČKOG SUSTAVA PLOVIDBENIH PRAVACA I SUSTAVA USMJERENE I

ODJELJENE PLOVIDBE U SJEVERNOM DIJELU SJEVERNOG JADRANA! Kako premijerka RH zna da su ovim dokumentom pravno regulirani bitni pravci plovidbe, očito je što treba riješiti arbitražom!

- Vlada RH donijela Odluku br. Klasa: 342-09/99-01/22, Urbroj: 5030114-01-1, od 22. ožujka 2001., o proglašenju UREDBE o objavi Memoranduma o suglasnosti između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o uspostavi zajedničkog sustava plovidbenih pravaca i sustava usmjerene i odjeljene plovidbe u području sjevernog i srednjeg Jadrana. Mogu se zamisliti posljedice koje mogu nastati u odnosima između Italije i Hrvatske. O tome nitko ni riječi, koliko znamo, bar javno, nije kazao.

- premijerka RH na svoju je ruku, bez konzultacija sa strukom, ušla u međunarodne pregovore za koje nije kvalificirana, a koji nose moguće vrlo nepovoljne i trajne učinke po integritet naše domovine,

- državni je vrh, saznajući potom za snažnu osudu usmeno dogovorenoga od strane međunarodno-pomorsko-pravne struke tj. od naših znanstvenika najvišega ugleda, vrlo glasno počeo oduševljeno slaviti taj rizični sporazum, najavljujući čak i njegovo skorašnje potpisivanje,

- na saborske je zastupnike izvršen neviđen pritisak, koji je doveo do zlorabe zastupničkog mandata u svrhu izigravanja smisla i temelja demokracije utvrđenih Ustavom RH, te do preokreta stajališta opozicijskih stranaka u Saboru u zastupanju sporazuma,

- ne više samo premijerka, nego i cijeli državni vrh nastavili su javno ignorirati volju hrvatskoga naroda izraženu kroz javnu izjavu crkvene institucije „Iustitia et pax“ te peticiju eminentnih hrvatskih intelektualaca,

- hrvatski državljani su zapanjeni ovakvim stupnjem samovolje u vlasti RH, koja radi što hoće i pogrješku slavi kao pobjedu,

- Vlada RH nije ni jednoga trena ponudila referendum o ovako krucijalnim teritorijalnim i državničkim pitanjima što je dosad neviđena praksa u nas i u svijetu. Riječ je o trajnim pitanjima identiteta, suvereniteta, integriteta i očuvanja međunarodnih granica, ali i ugleda RH u svijetu, a za što konkretno, nismo dali mandat ovoj Vladi,

- U zabludi je svatko tko vjeruje da će dovođenjem RH u rizik poklanjanja državnog ozemlja i „postizanjem“ tobožnjeg sporazuma sa Slovenijom (a sve u cilju što bržeg integriranja u Europsku uniju) lanac protuhrvatskih ucjena biti prekinut. Jednom sluga – uvijek sluga. Kako nam pokazuje iskustvo u suradnji s EU - stići će nove, još teže ucjene,

- Kroz povijest, silom prilika, hrvatski su se ljudi proživjeli zaista svašta: od Titovih pokolja i diktature do ratnog višestranačja devedesetih, pa demokracije, pa prividne trećesiječanjske demokracije, a zatim i sadašnje potpuno pervertirane demokracije. Vrhunac je ipak kad se premijerka na potpisivanju okitila hrvatskim brošem, a prethodno se u Saboru zaklinjala i u svoje rodoljublje i u djecu koja nam navodno nikada ne bi oprostila odbijanje potpisivanja tzv. sporazuma, u stvari mogućeg teritorijalnog poklona Sloveniji.

Tako nakaradan stav, s tako visokog mjesta, Hrvatska ipak još nije vidjela.

Podržimo zato inicijativu prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referenduma o ovom prevažnom pitanju: teritorijalnom razgraničenju sa

Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu.

Zagreb, 4. studenoga. 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Duško Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Nevena Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Bazilio Anić, kv.kamenoklesar, Pazin

Ljiljana Anić, Zagreb

Mijo Anić, Zagreb

Marija Artuković Zelić, dipl. ing.

Stjepan Asić, dizajner, tajnik HSK-a Australije

Don Miljenko Babaić, katolički svećenik i hrvatski politički uznik

Ivan Babić, umirovljenik, Tribunj

Marijan Babić, ing. cestovnog prometa

Ankica Babin, prof.

Nenad N. Bach, skladatelj

Martina Bačić, domaćica, Zadar

Mate Bačić, pomorac, Zadar

Antonija Badrov, krojačica, Pula

Zdenko Badrov, tokar, Pula

Anita Bagarić, viši fizioterapeut

Diego Bagarić, student ekonomije, Čepin, Osijek

Ivica Bagarić, gospodarstvenik, Rovinj

Tihomir Bajtek

Boris Baković, umirovljenik

Lili Bali, dipl.oec

Ivan Balić, oec

Dubravko Balogh

Miljenko Baloković, knjižničar

Dr sc. A. Balvanović, muzikolog i novinar

B. Balvanović, umirovljana docentica

Anto Bandov, ekonomist

Hrvoje Barać, dipl. ing. šum.

Ankica Baran, domaćica, Split

Helena Baričević, ekonomistica, Pula

Mirko Barić, obrtnik, Pula

Mr. sc. Josipa Barić

Mirko Barišić, dipl.ing., podpredsjednik „Forum hrvatske
sloge“

Dr. sc. Osor Barišić, Zagreb

Akademik Slaven Barišić

Željka Barišić, prodavačica, Pula

Niko Boskovic, dipl. ing.

Đurđica Bastjančić, prof.

Iva Bastjančić, studentica

Ivan Bastjančić, dipl.ing.²⁵

Ivan Bašić, geodetski tehničar, Pula

Tomislav Bašić, dipl.ing., umirovlj. pk.²⁶

²⁵ Naravno da podržavam inicijativu g. prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspišivanje referendumu o ovom prevažnom pitanju:

teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu. Moja supruga i kćerka također podržavaju ovu nakanu.

Bili bismo pokvarenjaci najgore vrste, kad ne bismo podržali ovu domoljubnu i rodoljubnu inicijativu.

²⁶ Predmet sudovanja može biti samo ono što je između dvije stran(k)e sporno, a to je u ovom slučaju granična crta (linija razgraničenja) između RH i RSlo. Nakon utvrđivanja granice (na kopnu i moru), naš teritorij ne može (ne smije) biti osporavan od nikog, niti smo dužni tražiti savjete (upute) što ćemo s njim činiti, ako hoćemo (želimo) možemo ga i poklanjati bilo kome, ali suvereno (bez ucjene i pritisaka). Samo

Dragica Bebić, domaćica, Pula
Natmir Beciri, vodi-menager, Pula
Mate Begić, umirovljenik, Pula
Damir Begović dipl.ing.
Darko Belović, kap.²⁷

sudovanje ima se provesti pred međunarodnim tijelom (sudom pravde) po točno predviđenoj proceduri.

Da se ne bi ponovo dopisivali, kad (ako) iskrсне neki drugi problem sa istim ili drugim susjedom, ako se taj spor ne može riješiti sporazumno (bilateralno), onda opet treba pokrenuti točno propisane procedure i pred nadležno tijelo UN-a i EU-a.

RH, kao nestalna članica Vijeća sigurnosti, mora svojim primjerom pokazati i ustrajati na poštivanju međunarodnih normi i konvencija kojih je i sama potpisnica, u protivnom ćemo poslužiti kao loš primjer za rješavanje konfliktnih situacija, kojih je u svijetu nažalost mnogo.

Dakle, nikakva arbitraža, posebno ne pred ad hoc sudištem i ne o onom što nije MERITUM stvari (zajednički problem dviju strana), ne dolazi u obzir. Da stvar bude gora te "arbitre" moramo sami platiti.

Ako nas Slovenija i dalje bude ucjenjivala sa blokadom pristupnih pregovora uz svesrdnu naklonost EU-a, uvjetujući deblokadu PRETENZIJOM za našim teritorijem (akvatorijem), onda sve to skupa treba nazvati pravim imenom - AGRESIJOM u pokušaju, i cijeli slučaj konačno prijaviti (uputiti) Vijeću sigurnosti UN.

²⁷ Podržavam ideju o referendumu. Svatko kome je stalo do RH mora referendum podržati.

Nakon takozvanog «haraca» imamo arbitražu glede Savudrije. Namjerno, smisljeno izbjegavanje Međunarodnih sudova u Haagu i Hamburgu nešto znači. Sve nešto znači.

Budući da je Arbitraža jako skup proces a međunarodni sud je besplatan vjerojatno se radi o visku novaca. Definitivno je moguće da je Hrvatska pbogata zemlja. Razbacuje se «lovom»?

Pa-Jaca kaže da je ovo «domoljubna arbitraža», međutim, ukoliko Hrvatska arbitražom izgubi jedan kvadratni metar svog državnog teritorija u odnosu na teritorij koji joj pripada po međunarodnom pravu mora (konvencija UNCLOS), onda je riječ o antidomoljubnoj arbitraži, nečemu sto je protivno nacionalnim interesima RH, pučanstvo bi rekao – izdaji. Pa-Jaca ima Ustavom jamčeno pravo na svoje osobno mišljenje. Demokratski. Ima pravo i biti u zabludi, iako je plaćena da bude

odgovorna i ne bude u zabludi. Ipak, glede teritorija glavnu riječ i glavnu odgovornost snosi Sabor.

Euroljani kažu da Hrvatska ne mora poklanjati svoj teritorij. Kajgod. Osim toga, čini se da je Slovenija pri ulasku u Europsku Uniju deklarirala da ima 180 kvadratnih kilometara mora, pa bi bilo sumnjivo da odjednom posjeduje 400 kilometara kvadratnih, odnosno, dvostruko više Slovenskog mora. Europska Unija dobro zna koliko mora ima Slovenija. Onoliko s koliko su je mora primili u EU. Nije more erektivno spužvasto tkivo. Sudeći po Svetoj Geri kopno (u praksi) jest erektivno spužvasto tkivo.

Netko možda i priželjkuje da Hrvatska izgubi teritorij. Radi «prakse». Pitanje granica je otvoreno sa Slovenijom, BIH, Crnom Gorom i Srbijom. Možda i Bugarima ili Rumunjima zatreba dio Hrvatske? Ima naših koje bi im dale.

Uz upozorenja struke, a naši stručnjaci za međunarodno pravo mora su vrhunski, treba biti vrlo hrabar i postupiti po svojoj glavi, pogotovo kada čovjek (točnije: žena) sama izračuna koliko je dugo, dugo studirala pravo. Ne može ni neki Saborski Zastupnik računati da će u slučaju gubitka teritorija RH (za koji su ljudi ginuli) biti zbrinut povlaštenom mirovinom. Zbrinut po hrvatskoj državi DA ali povlaštena mirovina NE. Možda Slovenija, Hrvatska i cijela EU ne priznaju međunarodne sudove Ujedinjenih Naroda te Ujedinjene Narode kao krovnu svjetsku organizaciju?

Možda europske pravne stečevine nisu bas neke korektne pravne stečevine ukoliko zemlja članica EU ne priznaje sud i međunarodne konvencije Ujedinjenih Naroda? Zapravo, ne priznavanje međunarodne organizacije UN, međunarodnih sudova, međunarodnih konvencija (međunarodne konvencije UNCLOS) koje su sve donekle civilizirane zemlje (pa i EU, Slo, RH) ratificirale vraća nas u srednji vijek u kontekstu pravne države??? O kojim mi pravnim stečevinama govorimo? Moramo priznavati Ujedinjene Narode i međunarodne sudove UN-a.

Ako Slovenija i Hrvatska same plaćaju nametnutu arbitražu onda Hrvatska i Slovenija biraju arbitre. Zašto bi im arbitre birao netko treći? Pa nisu ni Slovenija ni Hrvatska maloumne da ne bi izabrale arbitre same (one koje će masno plaćati). Valjda su kao međunarodno priznate države i slobodne birati bez tutora.

Kako je Slovenija članica Europske Unije čini se da EU (uključivši Sloveniju) bira 4 arbitra, a Hrvatska samo i arbitra. Genijalno, daj mački da ti čuva kanarinca. Pitam se da li će u skladu s time pametna RH arbitražu platiti samo 20% ili «popola» sa Slovenijom. Neće li pri izboru

Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Tomislav Benčik, strojarski tehničar, Pula
Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog
odбора za zajedničku suradnju NSW, Australija
Dobila Berković-Magdalenić, prof.
Ante Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Marica Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Petar Bezjak
Josip Bicić, umirovljenik, Pula
Franc Bilić, prof.
Frano Bilić, Matulji
Vlatko Bilić, dipl.ing.arh.
Anica Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Jasna Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka

4 arbitra EU pogodovati svojoj višegodišnjoj članici Sloveniji, a ne štetu tek novopristigle članice Hrvatske (ako uopće bude ikada članica EU, i ako EU opstane). Neki vid sukoba interesa, ali je to valjda EU pravna stečevina kojom se EU možda daje pravo pogodovanja Sloveniji???

4 arbitra prema 1 arbitar, samo bi idiot na to pristao. Za plaćanje popola, veliki idiot.

I dosta pisanja. Cisti gubitak vremena. Upravo sam shvatio da je suvisno trošiti vrijeme. Hrvatska će vjerojatno jednoga dana izgubiti «dvije lignje» ili «dvije ribe» površine 200 kilometara kvadratnih i to je nemoguće onemogućiti. Ali, zna se već danas. Dogovor kuću gradi. Spominju se neki dokumenti od 1994. ali i «dimnik». Sve će se oni dogovoriti.

Postoji mogućnost da griješim pa da Slovenija ne dobije ono sto očekuje, i "izgubi" teritorijalni «dodir» sa otvorenim morem (tamo negdje u Otrantu jer bliže otvorenog mora nema) što će izazvati mržnju Slovenije prema RH. Suživot? Gdje? Na Svetoj Geri, Savudriji, Ljubljanskoj banci, Nuklearki...?

EU stalno traži nešto novo. General Gotovina 5 godina u Haagu ima jamčeno «brzo i pravredno suđenje». 5 godina života u rešetkama, a dokaze još prikupljaju. Nakon 10 godina od optužnice traže se topnički dnevni... Odustali smo od suverenih prava Ekskluzivne ekonomske zone (gospodarski pojas) Zemlja RH etički je i ekonomski je bogalj, a ono sto kvalitetno radimo jest vlastita šteta.

Jozo Bilinovac, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Hrvoje Bilinovac, varioc, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milka Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Zora Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
Zvonimir Bilinovac, precizni mehan. Stuttgart, S.R.
Njemačka

Prof. dr. sc. Ivan Biondić

Pero Blazević, Cleveland, Ohio, SAD

Dražen Bokor, Montreal, Kanada²⁸

Natali Bolanca, ekonomist, Pula

Damir Borovčak, dipl.ing., samostalni publicist

Marjan Bošnjak

Lovre Botica, prof.

Dr. sc. Srećko Botrić, doc.

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka
Matice hrvatske u Splitu

Maja Božić

Prof. dr. sc. Zdravka Božikov²⁹

Mr. sc. Tomislav Bradić

Ante Braicin, dipl.ing.grad., Pula

Ante Brajcin, dipl. ing., Medulin

Ivanka Brakus, prof., Pula

Silvio Bratolić, umirovljenik, Pula

Ante Brčić, novinar

Ivan Brdar, Cleveland, SAD

²⁸ Dobio sam e-mail od gospodina Duška Lokina u vezi peticije ,koju sam pročitao podržavam je i želio bih je potpisati . Ovom prilikom želio bih vas pozdraviti , ja ne vjerujem da me se sjećate Naime imao sam vas priliku upoznati prilikom vašeg posjeta Montrealu zajedno sa gospodinom Pavelićem .

Lijep pozdrav iz Montreala, Dražen Bokor P. S. pozdravite mi Janka Perica kad ga vidite

²⁹ Hvala na inicijativi za potpisivanje ove sudbonosne peticije. Sa zadovoljstvom, ali i zabrinutošću se pridružujem.

Kristijan Brkljacic, dipl.ing. brodogradnje, Kastel Stari
Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Vitimir Brzović, obrtnik-branitelj
Dr. sc. Paško Bubalo, bivši Šibenski župan i zastupnik u
Županijskom domu HD Sabora
Ivan Buconjić, Čakovec
Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik
Dinko Budić, poduzetnik
Frano Budimlić, diplomirani politolog i neovisni analitičar
Alain Bukvić, informatičar i izvanredni student, Knin
Milenka Bukvić, viša knjižničarka, Znanstvena knjižnica
Zadar
Gordan Bule, direktor
Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Fra Ivan Buljević, Kruševo, župnik
Bartul Bungur, student, Split
Jagoda Bungur, ekonomski tehničar, Split
Damir Burčul, fizioterapeut
Nedjeljka Burić, komerc.
Dr. stom. Mirko Bušić, Medulin
Dr. med. dent Mirko Bušić, Pula
Sandra Bušić, studentica, Pula
Viktorija Butela, umirovljenica
Ivan Butković, ing., Mrkopalj
Hrvoje Cerovac, student
Krunoslav Cerovac, student
Vladimir Cetolo, inženjer elektrotehnike u m., Argentina
Jadranka Cigelj, predsjednica Hrvatske sekcije
međunarodnoga društva za ljudska prava, u
osnivanju³⁰

³⁰ Podržavam inicijativu za raspisivanje REFERENDUMA.

Smatram da zastupnici u Hrvatskom Saboru nisu dobili neograničene ovlasti naroda, a samim tim, niti TEHNIČKA VLADA ne smije bez volje

Mirjana Cigic, ekonomski tehničar, Široki Brijeg
Mirko Cigic, prof., Široki Brijeg
Juraj Cigler, dipl. inž. građ.
Snježana Cigler, Čakovec
Joso Cindrić, Cleveland, Ohio, SAD
Marina Cotić, dipl.pravnik
Mijo Culic, odvjetnik, Pula
Marko Curać, novinar
Ruza Curic, fotograf, Slav. Prnjavor
Ante Cutic, ing. "consultant", Argentina
Ema Cutic, prof. engleskog jezika, Argentina
Mirjana Cvar, profesorica, Pula
Miho Cvek, Pula
Martin Cvitan, umirovljenik, Tribunj
Karmela Cvitan, umirovljenica, Tribunj
Mladen Cvitan, poljoprivrednik, Tribunj
Seko Cvitan, trgovkinja, Tribunj
Roza Cvitan, medicinska sestra, Tribunj
Luca Cvitan, studentica, Tribunj
Natali Cvitan, studentica, Tribunj
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Mate Curić, publicist, Vodnjan
Đuka Čaić, glazbenik
Marija Čatlak, Zadar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Ante Česić, radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Vjekoslava Čikeš, Zagreb
Dr. sc. Ambroz Čivljak

naroda, mijenjati ili namjeravati mijenjati granice koje smo branili životima.

Ines Čolak, učiteljica, Knin
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mr.sc. Ferdo Čolak
Mr. sc. Renata Čulinović-Čaić, dr. med., spec. kirurg
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Srećko Čuljak, dipl. Oec.
Tihomir Čupić, stomatolog
Višnja Čupić Ivić, dipl. ing. elektrotehnike, Šibenik
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo³¹
Ikica Čuvalo, prof.
Panfil Čuvalo, umirivljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Drina Ćavar, ing. matematike i teolog
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomatologije i dr. medicine
Ružica Ćavar, oec., Tomislavgrad
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
Prof. dr. sc. Fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator
Hrvatskih kat. Misija u Švicarskoj
Silva Dabo, službenica, Pula
Grgo Dadić, dipl.ing.ele
Saša Dadić, obrtnik, Pula
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Fran Delić, svećenik, Pula
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Mario Despoja, otpravnik poslova simboličnog hrvatskog
veleposlanstva Canberra Australija 1977.-1979.

³¹ Dragi doktore, zalosno je da nam razdijelise Hrvatsku i sad za nju bacaju kocku, ali rado potpisujemo.

Josip Devčić, student, Zagreb
Davor Dijanović, student
Antun Dilber, elek. mehaničar, umirovljenik, Pula
Dr. Tomislav Djurasović, Senior Consultant Germany & Croatia
Dragi Doljanin, Hrvace
Admiral Davor Domazet Lošo
Ivica Domić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Miroslav Dorešić, IRB
Danijel Dovađija, student
Darinka Drabić, Čakovec
Dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
Dubravka Dragaš, arheolog i povj. umjetn.
Franjo Dragaš, teolog, književnik - osnivač i direktor
Hrvatskog instituta za preporod kulture
Prof. dr. sc. Ivan Dragičević
Ivo Dragičević, prof.
Lovro Dragojević, Pula
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrv. pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim. dr. Josip Dujella, spec. patolog
Mr.sc. Jozo Dujmov
Stanko Dukić, prom. tehn.
Vjeko Dukić, dipl. ekonomist
Ante Duvnjak, ing. građevine, Vodice
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Marko Duvnjak, prof. geograf.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut³²

³² želio bih da se i moje ime nađe na popisu potpisnika za referendum. U prigodi hodočašća u Boku, u povodu 1200. obljetnice prijenosa moći sv. Tripuna, često sam Vas spominjao, naročito one Vaše riječi: "U Boki Kotorskoj svaki kamen govori hrvatski". Umjesto razglednice, evo Vam šaljem sliku iz katedrale.

Silvana Dvornik, dipl. ing. strojarstva
Željko Dvornik, ing. brodstrojarstva
Marica Đureković, pročelnica, Hrvatski zavod za
zapošljavanje, Područna služba Sisak
Nikola Đuretić, književnik
Josipa Đuričić, umirovljenica, Zagreb
Marijan Đurišić, soboslikar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milena Elbl, Pula
Zvonko Elbl, Pula
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Ivan Erman, Pula
Dr. Branko Filipović, Pula
Dr. med. Branko Filipović, Pula
Maestro Dragan Filipović
Ljubica Filipović, mr. farmacije, Pula
Hilda Marija Foley, SAD
Zerad Fonović, mesar, Krsan
Ivica Fonti, Hrvatski Radio Melbourne Australia
Drago Frnjolić, časnik HV, Rovinj
Zvonko Gadže
Zorka Gajtanić, geodetska tehničarka, Pula
Mr. sc. Irena Galić, prof, asistent, Osijek
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Mr. sc. Krešimir Galin, etnolog, etnomuzikolog
Krešimir Ganza, ing., Labin
Dunja Gaupp, menađer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Stana Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Danica Glavaš

Vlado Glavaš³³

Ante Glibota, redoviti član Europske Akademije Znanosti i
Umjetnosti, Pariz

Mladen Glowatzky

Robert Gložinić, automatičar

Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini

Hrvoje Golek, zrakoplovni tehničar Rolls-Royce,
Montreal, Kanada

Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić

Vanja Grbac Gredelj, dr. med, pulmolog, nutricionist,
publicist

Franjo Grbavac

Ante Grbić, zaštitar

Ante Grbić, student

Antonia Grbić, student

Radojka Grbić

Željko Gredelj, dipl.ing.

Dr. Franjo Gregurić, podpredsjednik „Foruma hrvatske
sloge“

Ivica Grgić, glavni urednik portala:

<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>

Josip Grgić, mag.oec, stručni suradnik, Ploče

Ivica Grlić, službenik

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

Prof. dr. sc. Ivan Gusić

Stjepan Gutweald

Dubravka Hamović, službenica, Pula

Dr. sc. Branko Hanžek

Slobodan Hadjikan

Maja Halilović, zdravstvena radnica

³³ Sa zadovoljstvom se pridružujem Vašoj akciji i slobodno možete staviti moje ime za REFERENDUM, jer je on jedino ispravan da se sazna volja hrvatskog naroda.

Kornelia Hegol, dipl.oec., München, Njemačka
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice,
Stuttgart
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog
kulturnog vijeća
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student, Buje
Vedin Hodžić, grafički dizajner, Buje
Marije-Dražan Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Dr. sc. Kemal Hot, znanstveni savjetnik
Prof. dr. sc. Stjepan Hranjec
Akademik Marin Hraste
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, samostalni lik. umjetnik, Zagreb
Slobodan Hrstić, svećenik i redovnik, Pula
Franjo Huljina, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Tomo Huljina, građ.poslovođa, Stuttgart, S.R. Njemačka
Akademik Vladimir Ibler
Srećko Ilić, odvjetnik
Katarina Iskra, med.sestra
Katica Ištvančić, kućanica
Mate Ivanda, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Franjo Ivanišević, ing. puk. HV-e u mirovini
Gisela Ivanišević, poljopr.
Mira Ivanišević, dipl.ing. (FH)
Una Ivankić, Vinkovci
Mr. sc. Božidar Ivanković
Đuro Ivanović, monter sanit. Stuttgart, S.R. Njemačka
Zlatko Ivanuša, vozač, Pula
Bože Ivče, bravar, Stuttgart, S.R. Njemačka
David Ivić, grafički dizajner, Pazin
Kornelija Ivoš, službenica
Igor Ivoš, student

Prof. dr. sc. Borka Jadrijević
Damir Jakeljić, upr. pravnik, Tribunj
Mr. sc. Julije Jakšetić
Zvonko Jakus, novinar
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Ivan Jan, dipl. ekonomist, Pula
mr. ing. Ivan Janko, Pula
Branko Jazić, Sydney, Australija
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. Igor Jelčić
Prof. dr. sc. Ivan Jelčić
Dr. Milan Jelić, dipl. oec., Argentina
Žarko Jelić, vojni umirovljenik, ing. prometa, Petrinja
Kresimir Jelovac, dipl. iur.³⁴
Igor Jelovac, prim.dr.med
Lucija Jelovac, akad. slikarica
Iris Jelovac, nastavnica
Hrvoje Jelovac, stud.iur.
Prof. dr. sc. Alojz Jembrih
Dr. Željko Jeričević, znanstveni savjetnik
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik
"Političkog zatvorenika"
Josip Jović, kolumnist i publicist
Ivo Jozinović, dipl. ing.
Mijo Jukić, Zagreb
Davor Jurica, Pula

³⁴ ovime izražavam ne samo moju suglasnost već i suglasnost svih u mojoj obitelji.

Ovo što nam rade združeni izdajnici i na što pristaju "naše elite" je najniže dno u ljudskom i političkom dostojanstvu pojedinca i naroda - krajnji čin pacifikacije ovog naroda!

Na pitanju referenduma bi trebalo ujediniti i sve snage koje su se očitovale sa istim ili sličnim pozicijama - primjerice predsjedj. kandidata Jurčevića, HSP A.Starčevića, Obiteljsku stranku, Snage bi trebalo udružiti i oko novog, istarskog konvoja Libertas.

Mijo Jurić, grafičar

Vinka Jurić, dipl.ing.

Zora Jurić, prodavačica, Pula

Mr sc Wanda Jurišić Kette dipl. ing.

Tomislav Jurkić, Zagreb

Andelko Jurun, poduzetnik, predsjednik Hrvatskog doma
d.d. u Buenos Airesu

Dr. med. Mira Kačić, Zagreb

Dr. med. Milivoj Kačić, Zagreb

Don Anđelko Kaćunko, novinar i publicist³⁵

Damir Kalafatić

Marija Kalafatić

³⁵ Hvala i pozdrav!

Potpišite i mene, ali ogorčen sam i razočaran. Ovaj pokušaj je neučinkovito i zakašnjelo formiranje "vatrogasne postrojbe"! Akciju je trebalo provesti preventivno.

Sada bi se - oprostite, bit ću "malo" ironičan - eventualno moglo npr. ići na prikupljanje potpisa NATO-u za vraćanje Svete Gere ili organizirati hodočašće do gore, ali s Kaptola na koljenima!

Ako ništa ne uspije uvijek se može poslati javnu čestitku "zubaru Anti Paveliću u suknji", "dr. Anti Paveliću u suknji", "Bakariću u suknji" i ostalim saborskim "braniteljima" hrvatskih nacionalnih interesa u hlačama i suknjama za "uspješnu transakciju"...

Jer eto tek sada smo uravnotežena zemlja - što je bio naš stoljetni NAUM: na jugu imamo beha Neum, a na sjevernom dijelu Jadrana smo dobili novi NE-UM! Odličan temelj za pobunu novim generacijama (ako ih bude dovoljno takvih - kao u Tuđmanovo vrijeme - ali mislim da hoće...!)

Bože, čuvaj Hrvatsku!

Svima pozdrav i blagoslov!

Don Angelo

Don Angelo,

Na njih nije imao utjecaj ni ono lijevo-desno pismo. Dakle, ne bi ništa pomoglo. Može pomoći samo ako na izborima pokažemo da je hrvatska opcija jaka i ako naš kandidat tako dobro prođe da može biti stup novog okupljanja. Ako ovo pomogne tom cilju - ipak ima smisla :)

Vaš, Joško

Dr. sc. Dalma Kalogjera

Virginia Kapic

Marijan Karabin, prof., hrv. književnik, Švicarska

Akademik Andrija Kaštelan

Prof. dr. sc. Ivan Katavić

Mr. sc. Anita Katić

Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD

Slavko Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD

Prof. dr. sc. Drago Katović

Prof. dr. sc. Vladimir Katović

Dragan Kezić

Dragica Kezić, oec

Ivica Kirin, Čakovec

Prof. dr. sc. Dubravko Klabučar

Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula

Ružica Klaričić, umjetnica

Ante Klarić, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“

Ivan Klarić, umirovljenik

Damir Knežević, dipl. oec., Zaprešić

Matej Knežević, student

Alojzije Kokorić, ing.

Darko Kolić -član uredništva društvenih obavijesti glasila

H.K.Z-e Švicarska

Nikša Koncani, dipl.ing. elektrotehnike

Prof. dr. sc. Ivan Kordić

Marjan Kos, direktor, ing. Graditeljstva

Akademik Ivica Kostović

Danijel Kotlar, dipl. ing., umirovljeni brigadir

Ljudevit Kotnik, dipl.ing.

Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, OHIO, SAD

Marija Kovač, umirovljenica, Offenbach

Mijo Kovač, Čakovec

Mate Kovačević, novinar i publicist

Barbara Kovačić, prof.

Kuzma Kovačić, akademski kipar
Vinko Kovačić, profesor
Stjepan Kovač, prevoditelj
Marina Kralik Uremović, prof.
Dipl. iur. Ivica Kralj, Labin-Rabac
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
Krešimir Krišto, dipl. oec.
Krešimir Krivdić, prof., Zagreb
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac umirovljenica
Mladen Križanić, Karlovac
Krešimir Krsnik, dipl.ing.
Želimir Kršulović
Dr. st. Petar Kružić, Stuttgart
Tomo Kucinić, Cleveland, Ohio, SAD
Dragutin Kušan, umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenik
Ruža Kutleša, prof.
Danica Ladavac, kućanica
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Vjekoslav Lasić, svećenik, dr. teologije
Ante Latinac
Dr. sc. Damir Letinić
Fra Zvezdan Linić
Ivica Lipovac, strojarski tehn. Švedska³⁶

³⁶ Dirnut svim ovim događanjima, pa može se reći u zadnjih deset godina u Nasoj lijepoj Hrvatskoj, ne mogu ostati ravnodušan i ne dati svoju potporu listi da se pitanje granica sa Slovenijom umjesto političkog odlučivanja arbitražom rješava samo na međunarodnom sudu pravde. Podržavam gospodina profesora Miroslava Tuđmana u svim njegovim stavovima o Hrvatskoj, Hrvatskoj u EU i svijetu i njegovu kandidaturu za predsjednika. Ako budem imao mogućnosti da glasam, pošto živim u Švedskoj glasovati ću za prof. Tuđmana.

Dr. sc. Inga Lisac, geofizika
Dr. med. Antun Lisec
Srđan Listeš, vatrogasni tehn.
Akademik Bozidar Liščić
Ante Livajić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Dipl. glumica Vitomira Lončar
Dr. sc. Davorin Lovrić, Zagreb
Ivica Luetić, novinar
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Josip Lukić, obrtnik, Slav.Prnjavor
Dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog
Marija Ljubić, oec.
Jasna Maceković, dipl.ing.
Mladen Maceković, dipl.ing.
Ante Madunić, odvjetnik
Ivana Madunić, oec Tomislavgrad
Marko Magdalenić, prof. – Katolički bogoslovni fakultet,
Zagreb
Mladen Magdalenić, akademski montažer
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Maja Magdić-Hanžek, dipl. iur.
Anka Mahmutović, teolog, stručni suradnik za
zapošljavanje
Dr. Ivan Majdak, podpredsjednik „Forum hrvatske sloge“
Zvonko Majić, umirovljenik
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Prof. dr. Sime Malenica, Pariz
Hrvoje Malinar, dipl ing geologije, konzervator savjetnik u
m.
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Denis Malnar, medicinski tehničar, Rijeka

Jerko Malovan dipl. pravnik
Mila Malovan, oec.
Sanja Mamić dipl. ing. građ., Zagreb
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Mate Maras, književni prevoditelj
Mato Marčinko, dipl. iur, pjesnik, publicist, dugogodišnji
politički zatvorenik
Dr. Radoslav Marić, ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ivana Marijić, studentica, Slavonski Brod
Ljerka Marinković, obrtnik
Tonči Marinković, bivši politički zatvorenik
Slobodan Bob Markić, p. eng.
Marija Markić, CTC
Marinko Markić
Mr.sc. Koralka Marušić dr. med.
Mr.sc. Zvonko Marušić, dr stomatologije, spec ortodont
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Milka Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Miško Maslač, Cleveland Ohio, USA
Ivica Matanić, Zagreb
Ivan Matarić prof., predsjednik Hrvatske kulturne
zajednice u Švicarskoj
Petar Matić, dipl. iur
Akademik Slavko Matić
Mijo Matijević, carinik
Slavko Matijević, električar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Zlatko Matijević
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Zoran Matulić
Prof. dr. sc. Tomislav Matusinović
Andrija Mažić, službenik
Domagoj Medić, Zagreb

Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Mirjana Medvidović, učiteljica
Dr.sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Anton Miculinić, Čavle
Nikolina Mičić, dipl. ing.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Radoslav Mijić, umirovlj.
Dr. sc. Mario Mikolić, umirovljenik, Pula
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Damir Mikuličić, dip. ing., nakladnik
Tomislav Mikulić, akademski slikar grafičar
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Primarijus dr. sc. Marica Miletić-Medved, dr.med., spec.
epidemiologije
Biserka Milinković, Kanada³⁷
Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Ivica Miloš, dipl.ing.
Mr. sc. Anđelka Milošević
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
Bosiljko Mišetić, odvjetnik
Krešimir Mišetić
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Mocnaj, profesorica, Montreal, Kanada
Ratimir Mocnaj, dipl.ing., Montreal, Kanada
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih
povratnika iz iseljništva 'Krasna zemljo', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. don Josip Mužić

³⁷ Molim Vas uključite moje ime - ovo što rade naši državni predstavnici je sramota... I ja sam dio hrvatskoga naroda iako živim u Kanadi. Molim javite što da mi ovdje radimo da bi spriječili raspadanje i dijeljenje naše domovine za koju su toliko dali svoje živote...

Gordana Nemet, umirovljenica
Marcela Nemet, dipl.ing. matematike
Roman Nemet, poljoprivrednik
Mate Nevistić poduzetnik
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog
kulturnog društva Napredak Mostar sa svojih 1092 člana
Prof. dr. sc. Milan Nosić³⁸
Javor Novak, spisatelj
Akademik Slobodan Novak
Vladimir Novak, Zagreb, umirovljeni povratnik iz SAD
Vinko Novinc, ing.građ.
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. Matematike
Mr. sc.Goran Olujić, dipl.inž.
Željko Olujić, odvjetnik
Anđelka Orlić, umirovlj.
Michael Pack, Predsjednik Koordinacije HDZ UK i
povjerenik Hrvatskog Svjetskog Kongresa UK
Zvonimir Pandžić, dipl. inž.
Dr. Ing. Marijan Papich
Karlo Papić, umirovljenik
Mr. sci. Josip Papković, dipl.ing. fiz.
Marija Papković, dipl. pravnica
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik Robek, prof.
Ivan Patron, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka

³⁸ Štovani gospodine, suglasan sam da se raspiše narodni referendum o tzv. arbitražnom sporazumu u kojem stoji da će Slovenija imati izravni dodir s otvorenim morem što se može realizirati samo na štetu Hrvatske. Objavio sam knjigu o toj granici u kojoj su izneseni slovenski stavovi (www.maveda.hr), a sada piše hrvatsko viđenje toga problema. Granicu je jugoslavenska vlada odredila na ušću Dragonje u Sečovlju, a ne na prokopanom kanalu koji je uostalom iskopala Hrvatska. Treba pregledati zapisnike Vlade FNRJ iz toga vremena, a ne čitati zaključke u Službenom listu. Pozdravljam Vas i želim Vam uspjeh. Prof. dr. sc. Milan Nosić (Rijeka).

Valentina Paunović, magistrica religiozne pedagogije i
katehetike

Prof. dr. sc. Davor Pavelić

Dr. Jurica Pavelić, podpredsjednik „Foruma hrvatske
sloge“

Dr. sc. Mate Pavković

Prof. dr. Dragutin Pavličević, zaslužni znanstvenik

Vesna Pavlović, poduzetnica, Zagreb

Prof. Dr. Davor Pavuna

Marko Hrvoje Pavuna

Ljerka Pazman, viši fizioterapeut

Marija Peakić-Mikuljan, književnica

Josip Pecaver

Ankica Pečarić, prof.

Akademik Josip Pečarić

Jelena Pečarić, prof.

Barbara Pečarić, student

Mario Pehar, dipl. ing. Agronomije

Jerko Pejković, dipl. ing.

Nikola Pensa, odvjetnik

Demokrita Perić, Tomislavgrad

Dragutin Perić, Cleveland, Ohio, SAD

Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić

Stipan Perić, dipl.oec, Tomislavgrad

Mr. sc. Marina Periša, prof.

Marija Perković, dipl iur, Split

Rade Perković, glumac

Lana Pervan, knjižničar

Zdeslav Pervan, zastupnik u osiguranju

Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor

Mile Pešorda, književnik³⁹

³⁹ Priključujem se mirotvornoj inicijativi za referendum i demokratsko, međunarodnopravno uređeno, rješavanje međudržavnoga spora između Republike Hrvatske i Republike Slovenije.

U pritviku šaljem kopiju svoga prosvjdnoga pisma upućena predsjednici Vlade RH gospođi Kosor, na Svisvete, 1. studenoga u 01,00 sat, a kasnije i Hrvatskome saboru, s priloženom "Resolucijom DZ RS" od 28.10.2008.

---Original Message ----

From: Pešorda

To: predsjednica@vlada.hr

Cc: hina@hina.hr

Sent: Sunday, November 01, 2009 1:06 AM

Subject: protivljenje ARBITRAŽNOM SPORAZUMU slovensko-hrvatskom

Poštovana gospodo predsjednice Vlade Republike Hrvatske, Hrvatski sam državljanin, zauzet u demokratskoj i mirotvornoj izgradnji duhovno i gospodarski povezane Europe kao zajednice suverenih nacija i njihovih jezika i kultura, u kojoj bi se i hrvatski narod sa svojim jezikom i kulturom mogao još slobodnije i potpunije razvijati i samostalno sudjelovati u izgradnji boljega i pravednijega svijeta. Dakle, kao uvjereni europejac hrvatskoga materinskoga jezika i držanstva, izražavam osobno protivljenje tzv. Arbitražnom sporazumu (sadržaju mu, tajnovitome načinu njegova pripremanja kao i najavi žurnoga prihvatanja istog, bez javne rasprave ili referenduma, u državnom Hrvatskom saboru) kao nelegitimnom, duboko protueuropskom činu, koji je protivan i duhu (a, držim, i slovu) Ustava RH a također i međunarodnim konvencijama koje pravno uređuju odnose među državama i narodima. Povijesno prijateljstvo hrvatskoga i slovenskoga naroda te ono između Republike Hrvatske i Republike Slovenije, kao nedavnih saveznica u otporu velikosrpskoj komfašističkoj agresiji, moglo bi biti ugroženo ovakvim posve nelegitimnim izlaženjem hrvatskih vlasti ususret očitovanim teritorijalnim aspiracijama državnih vlasti RS na štetu Hrvatske (u prilogu: RESOLUCIJA o meji med RS in RH Državnoga zbora Republike Slovenije od 28.X.2008., s prvim člankom koji ustvrđuje da "Piranski zaliv in naselja ob Dragonji so slovenski!")), ovim posttotalitarnim nastavljanjem urušavanja hrvatske suverenosti i samobitnosti i vitalnih interesa Hrvata kao staroga europskog državotvornog naroda, koji je, toliko okljaštren tijekom

Zvonko Peteranac, prof.⁴⁰

povijesti, danas sveden na "avnojevsku" Hrvatsku, i to onu koja je, pod serbokomunističkom okupacijom, ostala i bez čudesnih Hrvoja i još 27 hrvatskih sela u hrvatskoj Istri, prepuštenih 1950-ih godina SR Sloveniji. Nu, i ovako "umanjena", ona je velika i prelijepa ne samo Hrvaticama i Hrvatima, nego i svim njezinim građanima i ljudima dobre volje koji je vole i poštuju kao božanski dar, kojim se ne trguje.

Svjestan, i u ovom doista povijesnom času, svoje državljske i kršćanske dužnosti i stvaračke obveze prema tisućljetnome jeziku hrvatskom koji je doma i u Savudrijskoj nam vali, podržavam Izjavu Komisije "Iustitia et pax" Hrvatske biskupske konferencije o hrvatsko-slovenskom razgraničenju, od 31. listopada, koju cijenjenom naslovu šaljem u pravitku.

S poštovanjem,

Mile PEŠORDA, hrvatski književnik
Zagreb, 31.listopada 2009.

⁴⁰ Ja se zovem Zvonko Peteranac. Već živim u Kanadi preko 50 g. i 27 g. sam predavao matematiku na srednjim školama. U zadnjih 14 godina sam u mirovini i dolazim u HR sa mojom ženom svaku godinu i ostajemo nekoliko mjeseci.

Ne slažem se sa Gosp. V, Šeksom i njegovim i Vladinim predlozima što se tiče promjena ustava za prilagodbu u ulasku u Europsku neZajednicu, EU.

HR Vlada bi trebala, jasno i glasno, javno objaviti sve moguće, negativne i pozitivne prijednosti o ulasku u EU. To su i trebali, pa i morali isto tako napraviti prije HR ulazka u NATO, ali nisu. To je ne demokratsko i protuustavno postupanje prema svima HR građanima-glasičima koji borave u HR i izvandomovinstvu. Zašt????

KAO POJEDINAC, pogotovo ŽIVEĆI IZVAN DOMOVINE, I HR GRAĐANIN, JA SAM PROTIV IKAKVE PROMJENE HR USTAVA BEZ REFERENDUMA i jasnoga obrazloženja HR Vlade Hrvatskoj javnosti što se tiče ULASKA HR u EU. HR Vlada ne smije NIŠTA RADITI U TAJNOSTI i bez odobrenja HR građana-glasača, uključujući pregovore sa Slovenijom, EU, i drugima, itd..

S poštovanjem Zvonko Peteranac,

PS. Ja sam sada u Splitu do konca ovoga mjeseca, i ako trebate neke pomoći u bilo kakvome djelovanju što se tiče referendum, itd., ja sam na Vašemu raspolaganju. U Kanadi sam preko DVADESTAK godina

Alojzije Petračić, umirovljenik
Prof.dr.sc. Mladen Petravić
Hrvoje Petrić
Monica Marta Petrić
Ana Petriško, Zagreb
Luka Petrović, dipl.ecc
Zlata Petrović, ekonomist
Prof. dr. Ivica Picek
Daniel Pinjusić, radnik
Nenad Piskač, književnik
Dr. sc. Mirko Poje, znanstveni savjetnik PMF-a
Mr. sc. Dora Pokaz
Vladimir Polgar, el. Inženjer / umjetnik, Ottawa, ON,
Kanada
Jasenka Polić Biliško, prof.
Dr. sc. Ivan Poljaković, Voditelj Centra za strane jezike,
Sveučilište u Zadru
Akademik Stanko Popović
Zoran Pranjeković, dipl. inž. građ.
J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „!Hrvatski
Holokaust“⁴¹
Damir Primorac, Belgija

predstavljao moje kolege u našem sindikatu, kao pregovarač, predsjednik sindikalnih odjela itd. Javite mi.

41 Kao urednik-autor HRVATSKOG HOLOKAUSTA i inače hrvatski javni djelatnik sve tamo od godine 1957., slažem se s dr. Miroslavom Tuđmanom, s Tobom i sa svim našim intelektualcima i istaknutim javim djelatnicima da se slovensko posizanje za hrvatskim državnim teritorijem i slaganje Premijerke Jadranke Kosor s tim slovenskim ZAHTJEVIMA dade na referendum Hrvatima i drugim nehrvatskim državljanima Republike Hrvatske, i to na predsjedničkim izborima od 27. prosinca ove godine. Skupa sa svima Vama, i ja sam U PRILOG arbitraže Međunarodnog suda i PROTIV arbitraže EU.

Neka Tvoj Imenjak i Zaštitnik Hrvatske, Sv. Josip, spasi R. Hrvatsku od moralnog kaosa!

Mile Prpa, pravnik, slikar, pjesnik i kolumnist
Smiljan Prskalo, dipl. inž.
Filim Prlic, Berlin
Don Vinko Puljić, Stinjan - Pula
Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Marijan Puškarić, operni pjevač⁴²
Mile Radas, Cleveland, Ohio, SAD
Jela Radas, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Radeljak, Cleveland, Ohio, SAD
Mira Radičević, dipl. oec.
Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Marija Radoš, dipl oec Tomislavgrad
Dipl. Ing. Franjo Radosevic, President, Radosevic
Associates
Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik⁴³
Katarina Rajčić, umirovljenica
Željka Rajčić, kemijska tehničarka
Prof. dr. sc. Milan Ramljak, podpredsjednik „Forum
hrvatske sloge“
Gordana Rašić, dr. med. Sesvete
Maša Ratković, rednica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Nedjeljko Razov, Cleveland, Ohio, SAD
Sonja Razov, Cleveland, Ohio, SAD
Dr. Stjepan Razum
Ivica Relković, predsjednik Hrvatskog odgovornog
društva (HOD)
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Jozo Rozić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka

⁴² iz sveg srca podržavam ovu peticiju odnosno inicijativu za održavanjem referenduma o ovom prevažnom pitanju .

⁴³ Krajnje je vrijeme za otriježnjenje. Udružimo se kao i prije rata jer mi smo već stari da ponovo uzimamo ono najgore, ali

Dajemo punu podršku jednom pravom HRVATU. Krajnje je vrijeme da sami upravljamo i odlučujemo sami o sebi.

Božidar Ručević, dipl. ing.
Akademik Davorin Rudolf, predsjednik „Foruma hrvatske
sloge“

Igor Rupčić, dipl. ing.
Vjera Ružević, umirovljenica
Hrvoje Saban
Ivo Sabljčić, ing. "consultant", sveuč. profesor, Argentina
Mato Sabljčić, kipar, Pula
Ivan Salopek, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Neda Sarić-Rosandić, veleposlanica, Cleveland, Ohio,
SAD

Mr. sc. Markus Schatten
Jakov Sedlar, redatelj
Dr.h.c. Josip Slibar, umirovljenik, Njemačka
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u
Domovinskom ratu

Damir Smiljanić, mehaničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Gordana Smitka, službenica
Marijan Smitka, umirovljenik
Ivan Soldo, građ. radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Dipl. ing. Zvonko Springer, direktor u mirovini, Austrija
Marina Spudić-Kušan, trgovac
Matea Spudić, studentica medicine
Luka Stamać
Marcela Stamać
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Starčević, dipl. ing. ele.
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
Vesna Svaguša, profesorica
Antonio Sudac, turistički službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policijski službenik

Ljiljana Sudac, upravni službenik
Berislav Suplika
Željko Susek, prof. povijesti umj. i dipl. sociolog, Umag
Ante Susnjara, Cleveland, Ohio, SAD
Emica Šantić, tajnica
Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i
Predsjednik HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika
otuđene imovine za vrijeme fašističkog i
komunističkog režima")
Ankica Šarić, knjigovođa, Zadar
Ivan Šarić, notar Uskoplje
Nediljko Šarić, pomorac, Zadar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl.soc.rad.
Bruno Šerić, Mostar
Marta Šerić, Mostar
Milenko Šerić, Mostar
Ranka Šerić, Mostar
Josip Šestan, gospodarstvenik, Pula
Stjepan Šešelj, književnik
Milovan Šibl,
Željko Šiljeg, general-pukovnik
Ivanka Šimat, mr. pharm, Zadar
Marko Šimat, dipl.inž.
Mijo Šimić, dipl.ing u m.
Dario Šimunović, student prava, Antunovac
Nina Šincek, prof. Zagreb
Nelo Škabić, Pula
Marijan Škarić
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Domagoj Štefanac, student iz Zagreba
Smiljana Šunde, novinarka i publicistkinja

Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Jure Tabak, ugostitelj
Katarina Tadić, dipl.ing.
Miran Tadić, Cleveland, SAD
Prof. Ivana Tanovitski
Marko Tilošanec, student
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, podpredsjednik „Forum
hrvatske sloge“
Ivan Tomaš, umirovljenik
Petar Tomaš, prof.
Željko Tomašević, dipl.iur., pričuvni časnik HV
Prof. dr. sc. Ivan Tomašić
Ruža Tomić, Tomislavgrad
Mile Tominac, poduzetnik
Ana Tomljanović
Silvije Tomljanović, diplomirani profesor geografije
Ivana Torlak, gimnazijalka
Damir Tučkar, dipl. ing
Mr. sc. Gordana Turić⁴⁴
Ing. Marinko Udina, pomorski strojar i klase, upravitelj
stroja⁴⁵

⁴⁴ Naraštaji su Hrvata ginuli za hrvatski teritorij i za opstanak Hrvatskoga naroda, pa tako i naša djeca u Hrvatskome obrambenom i osloboditeljskom Domovinskom ratu. Stoga - bez odluke svih Hrvata (i onih u inozemstvu, jer su itekako sudjelovali u ostvarbi obnove samostalne Hrvatske Države)- NITKO nema pravo niti otvoriti mogućnost promjene granica državnog teritorija, niti smješati Državu u bilo koje "asocijacije".

⁴⁵ Upravo sam dobio text referenduma i u potpunosti se slažem da takvu odluku treba ipak donijeti cijeli tuzemni (ponavljam riječ "tuzemni") hrvatski puk jer se tiče svih nas. Čudim se političkim vrhovnicima da sebi uzimaju za pravo donošenja tako dalekosežnih i važnih odluka a svjesni su da već davno obični građani nikako ne dijele mišljenje sa njima. Protivim se bilo kojoj ideji glede mijenjanja Ustava a u svezi načina

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Ivana Ujević, Split
Vedran Ujević, Split
Prof. dr.sc. Kosta Urumović
Dr. Sonja Urumović, liječnica
Prof. Vera Valčić Belić
Ivan Valek, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Franjo Valentić, Cleveland, Ohio, SAD
Ivan Varemina, dipl.ecc.
Aron Varga, dipl. ing.
Dragica Varga, odgojiteljica u m.
Mislav Vedriš, dipl. ing. šum.
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Ivica Vidić, alatničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Vinko Višić, elektrotehničar, Split
Domagoj Vlahović , menadžer u m., Argentina
Vesna Vlahović Frković, "CO" u m., Argentina, Brazil
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Dean Vodicka, bacc.med.techn., Bakarac

glasanja za ulazak u EU. Ujedno želim svima skrenuti pozornost da isto tako kako postoji tzv. ulazna strategija u EU, trebala bi ustavom postojati i opcija na koji način hrvatski građani mogu izjasniti se i o izlasku iz EU što iz povijesti valjda smo trebali naučiti da "ništa nije zauvijek". Stoga vam predlažem da se pokrene i proces dodavanja u Ustav način kako hrvatski građani mogu izjasniti se da ne žele više u budućnosti biti u EU. Kao argument za vašu inicijativu dovoljan je argument nevjerodostojnost naše Vlade a i sama činjenica da Slovenija izgledno će provesti referendum o arbitraži. pa zašto i mi to ne bi uradili?

Ujedno, po pol. opredjeljenju sam više ljevičar negoli desno orijentiram ali ovaj put uopće nije bitno biti "crn ili plav", u pitanju je zbilja zajednička budućnost sviju Hrvata a pogotovo nas koji živimo u Hrvatskoj. Bezrezervno podržavam vašu ideju i akciju te slobodno i moje ime dodajte na priloženu listu.

Mr. Marina Vokić Žužul, podpredsjednica „Forum
hrvatske sloge“
Mr. sc. Božena Volarić
Prof. dr. sc. Vladimir Volenec, Član suradnik HAZU
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Andrija Vrane
Stjepan Vrbanec, Čakovec
Ante Vrdoljak, vozač
Igor Vrdoljak, odvjetnik
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
Mirko Vučić umirovljenik
Tomo Vujica, obrtnik, Pula
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, med. sestra
Antun Vuković dipl.građ.teh. Stuttgart, S.R.Njemačka
Suzana Vuksan, knjigovotkinja
Ivan Vuković, ing. brodstojarstva
Petar Vulić, književnik⁴⁶

⁴⁶ TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!

Drugovi sabornici (čast iznimkama) koji ste glasovali: ZA potpisivanje Arbitražnog sporazuma s Republikom Slovenijom zaboravili ste nešto jako, jako važno da: Vox populi - vox Dei!

Mi s Vama ne želimo ići čak niti u Crkvu, a kamoli u Europu (koja je izbacila i Boga iz vlastitog Ustava!), mi ostajemo u Hrvatskoj!
Zaboravili ste i još nešto zbilja prevažno: da parafraziram nestašnog provokatora Joška Jorasa, slovenskog državljanina, koji ima obiteljsku kuću u zaseoku Mlini, na teritoriju Republike Hrvatske... da se zemlja kojoj Vi radite o glavi zove (vjerovali ili ne!) Hrvatska: TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!

Ne bilježim se s poštovanjem jer ga od mene, a vjerujem ni od kojega istinoljubivog Hrvata u RH (ili bilo gdje na kugli zemaljskoj!) uopće i ne zaslužujete!

Uz drugarski pozdrav

Dragan Zadro, producent, Knin
Barbara Zagorac, umirovljenica
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i
fizike, Split
Miroslav Zemljak, inž.
Milan Zoretić, ing. poduzetnik, sveuč. profesor
elektronike, Argentina
Branko Zovko, Cleveland, SAD
Blago Zovko, Cleveland, SAD
Drago Zovko, dipl. iur.
Marko Zovko, Cleveland, SAD
Ivan Zugcic, časnik HV, Pula
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Denis Žagrić, trgovac, Pula
Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji
učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska
zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960
Pariz⁴⁷
Barbara Žeruk, domaćica, Tribunj
Ivo Žeruk, umirovljenik, Tribunj
Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Petar Vulić

47 Čestitam na velikom uspjehu peticije za referendum sa lihvarskom Slovenijom, kao i sa lihvarskom EU.

OVAKO treba pokrenuti mase Hrvata da glasaju za Dr Tuđmana, koji je u ovom momentu jedini uz Dr Jurčevića da bude predsjednik Hrvatske. Dr Tuđman i Dr Jurčević bi se trebali sastati, i u ovom momentu Dr Jurčević bi se trebao povuci i pozvati sve one, koji bi glasali za njega, da glasaju za Dr Tuđmana, jer inače rasipanje glasova državotvornih Hrvata, može se dogoditi, da velelopov iz Splita, Vidošević, kojeg podržava veleizdajnik Mesić, kao i Bandić budu išli u drugi krug, a to bi bila prava katastrofa za Hrvatsku. Treba narod pozvati da masovno izađu na izbore i glasaju za Dr M Tuđmana. Trebalo je već davno stvoriti novu državotvornu stranku, jer kako vidim Ruža Tomašić radi sporo sa novom strankom prava, koja je trebala biti najveća državotvorna stranka.

Josip Žmegač, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić
Prof. dr. sc. Miroslav Žugaj

OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina.

Čestitamo i zahvaljujemo gđi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.

Građani su imali prilike vidjeti odnos kandidata prema strateškim pitanjima hrvatskih granica, odnosa sa Europom, poštovanja dostojanstva ljudi i naroda, vjeri, razvoju gospodarstva, školstva, odgovornosti prema Hrvatima izvan Hrvatske i drugog. Vidjeli smo snažnu raspravu što Hrvatska treba i što može učiniti. Vidjeli smo i karakterne crte kandidata, samopouzdanje, jasnoću, povjerenje u budućnost, tolerantnost i državnštvo.

Predsjednik Republike se bira na razdoblje od pet, odnosno deset godina. To je razdoblje dovoljno dugo da se ocijeni kako su se Predsjednik, ali i cijela vlast i politika pa i Hrvatska uopće sve do svake obitelji i čovjeka suočili i rješavali probleme kao i iskoristili mogućnosti razvoja.

Izbor predsjednika je okupljanje budućih suradnika u vođenju države, suočavanje sa građanima i preuzimanje svih i svakog od nas, a ne samo kandidata i budućeg Predsjednika/ce na odgovornost i ljubav za Hrvatsku.

Vrijeme od 1990. do 2000. bilo je biblijsko vrijeme Hrvatske slobode, uvođenja demokracije, obrane i preuzimanja odgovornosti za budućnost vlastitog naroda. Bilo je to vrijeme neponovljivog uspjeha koje svojom snagom potiče i na kritičko sagledavanje propuštenog.

Po prvi puta u modernoj povijesti 2000 godine imali smo mogućnost uživati slobodu u miru. Nikada Hrvatska nije imala veće mogućnosti i nikada nije više propušteno.

Ovakva politika vođena kroz deset godina oštetila je i razočarala gotovo svakog u Hrvatskoj. Zbog toga se proširio pesimizam i opće odbacivanje politike. Velika odgovornost za to leži na Hrvatskoj televiziji, jer nije njegovala političko ozračje kakvo smo imali prigodu vidjeti u spomenutoj emisiji. O tome nam svjedoče i prigovori pojedinih kandidata o ogromnoj razlici u tretmanu u hrvatskim medijima, a posebno na televiziji.

Ipak, uvjereni smo da nema razloga za pesimizam. Hrvatska je lijepa, naša je, bogata je i vlastitim radom, pameću i ljubavi možemo je učiniti uspješnom, sigurnom, ponosnom i sretnom.

Zbog odgovornosti za Hrvatsku, budućnosti svakog građanina i svih kandidata, trebamo imati priliku za što više ovakvih emisija s kandidatima, da čujemo njihove stavove, upoznamo ih kao ljude i tako formiramo vlastite stavove, te kao birači odlučimo kome ćemo povjeriti da nas povede u zajedničko stvaranje Hrvatske.

Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.

Zagreb, 21. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Stjepan Asić, dizajner, predsjednik AHK (Australско-hrvatskog kongresa)

Don Miljenko Babić

Marijan Babić, ing. cest. prometa

Nenad N. Bach, skladatelj (New York, SAD)

Tihomir Bajtek
Miljenko Baloković, knjižničar
Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog
rata
Božica Belančić
Katarina Belančić, prof.
Karolina Belančić, fiz. terapeutica
Kap. Darko Belović
Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog
studentskog zbora
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.
Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist
Dr.sc. Srećko Botrić, doc
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka
Matice hrvatske u Splitu
Mr. sc. Tomislav Bradić
Branko Bralić, fotograf
Ivica Brešić, magistar ekonomije
Juraj Cigler, dipl.inž.grad., Čakovec
Prof. dr. sc. Marin Cikeš
Davor Cvitanić, dipl.ing
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo
Ikica Čuvalo, prof.
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica
Hrvatskog pokreta za život i obitelj
Prim. Egidio Ćepulić, dr.med.
General Ljubo Ćesić Rojs

Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator

Hrvatskih kat. Misija u Švicarskoj

Prof.dr.sc. Vlado Dadić

Prof. dr.h.c. Nikola Debelić

Zlata Derossi, prof.

Julije Derossi, knjiž.

Davor Dijanović, student

Admiral Davor Domazet Lošo

Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"

Drago Duvnjak, dipl. ing.

Silvana Dvornik, dipl. ing.

Željko Dvornik, ing.

Prof. dr. sc. Neven Elezović

Prof. dr. sc. Radoslav Galić

Dunja Gaupp, menadžer prodaje

Osvin Gaupp, dipl. el. ing.

Danica Glavaš

Vlado Glavaš

Tomo Gložinić, sudac vrhovnog suda u mirovini

Frano Grbavac

Mate Grbavac

Ivica Grgić, glavni urednik portala:

<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>

Josip Grgić, mag. oec, stručni suradnik, Ploče

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice,

Stuttgart

Anđela Hodžić, ing. informatike

Elamer Hodžić, student

Karolina Hrastović, vjeroučiteljica

Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik

Mr. sc. Božidar Ivanković

Kornelija Ivoš, sluzbenica

Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik

Akademik Dubravko Jelčić
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik
 Političkog zatvorenika
Prof. dr. sc. Drago Katović
Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Alojzije Kokorić, ing.
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Stjepan Kovač, prevoditelj
Mate Kovačević, novinar i publicist
Matej Knežević, student
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Dr.sc.Damir Letinić, Zadar
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Ivica Luetić, novinar
Prof. Dr. sc. Aleksandar Lutkić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog
Ante Madunić, odvjetnik
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Marija Markić, CTC
Slobodan Markić, P. Eng.
Rajka Martinec Mladinić, dipl. ing.
Dr. sc. Josip Matljan, die
Stipe Medvidović
Ivana Medvidović
Marijan Medvidović
Jela Medvidović-Grbavac
Dr. sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj

Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Petar Mladinić, prof.
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih
povratnika iz iseljništva 'Krasna zemljo', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog
kulturnog društva Napredak Mostar
Dr. Ing. Marijan Papić
Mr. sci. Josip Papković, dipl. ing. fiz.
Ivo Paradžik, umirovljenik
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
Marija Perković, dipl. iur., Split
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Mile Pešorda, književnik i urednik
Daniel Pinjusić, radnik
Jasenska Polić Biliško, prof.
Akademik Stanko Popović
Davor Potočnjak
Mario Potočnjak
Damir Primorac, Belgija
Dr. Stjepan Razum
Božidar Ručević, dipl. ing.
Jakov Sedlar, redatelj
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u
Domovinskom ratu
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić⁴⁸

⁴⁸ U pravitku Ti šaljem crticu koja je objavljena u jučerašnjem Večernjem. Možda će barem malo koristiti iako se u množini objavljenog materijala ovakva crtica lako izgubi.

Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Fra Miljenko Stojić
Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i
Predsjednik HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika
otuđene imovine za vrijeme fašističkog i
komunističkog režima")
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. Ivana Tanovitski

Jedno je sigurno kraj ovakvog ponašanja medija Izbori nikako nisu demokratski.

Pozdrav i svako dobro Ivo

19. 11. 2009.

HRT I PREDsjednički izbori

Još nije pravo ni počela kampanja za predsjedničke izbore, a već se mogu uočiti mnoge nepravilnosti na koje bar za sad nitko nije reagirao. To se osobito može uočiti u emisijama HRT-a. HRT je javna a ne komercijalna televizija, pa bi trebala u svojim emisijama jednako tretirati sve kandidate za predsjednika Republike koji su prema zakonskim propisima ravnopravni. Međutim to se ne događa. HRT daje prednost četvorici ili petorici kandidata koji prema njihovu mišljenju imaju šanse na izbor, a druge kao da je već unaprijed otpisala i jedva ih ili nikako ne spominje. Kako su emisije HRT-a vrlo mnogo gledane, takav tretman ima vrlo velik utjecaj na mišljenje i stav velikog broja birača, koji nemaju objektivne mogućnosti da se potpuno jednakopravno upoznaju sa svim kandidatima. Dakle HRT potpuno protuzakonito prejudicira izborne rezultate u korist od nje već određenih kandidata, ne dajući pri tom pravo drugim kandidatima da se ravnopravno natječu. Mislim da je ovakav rad i postupak potpuno protuzakonit i da direktno utječe na demokratsko pravo građana na slobodan izbor predsjednika RH.

Ivo Soljačić

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac

Mile Tominac, poduzetnik

Damir Tučkar, dipl.ing.

Nevenka Vlaić, dipl. oec.

Zdravko Vlaić, dipl. ing

Prof. dr. sc. Rudolf Vouk

Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos

Marijana Vukadin, tajnica uprave

Daniel Mathew Zakarija, dia, aia

Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i
fizike, Split

Prof. dr. sc. Ivan Zulim

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji
učitelj i bivši igrač splitskog

Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i
srebrena EURO 1960 Paris

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Prof. dr. sc. Darko Žubričić

NOVO OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Niste odgovorili na naše prethodno otvoreno pismo. Svi su mediji to pismo potpuno skrili od hrvatske javnosti. Pitamo se je li to zato što smo ga počeli ovako:

„Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina. Čestitamo i zahvaljujemo gđi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.“

Ili medijima smeta naš zahtjev:

„Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.“

Očito je da potpisnici nisu zadovoljni medijskom slobodom u Hrvatskoj, a cilj pisma je omogućavanje poštenih izbora za predsjednika države. Medijska blokada toga otvorenog pisma, a još više otvorenog pisma „Hrvatskoj javnosti o inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom“, koje je potpisalo preko 700 hrvatskih državljana najrazličitijih zanimanja (između ostalih, 16 akademika, sedamdesetak sveučilišnih nastavnika odnosno stotinjak doktora znanosti) samo potvrđuju priče o „crnim listama“ na kojima su mnogi od potpisnika.

S nevjericom smo doznali kako se u isto vrijeme skupljaju potpisi za peticiju u kojoj se tvrdi kako „HRT nije katedrala već tamnica hrvatskog duha“. Zašto? Zato što su pokretači oni kojima je u spomenutih deset godina omogućen golem prostor i materijalna sredstva na toj istoj televiziji. Kroz tih deset godina oni su doista mogli

prosvjedovati protiv politike po kojoj mnogim hrvatskim intelektualcima, koji misle drugačije od njih, mediji nisu bili dostupni. Čak su od hrvatske javnosti sakrivena međunarodna priznanja nepodobnim hrvatskim znanstvenicima i umjetnicima.

Zato je zaista nevjerojatno kako ljudi nasjedaju podvalama toga rigidnoga komunističkog "štaba" instaliranog na HTV-u, a koji čine Denis Latin, Aleksandar Stanković i mnogi pridošli drugovi. U općoj zbrci koja se ovih dana odvija na HTV-u (da li slučajno upravo sada pred izbore?) to zanimljivo društvanje vidi svoju priliku da zauzme Informativni program HTV-a i tako bitno odredi tijek i ton izbora za Predsjednika Republike Hrvatske, a jednako tako i za nešto kasnije parlamentarne izbore. Da bi to postigli oni svim silama i ne birajući sredstva nastoje srušiti Hloverku Novak Srzić jer bi tako napokon došli u priliku postaviti svog čovjeka i postići ono o čemu sanjaju već godinama: Latina na čelo Informativnog programa HTV-a!

Čini se uvjerljivom i verzija, o kojoj se u zadnje vrijeme sve više šuška da bi aktualni Predsjednik, koji uskoro seli u novu rezidenciju u Grškovićevoj, na taj način želio zadržati presudan utjecaj na HTV te tako nastaviti kontrolirati politički život u Hrvatskoj i nakon svog silaska s vlasti - odnosno on bi bio u prilici ne samo dobiti svoju televiziju nego i svog privatnog predsjednika države, svoju lutku na koncu.

Zato je pogrešno potpisivati peticiju protiv Hloverke Novak Srzić i napadati je, jer ona nesumljivo radi pod nepodnošljivim pritiscima čija je svrha njezina ostavka. Hloverka Novak Srzić je odana demokraciji, naravno vodeći računa koliko je to moguće u današnjoj Hrvatskoj u kojoj i vlast i mediji moraju samo ispunjavati domaće zadaće svjetskih moćnika. Vjerojatno nikada ne bismo vidjeli sve predsjedničke kandidate u jednoj emisiji i čuli

njihova gledišta (a bilo je to zaista prevažno za svijest običnog čovjeka) da ona nije tako odlučila. No, ona je odlučila i dalje svima davati novu priliku, a ne samo "velikoj četvorki" (Josipović, Pusić, Vidošević, Kain) pa je zato i nastala ta histerija za njezinom smjenom.

Ljudi ne bi smjeli biti tako površni i nasjedati na tako pogubne i opasne namještaljke Latina i njegovih pokrovitelja.

Zato očekujemo kako ćete postupiti u skladu sa zahtjevom iz našega prvog pisma u svezi s predsjedničkim izborima, ali i da ćete svima omogućiti jednako pravo na medijsku slobodu.

Zagreb, 25. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović, Inozemni član Ruske akademije znanosti

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Domagoj Artuković, student

Francika Artuković, dipl. ing.

Jozo Artuković, umirovljenik

Mirjana Artuković, službenica

Mirna Artuković, studentica

Stanislav Artuković, student

Marija Artukovic Zelić, dipl. ing.

Don Miljenko Babaić

Marijan Babić, ing. cest. prometa

Nenad N. Bach. dipl.ing., skladatelj

Ivan Balić, oec.

Đurđica Bastjančić, prof.

Iva Bastjančić, student

Ivan Bastjančić, dipl. ing.

Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog
rata
Božica Belančić
Katarina Belančić, prof.
Karolina Belančić, fiz. terapeutica
Darko Belović, kap.
Tomislav Beram Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog
odbora za zajedničku suradnju Novi Južni Wales
Australija
Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog
studentskog zbora
Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist
Branko Bošnjaković, umirovljenik
Ruža Bošnjaković, umirovljenica
Tvrтко Brekalo, dipl. jur.
Ivica Brešić, magistar ekonomije
Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik
Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Juraj Cigler dipl. inž. grad.
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Joško Čelan, novinar i publicist
Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj
Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Dr. sc. Ambroz Čivljak
Ines Čolak, učiteljica
Tomislav Čolak, profesor povijesti
Srećko Čuljak, dipl. eoc.
Tihomir Čuljak, dipl. eoc.
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvj.
Marko Čavar, umirovljenik
Mate Čavar, pjesnik i publicist

Dr. Ružica Čavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica
Hrvatskog pokreta za život i obitelj
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. Vlado Dadić
Prof dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Davor Dijanović
Admiral Davor Domazet Lošo
Miroslav Dorešić, Institut Ruđer Bošković
Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture,
Filip-Jakov (HIPK)
Drago Draženović, umirovljenik
Tomislav Držić, prof., novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
Ante Duvnjak, ing. građevine
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Matija Filajdić, umirovljenica
Drago Frnjolić, časnik HV
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Robert Gložinić, automatičar
Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Vanja Grbac Gredelj, dr. med pulmolog, nutricionist,
publicist
Frano Grbavac, poduzetnik
Mate Grbavac, student
Ante Grbić - zaštitar
Ante Grbić - student
Antonia Grbić – student

Radojka Grbić

Željko Gredelj, dipl. ing.

Ivica Grgić, glavni urednik portala:

<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>

Josip Grgić, mag.oec.

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

Dr. sc. Branko Hanžek

Petar Hinić, prisjednik Hrvatske kulturne zajednice –
Stuttgart

Anđela Hodžić, ing. informatike

Elamer Hodžić, student

Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.

Nedeljka Horvat, dipl. ing.

Karolina Hrastović, vjeroučiteljica

Mr. sc. Dragutin Ivančić

David Ivić, grafički dizajner

Igor Ivoš, student

Kornelija Ivoš, službenica

Ante Rokov Jadrijević, dipl. ing.

Gordana Jakšetić, dipl.ing.

Mr. sc. Julije Jakšetić

Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik

Akademik Dubravko Jelčić

Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m., Argentina

Prof. dr. sc. Ivan Jelčić

Dubravko Jošić, dipl. ing. fizike

Tomislav Jurkić, dipl. ing.

Andelko Jurun, predsjednik Hrvatskog Doma, Buenos
Aires u ime 1250 članova

Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.

Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u m.

Prof. dr. sc. Drago Katović

Prof. dr. sc. Vladimir Katović

Viktor Kerže, član opernog zbora

Petar Kerže, profesor
Dr. sc. Milica Klaričić Bakula, docentica
Jure Knezović, predsjednik Internacionalne asocijacije
bivših političkih uznika i žrtava komunizma, Berlin
Matej Knežević
Alojzije Kokorić, ing.
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Stjepan Kovač, prevoditelj
Mate Kovačević, novinar i publicist
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
Petar Kružić, dr. stom., Stuttgart
Vjera Kurtović, profesorica
Zdenko Kurtović, serviser informatičar
Dragutin Kušan, umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenica
Stjepan Lamza
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Prof. dr. sc. Ante Lauc
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Ljubomir Ljubičić, prvi hrvatski redarstvenik i predsjednik
Udruge za Slobodu i neovisnost
Ante Madunić, odvjetnik
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Marijan Majstorović, novinar i publicist
 Hrvoje Malinar
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Sanja Mamić dipl. ing. građ.
Mate Maras, književni prevoditelj
Dr. Radoslav Marić, ABOG
Željka Marić, službenica,

Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ana Marijić, činovnik
Ivana Marijić, student
Katarina Marijić, student
Petar Marijić, radnik
Marija Markić, CTC
Marinko Markić, zamjenik direktora za proizvodnju
Slobodan Markić, P. Eng.
Renata Markuš, ekonomistica
Miško Maslač, Cleveland, USA
Mirja Matas-Grotti
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Maja Matulić
Manda Matulić
Zoran Matulić
Andrija Mažić, službenik
Stipe Medvidović, ing.
Ivana Medvidović, dipl. ek.
Marijan Medvidović, student
Zoran Medvidović, ing.
Jela Medvidović-Grbavac, obrtnik
Dr. sc. Miroslav Medimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Cika Mikolčić, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Marko Milinković, umirovljenik
Jasna Miloš dipl. eoc.
Josip Miljak, predsjednik HČSP
Petar Mladinić, prof.
Alfred Obranić, dipl. ing., predsjednik HDPZ-a
Željko Olujić, odvjetnik

Slavica Orban, umirovljenik
Michael Pack, Hrvatski Svjetski Kongres – UK
Ivo Paradžik, umirovljenik
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Rade Perković, glumac
Alojzije Petračić, umirovljenik
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih
povratnika iz iseljništva 'Krasna zemljo'
Nikola Mulanović, umirovljenik
Zvonimir Pandžić, dipl. ing.
Dr. sc. Marijan Papić, ing.
Josip Papković
Miroslav Papić, dipl. ing. stroj.
Branislav Pazman, ing. elektrostrojarstva
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
Marija Perković, dipl. iur.
Mile Pešorda, književnik i urednik
Jasminka Petracija, kemijski tehničar
Mladen Petracija, projektant, Zagreb, Skrlceva 4.
Daniel Pinjusić, radnik
Nenad Piskač, književnik
Luka Podrug, politički tajnik HČSP
Jasenska Polić Biliško, prof.
Akademik Stanko Popović
Stjepan Poropatić, dipl. ing. – Stuttgart
Davor Potočnjak, student
Mario Potočnjak, dipl. ing.
Zoran Pranjković, dipl. ing. građ.
J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „Hrvatski Holokaust“
Damir Primorac, Belgija
Filim Prlić

Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Mira Radičević, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Ružica Razum
Dr. sc. Stjepan Razum
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Božidar Ručević, dipl. ing.
Hrvoje Saban
Marko Skejo, pukovnik HOS-a, član Glavnog stana HČSP
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u
Domovinskom ratu
Gordana Smitka, poduzetnica
Marijan Smitka, umirovljenik
Matea Spudic – student
Marica Spudic Kušan - trgovac
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Fra Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik
Antonio Sudac, turistički službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policajac
Ljiljana Sudac, službenik
Ante Šare, dipl. ing. el., sveučilišni nastavnik u mirovini i
Predsjednik HUV-a
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražan Šepl, dipl. soc. rad.
Josip Šintić, prof. psih.
Nelo Škabić
Mr. sc. Đuro Škvorc
Ivanka Šimat
Marko Šimat, dipl. ing.
Mijo Šimić
Prof. dr. Hrvoje Šošic, dipl. ecc.
Ivana Tanovitski, prof.
Benjamin Tolić, filozof i publicist

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Željko Tomašević, dipl. iur.
Mile Tominac, poduzetnik
Damir Tučkar, dipl. ing.
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Prof. dr. sc. Kosta Urumović
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Đuro Vidmarović, veleposlanik u mirovini
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, medicinska sestra
Petar Vulić, književnik
Ljerka Vukić, prof.
Marinko Vukoja
Barbara Zagorac, umirovljenica
Daniel M. Zakarija, dia, aia - Split/Chicago
Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa.
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i
fizike
Drago Zovko, dipl. iur.
Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji
učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska
zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960
Paris
Nada Živaković, umirovljenica
Zlata Živaković Kerže, znanstvena savjetnica
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

**MARKO FRANOVIĆ, PORTAL
DRAGOVOLJAC.COM, 2021.**

**NISAM JA POSTAO HRVAT 1991.
GODINE KAO NEKI!**

(Domovina) – U ovome broju donosimo nastavak razgovora kojeg smo vodili s gospodinom Markom Franovićem, poslovnim čovjekom iz Sydneya i velikim hrvatskim domoljubom.

Kako gledate na aktualnu političku situaciju u Hrvatskoj, na razjedinjavanje desnice ovim zadnjim izlascima Karoline Vidović Krišto i dr. Milana Vrkaljana iz Domovinskog pokreta, nesuradnjom MOSTA i Domovinskog pokreta, a pogotovo u kontekstu lokalnih izbora koji će biti u svibnju ove godine u Hrvatskoj?

– Ujediniti hrvatsku desnicu dosada su mogli jedino dr. Ante Pavelić i dr. Franjo Tuđman. Ja trećega nažalost za sada ne vidim, no sutra je novi dan pa se možda nešto i promijeni. Ja sam bio nekada za HDZ i ja sam i dalje za HDZ, ali ne za ovaj HDZ koji vode hrvatske Jude. Oni ne vode državu nego samo vode politiku, odnosno bore sa za svoje sadašnje i buduće fotelje. Trenutna hrvatska politika me razočarala, a što se tiče stranaka desnice u Hrvatskoj mislim da više neću ni jedan australski dolar dati za bilo koju stranku. Ne kažem za Domovinu! Ja sam uvijek za Dom spreman dati. Mi imamo dobrih i kvalitetnih ljudi i to u svemu, a ne samo u politici.

- Hrvatska povijest je bila teška i uvijek nas je netko napadao, točnije isti neprijatelj i 1941. i 1991. godine. Da bih ovo malo bolje objasnio, ispričat ću vam zgodu iz svog djetinjstva.

- Kada sam bio u osnovnoj školi, star jedanaest godina, u tadašnjem četvrtom razredu u mojoj maloj školi gdje su sve četiri razreda bila u istoj, jedinoj učionici, trebao sam nastupiti na školskoj priredbi sa jednom recitacijom čijih se stihova i danas dobro sjećam. Neki od njih su ovako zvučali: "...nikada nas više neće zateći gole, bose i same, nikada neće niknuti koljačko sjeme iz tame..."

- Tu recitaciju sam i tada kao dijete tumačio na moj način. Za recitaciju me je pripremao moj tri godine stariji školski prijatelj Rade Perković, koji je kasnije bio ravnatelj HNK-a u Splitu. Moj prvi učitelj bio je Kruno Krželj, koji je tamo došao po kazni u naše malo selo, te smo išli na tadašnju proslavu 29. studenog, odnosno Dana Republike u susjedno mjesto, a tamo je bio učitelj po prezimenu Barbić, imena se više ne sjećam, koji je ljude za vrijeme Drugog svjetskog rata zvao organizirao da idu u četnike iz tog mjesta.

- I dakle, taj ravnatelj Barbić je prvi imao govor na početku te akademije, sjećam se između ostalih njegovih riječi: "Naš najveći neprijatelj je najmanja država na svijetu sa najviše vojnika, a to je Vatikan. Mi se moramo boriti protiv nje!"

- Nakon njega su doveli mene na pozornicu da recitiram svoj tekst. Ja sam malo prije samog nastupa rekao da ne znam recitaciju. "Ma kako ne znaš", ljutito su me gurnuli na pozornicu i otvorili zastor. Ja sam stao i ukipio se poput vojnika pred svima, no šutim i ništa ne govorim. Sa strane su mi počeli šaptati dijelove teksta: "... Federativna" - a ja to ponovim pa stanem, a oni dalje: "... narodna..." - a ja to opet ponovim i stanem. Kada su vidjeli o čemu je riječ, zatvorili su zastor, došla je jedna učiteljica i odvalila mi jaki

šamar. Malo je trebalo da nisam pao od siline udarca. No vrijedilo je.

- Ja nisam dakle postao Hrvat 1990. godine. Iako sam bio samo jedanaest godina star, znao sam tko sam i što sam, i odbio sam recitirati. Oni su dakle htjeli naše svećenike okrenuti protiv Vatikana, da se odreknu Vatikana, što su uostalom tražili i od kardinala Stepinca. Našeg lokalnog svećenika su zatvorili na godinu dana u zatvor i puno su ga puta fizički zlostavljali, no nisu mu mogli ništa. Stalno su tražili lažne svjedoke protiv njega, no nisu uspjeli nijednog pronaći, iako je kod nas bilo više pravoslavnih nego katolika. On je uvijek i stalno pomagao, i to svima, bez razlike na nacionalnost i vjeru. Tako su njihovi napori da ga osude na veću i dužu kaznu ostali bez uspjeha, jer nitko nije htio svjedočiti protiv njega.

- Naši svećenici ne uče da treba mrziti, kao što nažalost najveći dio njihovih pravoslavnih to radi, tako da je to samo još jedan dokaz što su sve radili da bi svećenike slomili i uključili u njihova državna svećenička udruženja, nastojeći ih dobiti i “kupiti” novčanom pomoći, tj. plaćama na koje su pristali svi pravoslavni tadašnji svećenici.

- Svi su tada, tih poratnih godina nakon Drugog svjetskog rata, loše i oskudno živjeli, a svećenici i još lošije. Jer kada ljudi nemaju, kako da što daju za druge, tj. za crkvu i njihove svećenike?

- Sjećam se jednom kada je jedan svećenik išao brodom iz Korčule za Dubrovnik. Tukli su ga cijelo vrijeme puta iz Korčule, da bi ga malo prije nego što je brod pristao u Dubrovnik, bacili u more. To je samo još jedan dokaz da je njima najveći protivnik bila Katolička crkva, a Katolička crkva je zapravo vratila i pomogla uspostavi Hrvatske države. Svi oni koji su ostali uz našu crkvu i našu vjeru, oni

su prvi krenuli u obranu Domovine - kao što je to bio HOS. To su bile prve snage, prva pomoć, odnosno, čim je krenuo napad na Hrvatsku i pokolji, oni su se među prvima odazvali i njima se uvijek treba pokloniti, a ne misliti o zabrani toga imena i pozdrava te HOS-ovih obilježja.

- Puno toga bi dakle mogao reći u vezi naših dobrih, a i loših ljudi, koji su gledali ići linijom manjeg otpora, kako je najlakše ići kroz život. Tako su ljudi postajali izdajice i suradnici UDBE i KOS-a. Kod nas u mom mjestu, u zaljevu Boke Kotorske, pedesetih godina prošlog stoljeća nitko nije za sebe govorio da je Srbin, već su se nazivali među sobom pravoslavicima, a danas su oni svi odjednom postali Srbi. Mi svi dobro znamo što se događalo kod ovih zadnjih izbora u Crnoj Gori, gdje je Srpska pravoslavna crkva otvoreno stala protiv nove i mlade crnogorske demokracije i Milo Đukanovića. Ja znam što je Milo Đukanović tada govorio, na samom početku rata protiv Hrvatske.

- Nikola Samardžić, kojega sam upoznao ovdje u Sydneyu i koji je bio vrlo korektan u svakom pogledu, pričao mi je o situaciji u Crnoj Gori. On je bio u tim prvim ratnim godinama ministar unutarnjih poslova Crne Gore. Kada je došao lord Carrington u Crnu Goru u rujnu 1991. kao jedan od tadašnjih posrednika međunarodne zajednice za prostore bivše Jugoslavije, nedugo nakon toga istog dana zovu ministra Samardžića u tadašnju crnogorsku skupštinu, a Milo Đukanović govori "Jugoslavija i Srbija se brane na liniji Karlobag i Virovitica" kao i "40 000 tisuća Zengi, tj. hrvatskih gardista pripadnika Zbora narodne garde (ZNG ili "zenge"), dolazi u napad na Crnu Goru": "Ja sam mislio da je to stvarno i istina, a ja sam bio ministar unutarnjih poslova te sam i sam bio zaveden tim propagandističkim lažima srpske medijsko- vojne mašinerije", govori mi Nikola Samardžić o tim vemenima.

- Slobodan Milošević je htio prevariti cijeli svijet. Prvo je prevario svoj narod, a onda je pokušao i sve ostale. To mu je zapravo donekle i pošlo za rukom te je uspijevaao u tome. Međunarodna zajednica je dobro znala što se događa. U to vrijeme su pitali tadašnjeg američkog ambasadora u Beogradu što misli na to da se Hrvatska buni i želi izdvojiti iz tada zajedničke države Jugoslavije, a on je rekao ‘‘ako treba neka se malo i upotrijebi oružje da se smiri ove u Hrvatskoj’’.

- Kada dakle netko počne spominjati upotrebu oružja, to je loše i to je sramota, tako da mi ne smijemo vjerovati više nikome, nego biti neutralni i gledati svoje, hrvatske interese. Tito je prevario čitavi svijet, on je trgovao s Rusima, Amerikancima i sa crnim vragom. Taj je sve prevario, slično kao što je htio i Milošević ratnih devedesetih prošlog stoljeća.

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1508 citata: 22994, H-index: 53;

MathSciNet: publikacija: 1364, citata: 6917, H-index: 27;

Scopus: publikacija: 825, citata: 7923, H-index: 38;

WoS: publikacija: 826, citata: 7039, H-index: 34..

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 20 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti.

Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications (MIA)*. Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities (JMI)* je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „*Fractional Differential Calculus*“ koji je na Scopu listi.

Krajem prošle godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” [dragovoljac.com](https://www.dragovoljac.com), 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonusumojicasopisi.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „**Pakistan Journal of Mathematical Sciences**“.

O suradnji i svojim doktorandima u Pakistanu napisao je knjigu:

J. Pečarić, S Anicom u Lahoreu, Zagreb, 2024, str. 390.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana

međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397-4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Σ mathematics

IMPACT FACTOR 2.258
CITESCORE 2.2 SCOPUS

The Hölder and the converse Hölder inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q) \geq A(wfg) \geq K(p, m, M) A^{\frac{1}{p}}(wf^p) A^{\frac{1}{q}}(wg^q)$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \geq A^{\frac{1}{p}}(w(f+g)^p) \geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \right)$$

Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Volume 10 · Issue 2 | January (II) 2022

MDPI mdpi.com/journal/mathematics
ISSN 2227-7390

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec
Mathematics 2022, 10(2), 202; [doi:10.3390/math10020202](https://doi.org/10.3390/math10020202)

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta za povijest. Tako na str. 413. piše: Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.“

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je 180 publicističkih knjiga.

29/1/2024